

319

De Hoop
der
Hopeloozen

Vak 48

Br. P.

Br. Bernardus

De Hoop
der
Hopeloozen
of
Onze Lieve Vrouw
van het
Heilig Hart,
vereerd in hare
Basiliek
te
Sittard

Onze Lieve Vrouw
van het H. Hart.

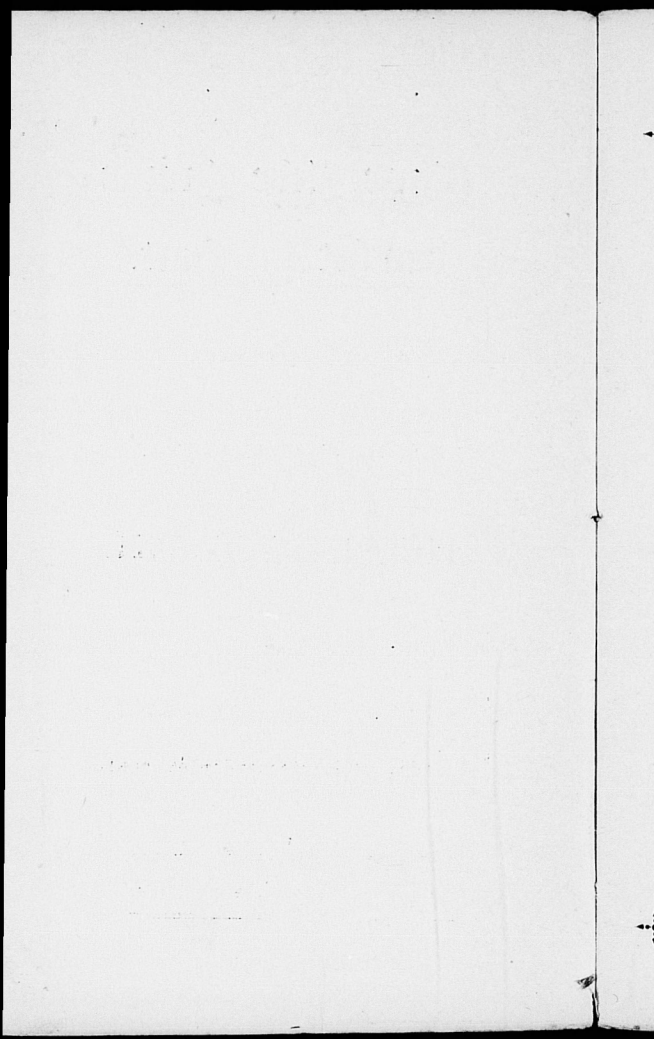
DE HOOP DER
HOPELOOZEN.

Bibliotheek
X NINDERBROEDERS
WEERT.

Vierde, veel vermeerderde druk.

DRUKKERIJ J. K. ALBERTS. — SITTARD.

1899.

AAN Z. D. H.

MGR. F. A. H. BOERMANS,

Bisschop van Haarmond,

ASSISTENT-BISSCHOP BIJ DEN
PAUSELIJKEN TROON,

ROMEINSCH GRAAF,

RIDDER IN DE ORDE VAN DEN
NEDERLANDSCHEN LEEUW,

HOOFDBESTUURDER DER AARTSBROE-
DERSCHAP VAN O. L. VROUW
VAN HET HEILIG HART

te Sittard.

Bibliotheek

MINDERBROEDERS
WEERT.

Aa
va
va
ve
ve
va
te

Ho
sch
ge
de
on

Monseigneur,

et is ons een innig genoegen niet alleen, maar ook een zoete plicht, aan Uwe Doorluchtige Hoogwaardigheid als volijverig Hoofdbestuurder der bloeiende Aartsbroederschap van ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART en als grooten vereerder van de lieve Moeder Gods, deze nieuwe, veel vermeerderde uitgave van het alom verspreide boekje, bekend onder den naam van „DE HOOP DER HOPELOOZEN”, op te dragen.

Voor al het vele, wat Uwe Doorluchtige Hoogwaardigheid voor onze Aartsbroederschap en wat met haar in verband staat, gedaan heeft en nog steeds doet, moge deze opdracht een klein bewijs zijn van onze groote dankbaarheid.

Wij bidden dagelijks onze goede Moeder, de Lieve Vrouw van het H. Hart, dat Zij Uwe Doorluchtige Hoogwaardigheid, haren bevoorrechten Bisschop en onzen geestelijken Vader in Christus, blijve overladen met Gods gunsten en zegeningen, waarover Zij, als „Smeekende Almacht”, de beschikking heeft.

Aanvaard, Monseigneur, de nederige hulde met de betuiging der innige liefde en de verzekering der onwankelbare trouw van

Uwe onderdanige kinderen,

De Religieusen Ursulinen
van Sittard.

S
ke
de
en
va
da
m
br
va
bo
he
H
en
op
br
zo
ge
ve
te
do
W
de

LEO XIII, Paus.

TER EEUWIGER GEDACHTENIS. Het is de gewoonte en tevens een vaste stelregel der Roomsche Pausen, kerken, vermaard door de godsvrucht der geloovigen en door den roem van kunstwerken, met bijzondere titels en gunsten te verrijken. Zoo hebben Wij, in navolging van Onze voorgangers, zoodra Wij vernomen hadden, dat in de stad Sittard, binnen het diocees van Roermond, door de zorgen der Religieusen Ursulinen, eene buitengewoon schoone kerk, onder den roemrijken titel van ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART was gebouwd, waar, uit alle oorden van Holland, pelgrims heen stroomden, om er de beeltenis van O. L. VR. VAN HET H. HART, aldaar gekroond op uitdrukkelijke order en namens Pius IX, zaliger gedachtenis, te vereeren, op het verzoek dat Ons door Onzen eerbiedwaardigen broeder Joannes Aug. Paredis, Bisschop van Roermond, zoo in zijnen naam, als in naam van gezegde Religieusen, gedaan was, om genoemde Kerk tot Basiliek minor te verheffen, goedgevonden, op dat verlangen goedgunstig te beschikken, in zoover Wij dat in naam van God doen kunnen. Uit dien hoofde, na een rijp overleg, dat Wij betreffende deze zaak met Onzen dierbaren zoon den Heer Kardinaal Bartoloni, Prefect van de Congre-

gatie der Riten, gehad hebben, en nadat Wij allen tot wier voordeel deze brieven uitgevaardigd zijn, alleen in zoover het deze zaak betreft, ontheffen en als ontheven verklaren van elke excommunicatie en schorsing, van alle kerkelijke vonnissen, censuren en straffen, hoe ook en om welke reden toegepast en ingelooopen, begiftigen Wij, krachtens Onze Apostolische macht, de Kerk ter eere van O. L. Vr. te Sittard, in het Diocees van Roermond, met de waardigheid en gunst van Bazilië minor. Wij bepalen dat deze Onze brieven geldig, wettig, werkdadig zijn en blijven, hunne volle en ongeschonden kracht bekomen en behouden, en dit voor immer en altijd aan gemelde Kerk gewaarborgd blijve. In dien zin moet de inhoud van voorgeschreven brieven verklaard en uitgelegd worden door alle rechters, zoowel gewone als gedelegeerde, ook door de auditores voor de zaken van het Apostolisch Huis, door de Nuntiusen van den H. Stoel, door de Kardinalen der Roomsche Kerk, door de legaten a latere, hun ontzeggende alle gezag en macht om het anders te verklaren en uit te leggen, te niet doende en onwettig houdende, zoo dit wetens of onbewust, onder welk voorwendsel ook, soms ooit mocht plaats hebben, ongeacht de Apostolische Constitutiën en verordeningen en alle andere stukken, eene bijzondere melding of uitzondering waardig, in tegenovergestelden zin luidende.

Gegeven te Rome bij St. Petrus, onder den visschersring, 12 Juni 1883, het zesde jaar van Ons Pontificaat.

TH. CARD. MERTEL.

MÈRE ANTOINE Z. G.

In de drie eerste uitgaven van dit werkje was het niet mogelijk melding te maken van de eerste bevorderaarster der devotie tot O. L. Vrouw van 't H. Hart te Sittard, namelijk van onze onvergetelijke Mère ANTOINE Z. G., omdat de redactie van het boekje „*De Hoop der hopeloozen*” van haar-zelve was uitgegaan. Daar echter de goede God den 2^{den} Augustus 1897 zijne onvermoeide dienaress tot Zich riep, om haar het loon te schenken voor de talrijke werken, door haar met onbezweken ijver voor de eer zijner H. Moeder ondernomen en volbracht, zoo is het thans geoorloofd te spreken en luide te verkondigen: dat alles, wat te Sittard gedaan wordt voor de uitbreiding der devotie tot O. L. Vrouw van 't H. Hart, te danken is aan de

onvergelijkelijke Mère Antoine. Zij is het, die hier te lande de H. Maagd onder dezen aantrekkelijken en zegenrijken titel heeft doen kennen, beminnen, aanroepen en eeren. Zij is het, die de Annalen van O. L. Vrouw van 't H. Hart in 1868 heeft gepubliceerd en die er in den beginne de eenige schrijfster van was; zij is het, die met eigen hand de zoo verbazend groote lijst aanving te schrijven der namen van degenen, die lid wenschten te worden der Aartsbroederschap van O. L. Vrouw van 't H. Hart, eene lijst, welke nu reeds twaalf millioen namen telt.

Het is op haar aanraden, dat de eerste bedevaart in 1873 gehouden werd; zij is het, die het plan opvatte eene kerk te doen bouwen onder den titel van O. L. Vrouw van 't H. Hart, en het is ook op haar voorstel, dat het bewonderenswaardig Maria-Park verrees, bijgebouw van de Baziliek, welke te klein werd voor den toeloop der geloovigen.

Op het kruis gebouwd, moest de Broederschap van O. L. Vrouw van 't H. Hart, gelijk alle werken Gods, haar tijd van beproeving doorstaan; die beproevingen waren van langen duur, vernederend, grievend, en het was altijd Mère Antoine, die er het meest de bitterheid van moest

ondervinden. God deed echter zijnen H. Wil kennen door voor hare werken goedgunstig het hart van hen te stemmen, die geroepen zijn om aan het zielenheil der Christenen in 's Heeren Wijngaard te arbeiden. Mère Antoine had altijd aan haren kant de Herders van het Diocees van Roermond, en, zoo het noodig was, steunden haar zelfs de Internuntiusen. Vervuld met den geest des geloofs, wendde zij zich met het volste vertrouwen tot hen, aan wie Jezus-Christus gezegd heeft: „Die u hoort, hoort Mij,” en hare gehoorzaamheid gaf nieuwe kracht aan hare werken.

Den 2^{den} Augustus 1897, toen men het niet vermoedde, riep de goede God zijne volmoedige dienaress bijna plotseling tot Zich. In de Baziliek van O. L. Vrouw van 't H. Hart, nabij het klooster der Ursulinen, waren dien dag tal van geloovigen vergaderd, wyl men er het voorrecht genoot de aflaten van Portiuncula te kunnen verdienen. Zoodra men de tijding van den dood van Mère Antoine vernam, haastte men zich de bezoeken te herhalen, om dien onwaardeerbaren aflat te verdienen voor de rust der ziel van haar, aan wie men dien schoonen tempel verschuldigd is.

Moge het werk van Mère Antoine, zooals het tot nu toe geschied is, blijven voortbloeien! Moge de teedere en zegenrijke devotie tot O. L. Vrouw van 't H. Hart zich meer en meer uitbreiden en steeds overvloediger vruchten van zaligheid voortbrengen tot Gods eer en die zijner H. Moeder!

Eene oud-leerling van Mère Antoine.

V
V
C

C
C
L
R
J
i
F
d
i
z
d

DE DAGERAAD VAN ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

elijk de zon in 't rijk der natuur, zoo schittert in 't rijk der genade Jezus' van liefde vlammend Hart, als de *Zon van gerechtigheid*, verlichtend, verwarmend en koesterend, alwie zich niet vrijwillig aan die zegenrijke werking onttrekt

Maar die Zon van gerechtigheid heeft ook een dageraad, en die Dageraad is het onbevleete Hart van Maria. Dit moederlijk Hart verzuchtte onophoudelijk met nameloos verlangen naar de komst van Jezus' Goddelijk Hart in deze wereld en in de harten der menschen; dit moederlijk Hart heeft de wegen bereid tot de neêrdaling van den lang verbeiden Heiland in dit dal van tranen. In de stille eenzaamheid volbracht de Bevoorrechte onder de dochters van Sion deze verheven

liefdetaak, zonder dat Zij-zelve aanvankelijk wist, welk eene hemelsche zending Zij te vervullen had.

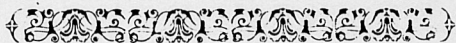
Ook thans nog bereidt Zij den weg ter verwezenlijking van Gods liefdeplannen: waar Jezus' Hart zijn liefdetroon wil vestigen, daar zendt Hij zijne Moeder vooruit, om zijn rijk in bezit te nemen en den weg tot zijne komst te bereiden. Deze Apostolische taak van Maria is dikwijls voor onze sterfelijke blikken niet gemakkelijk te zien, ja wordt soms in 't geheel niet bemerkt, maar toch heeft hare werking ter voorbereiding steeds en overal plaats. Even als eenmaal in het stalletje van Bethlehem, zoo wordt ook in onze Heiligdommen en in onze harten het Hart van het Goddelijk Kind ons aangeboden door zijne Moeder.

Wij, bewoners van Limburg, hebben bijgevolg alle reden, om met gevoelens van warme erkentelijkheid ten Hemel op te zien. Maria immers heeft in ons midden haar genadetroon gevestigd en alzoo bij voorkeur aan ons gedacht; en is dit geen duidelijk bewijs, dat Jezus onze Koning wil zijn, dat onze namen in zijn liefdevol Hart geschreven zijn?

Boven het Huis der Ursulinen te Sittard bleef de liefdester van Jezus' Harte

staan: daar ving het werk van de Hoop der hopeloozen, van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart aan. 't Was aanvankelijk een mosterdzaadje, zich van lieverlede en ongemerkt ontwikkelend tot een krachtigen en hoogen boom. 't Was als een klein kind, liefelijk opgroeiend en dagelijks in behagelijkheid winnend, of liever nog als de eerste stralen van den dageraad, die langzamerhand den vollen glans der middagzon aanbrengeu.

DE HOOP DER HOPELOOZEN.

I.

In Maart 1866 woedde de cholera in België en sleepte die vreeselijke ziekte tal van slachtoffers ten grave. In dezen nood wendden zich de vrome Katholieken vertrouwwol tot MARIA, de Behoudenis der zieken, opdat door hare alvermogende tusschenkomst de besmetting mocht ophouden.

Eene dame uit Luik, Mevrouw de wed. J. Demarteau-Lochmans, zond alsdan aan hare dochters, die in 't Pensionaat der Ursulinen te Sittard hare opleiding genoten, drie kleine medailles van O. L. VR. VAN HET H. HART.

Deze medailles, teedere blijken van echt christelijke liefde en bezorgdheid eener moeder, trokken al aanstonds in hooge mate de aandacht der Religieusen.

Zij gaven aan de haar toevertrouwde lievelingen te verstaan, dat Maria aan hare moederhand ons zachtjes en zeker leidt tot het Hart van haren Jezus. Gods genade blies over die jeugdige harten; iets heelaantrekkelijks vonden zij in die zoete devotie, en weldra werd het hemelsche opschrift der medaille: „*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons*”, om strijd door de pensionairen herhaald. In alle aangelegenheden wendden zij zich tot O. L. Vrouw van het H. Hart. Nu eens klonk het schietgebedje vertrouwvol van aller lippen ten Hemel, om schoon weêr te krijgen voor eene flinke wandeling; dan weêr greep men, ter verkrijging eener bijzondere gunst, geestdriftig naar den Rozenkrans, terwijl telkens bij het voortglijden der kraaltjes de zoete hartebede ruischte: „*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons.*” —

In Juni 1866 had eene der pensionairen het ongeluk, door onbezonnenheid eene fijne naainaald door te zwelgen. Aanstonds werden de geneesheeren ontboden, maar! — o wee! — alle middelen der kunst bleken vruchteloos. Toen dacht men aan de kleine medaille van O. L. Vr. van het H. Hart; met het grootste vertrouwen hing men deze om den hals der jeugdige

lijderes, wier felle smarten en hopelooze toestand allen tot het innigste medelijden bewogen. Met hartroerende devotie smeekten hare mede-pensionairen den Hemel om uitkomst, door 33 maal het opschrift der medaille: „O. L. Vr. van het H. Hart, bid voor ons” met kinderlijk vertrouwen tot den genadetroon van de Hoop der hopeloozen te stieren. En zie, o wonder! nauwelijks is de medaille omgehangen of het arme kind liet een zachten hoest hooren, en — o vreugde! — zonder eenige smart is de gevreesde naald, welke den spot gedreven had met de beste en doelmatigste pogingen der geneesheeren, door de smeekeude almacht van O. L. Vrouw van het H. Hart te voorschijn gekomen.

’t Laat zich begrijpen, dat men, na dit schitterend wonder, zich nog meer dan te voren beijverde, om in alle omstandigheden, in alle moeielijkheden, zoowel kleine als groote, Maria, onder den honigzoeten titel: „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart” aan te roepen. Zoo was dan ook zonneklaar gebleken, dat het 33 maal aanroepen van Maria, als Lieve Vrouw van Jezus’ Hart, den Hemel hoogst aangenaam is en krachtig werkt, om uit de peillooze Bron van alle ontferming een

rijken stroom van zegen te doen vloeien.

Dit was dan ook de oorsprong van het Rozenkransje van O. L. Vr. van het H. Hart, dat van Sittard uit allerwege door het wijde wereldrond is verspreid geworden en thans met heiligen jubel door duizenden van allerlei rang en stand, dooroud en jong wordt ter hand genomen, als een heilzaam middel om in allen nood redding en uitkomst te erlangen.

Het schietgebedje: „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons”, waaraan 100 dagen aflaat verbonden zijn, wordt 33 maal opgezegd ter herinnering aan de 33 jaren, gedurende welke Jezus' Hart hier op aarde geklopt heeft in zoete afhankelijkheid van het Hart zijner Gezegende Moedermaagd Maria.

Door het Rozenkransje te bidden, herinneren wij als het ware Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dat Zij in het Hofje van Gethsemani, op eenigen afstand van haren diepbedroefden Zoon staande, Hem in zijn doodstrijd door hare teedere moederblikken troostte en zijn Goddelijk Hart te meer bewoog, om den bitteren lijdenskelk te aanvaarden; dat Jezus, aan den lijdensbalk geklonken, niet zonder de toestemming zijner Moeder voor den zondigen mensch wilde sterven.

Aan dit alles herinneren wij Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, als wij haar Rozenkransje bidden, en wij smeeken Haar met zoeten aandrang, in naam van die almacht, welke Zij aan hare liefde tot Jezus ontleent, dat Zij de ontfermende blikken des Heilands naar ons gelieve te richten.

II.

De Pensionaire was volkomen genezen, en de kleine medaille, welke haar aan een wissen dood ontrukkt had, werd als een 'kostbaar kleinood beschouwd. Allen wenschten vurig zulk eene medaille te bezitten, waarop de beeltenis stond van die goede Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, met het hartroerend gebedje: „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons.” —

Doch van waar moesten die medailles komen? — Vroeg men naar den oorsprong der devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart, naar het heiligdom, waar die zoete, die beminnelijke naam het eerst ruischte, naar de kapel of de kerk, waar O. L. Vr. van het H. Hart haar zetel had gevestigd, — dan bleef men op al deze vragen het antwoord schuldig; niemand wist die

heilige nieuwsgierigheid ook slechts eenigermate te bevredigen, zoodat ons niets te doen overbleef dan te bidden, opdat de Hemel onze onkunde verhelpen en ons eerlang onze onbekende Weldoenster goed zou leeren kennen. —

En als men ons dan weder vroeg: „Maar waartoe zou die devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart toch eigenlijk wel dienen?“, dan dachten wij wel, dat de teedere liefde eener moeder aan hare bede eene kracht bijzet, waaraan het hart eens zoons geen weêrstand kan bieden; dat, daar Jezus geheel liefde, geheel hart is, men niet tot Hem kan geraken, dan door zich te wenden tot zijn Goddelijk Hart, en dat wij, door onze zwakke beden te laten gaan door het onbevleete Hart onzer Hemelsche Moeder, eenig deel krijgen aan haar smeekend alvermogen; — maar welk de oorsprong was dier zoete devotie, daar wisten wij letterlijk niets van.

In het volste vertrouwen, dat de Hemel ons verder zou voorlichten, ontstaken wij lichtjes vóór het beeld der Moeder Gods, ter eere van het Heilig Hart, en hoopvol neêrgeknielt, herhaalden wij onvermoeid de eenige aanroeping, die wij kenden, de teedere aanroeping, welke de kleine medaille ons geleerd had: „Onze Lieve Vrouw

van het H. Hart, bid voor ons." —

Zoo verliepen nog zes lange maanden. Eindelijk in de heugelijke maand December 1866 bracht eene Religieuze van de Orde der H. Ursula, uit Engeland naar Sittard gekomen, de blijde, de lang verbeide tijding, dat zich in Frankrijk, te Issoudun, eene „Vereeniging” gevestigd had, onder den titel van „*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart*”, ter verkrijging van uitkomst in hopelooze zaken.

III.

Zoo was ons dan toch eindelijk de naam van het Genadeoord bekend, van waar onze Hemelsche Weldoenster, door de kleine medailles, tot ons gekomen was. Onverwijld schreven wij naar Issoudun, hoe Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zich in Nederland had leeren kennen als de Hoop der hopeloozen, en welk een zegen ons pensionaat door de kleine medailles was toegevloed. Spoedig mochten wij ons verblijden in een antwoord van den ZeerEerw. Pater Chevalier, Overste der Missionarissen van Issoudun, wiens schrijven onder anderen deze woorden bevatte: „Niet de hand van een mensch, maar de hand Gods heeft dit werk te

Sittard gevestigd; de H. Maagd-zelve heeft uw huis verkoren, om er haar genadetroon op te richten." — En inderdaad, deze opwekkende woorden van den Zeer-Eerw. Pater Chevalier drukten de zuivere waarheid uit. Maria-zelve heeft Sittard uitgekozen als hoofdzetel der Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart in Nederland, gelijk Zij te Issoudun haar zetel vestigde, om over Frankrijk en andere streken schatten van zegen en genade te verspreiden. —

De 6e Januari 1867 was voor ons huis een ware jubeldag, die telken jare met zalige vreugde en zoete erkentelijkheid wordt herdacht. 't Was op dien gedenkwaardigen Driekoningendag, dat onze dierbare Overste zaliger, Mère Marie Thérèse, aan de pensionairen, die vóór het altaar der H. Maagd waren neêrgeknield, de zoo vurig afgebeden medailles, benevens de eerste werkjes der „Vereeniging te Issoudun", met moederlijke teederheid uitdeelde.

Zoo waren onze kinderen als de eerstelingen van O. L. Vr. van het H. Hart in Nederland. Zoo toonde O. L. Vr. van het H. Hart, dat Zij, even als haar Jezus, die met zooveel liefde de kleinen tot Zich deed komen, eene bijzondere voorliefde

heeft tot kinderen, wier eenvoud en onschuld Haar zoo dierbaar zijn.

Hoe ontwikkelde zich nu het kleine mosterdzaad? Wij konden slechts over eenige gebeden, in het Fransch opgesteld, beschikken; want de Vereeniging, te Issoudun ten jare 1864 gevestigd, was nog slechts in hare geboorte. Gelijk de ZeerEerw. Pater Chevalier-zelf aan ons schreef, werkte de H. Maagd op geheimzinnige wijze in Nederland, even als Zij op hetzelfde tijdstip geheimzinnig werkte te Issoudun.

Den 23 Januari 1867 werden de Fransche werkjes aan het Bisschoppelijk Seminarie van Roermond in de Nederlandsche taal overgebracht en hechte er Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, Bisschop van Roermond, de volle goedkeuring aan, terwijl die Bisschop van Maria tevens de Vereeniging van O. L. Vr. van het H. Hart kerkwettelijk in de kleine kapel van het Instituut der Ursulinen te Sittard oprichtte.

Den 27 Januari 1867 vereerde Z. D. H. Mgr. J. Swijzen, Bisschop van 's Hertogenbosch, het ontloken werk met zijne hooge goedkeuring. Den 11 Februari van dat zelfde jaar richtte de ZeerEerw. Pater Chevalier zijne hartelijke gelukwensen aan de Vereeniging van O. L. Vr. van het

H. Hart te Sittard, waarin Z. Z. Eerw. toen reeds den hoofdzetel zag der Broederschap voor Nederland.

IV.

Snel en met den dag groeide het aantal ingeschrevenen der Broederschap aan. 't Deed zich aanzien, dat dit kleine beekje, van stad tot stad, van streek tot streek voortkronkelende, eenmaal een breede, een heerlijke stroom zou worden. —

Met de eerste medailles uit Issoudun, hadden wij ook de eerste afbeelding van O. L. Vr. van het H. Hart ontvangen. Met deze schilderij werd de Recreatiezaal der Pensionairen versierd, die als om strijd ijverden O. L. Vr. van het H. Hart in hare afbeelding te vereeren, en er het grootste genoegen in vonden, deze met lichtjes te omringen. Vindingrijk is de liefde van een kind, niet slechts in de orde der natuur, maar ook in die der genade. Onder de dierbare schilderij hingen twee doozen, waarvan de eene bestemd was voor de briefjes, welke men tot O. L. Vr. van het H. Hart richtte, en de andere diende voor de geestelijke bloempjes, waarmede men die goede Hemelsche Moeder vereerde. Dikwerf

vond men onder de briefjes hartelijke ontboezemingen, teedere, recht kinderlijke verzuchtingen, om moederlijken bijstand. Nu eens gaven zij te lezen: „o Beste der moeders, leer mij goed bidden, leer mij gehoorzaam te zijn!"; dan weêr: „O. L. Vr. van het H. Hart, ondersteun mij in mijne pogingen, om mijne fouten en gebreken te verminderen!"; of „Verkrijg voor mij een leerzaam hart!"; of „Leer mij Jezus zoeken, en Hem alleen beminnen!" — Zoo begrepen die dierbare kinderen, onder den invloed der genade, dat aan O. L. Vr. van het H. Hart door den Barmhartigen God de zegenrijke taak is opgedragen, om het hart harer kinderen tot godsvrucht en deugd te vormen; dat wij van O. L. Vr. van het H. Hart de taal van het gebed moeten leeren, de taal die gesproken wordt in de familie van onzen Hemelschen Vader; dat, zoo Jezus' Hart zich in de vervulling zijner zending hier op aarde aan Maria heeft willen onderwerpen, wij voorzeker ons door hare moederhand moeten laten geleiden op den engen weg, die ten hemel voert.

Bij het verzamelen van de geestelijke bloempjes tot een ruiker, vond men deze of dergelijke geurige offertjes: „Moeder, U ter eere heb ik het stilzwijgen onderhou-

den; om U genoeg te doen, heb ik vlijtig gestudeerd en mijn werk netjes afgemaakt; voor U, Moeder, heb ik mij bedwongen, om kalm en vroolijk te blijven, toen mij iets tegenstond!" —

Ongetwijfeld moeten deze hartelijke uitingen van kinderlijke godsvrucht zeer welgevallig geweest zijn aan O. L. Vr. van het H. Hart; want die goede Moeder liet niet na, deze schietgebedjes en geestelijke bloempjes door allerlei gunsten te be- loonen.

O ja, dankbaar moeten wij het erken- nen, dat die afbeelding van O. L. Vr. van het H. Hart, in de Recreatiezaal der Pen- sionairen, een rijke bron van zegen werd voor ons huis. En geen wonder; immers de Heiland-zelf heeft aan zijne teêrbe- minde Dienares, de Gelukzalige Marga- reta, veropenbaard: „Ik zal de huizen zegenen, waar het beeld van mijn Hart zal geplaatst en vereerd zijn." — Welnu, deelen de afbeeldingen van O. L. Vr. van het H. Hart niet in deze heerlijke be- loften? Immers ja; want zij zijn tegelijker- tijd afbeeldingen van Jezus' Hart, dat heenwijst naar zijne Moeder, opdat wij aan hare hand tot de Bron van alle ont- ferming geraken. —

Eens legde een onzer Religieusen, die

zich thans nog in het klooster der Ursulinen te Sittard bevindt, dan ook deze schitterende getuigenis af: „Aan die briefjes, welke ik zoo vaak in de doos onder de eerste afbeelding van O. L. Vr. van het H. Hart neêrlegde, heb ik het onwaardeerbaar geluk te danken, dat ik het protestantismus heb afgezworen, om mij onder de banier der Katholieke, der alleen zaligmakende Kerk te scharen! Doch niet slechts ik, maar ook verscheiden leden mijner familie hebben hierdoor de genade der bekeering van den goeden God ontvangen. Zoo vroeg ik onder anderen de bekeering mijner twee broeders, en O. L. Vrouw van het H. Hart heeft deze dubbele genade van haren Goddelijken Zoon verkregen.” —

Den 13 April 1867 werd in ons Pensioonaat een waarlijk hemelsch feest gevierd. Men zag de Pensionairen vol heilige bedrijvigheid in de weer, om eene groote schoone zaal, ter ontvangst van een doorluchtig persoon, in gereedheid te brengen. Van waar die zalige feestvreugde, welke van aller gelaat, uit aller blikken straalt? Zie maar eens! De deur opent zich. Op een prachtig versierd en verlicht trapje, wordt onder het zingen van een heerlijk lied, tot overgroote vreugde van geheel

het Pensionaat, in de feestzaal als in triomf gedragen

**Het eerste Beeldje van Onze Lieve Vrouw
van het H. Hart.**

Uit dat witte beeldje, met zijn sierlijken mantel, welks boorden de hand eens kunstenaars smaakvol verguld had, sprak hemelsche zedigheid.

Dat beeldje, waaraan zich de zoetste en treffendste herinneringen vastknopen, wordt, zooals zich laat begrijpen, voortdurend in groote eer gehouden. Reeds twee-en-dertig jaren zijn verstreken, sedert het eene plaats inneemt bij den ingang van het Instituut, en nog niets heeft het van zijne frissche blankheid verloren. Met steeds hooger aandrifft schijnt het aan de voorbijgangers te zeggen: „Hier heb ik mijn zetel gevestigd, hier in dit geliefkoosd oord wil ik regeeren. Maar niet slechts in dit huis, maar vooral in uw hart wil ik verblijven, om daar mijn geloof, mijne hoop en mijne liefde te doen herleven, en het alzoo te vormen naar het beeld van het Hart mijns Zoons, opdat het voor zijn Goddelijk aanschijn in behagelijkheid toeneme en Hem hierdoor een lusthof naar zijn Hart bereid worde!” —

Terwijl alzoo in ons Instituut de teedere devotie tot de Schatbewaarster van Jezus' Hart zich meer en meer ontwikkelde, en dagelijks met zoeter aandrang en voller vertrouwen vóór hare schilderij en vóór haar beeldje aan haar rozenkransje geboden werd, breidde zich het zegenrijk werk buiten het klooster in steeds ruimer kringen uit en werd de voorspelling, dat het beekje een vruchtbare stroom zou worden, in hooge mate werkelijkheid. — O. L. Vr. van het H. Hart deed zich niet slechts in geheel Nederland, maar ook in de aangrenzende landen meer en meer kennen; allerwege werd hare teedere uitnoodiging, om tot hare broederschap toe te treden met jubel vernomen, met vaardigheid en heilige gretigheid aanvaard.

Duizenden, ook uit België en Duitschland, zonden om strijd hunne namen naar Sittard ter inschrijving, en weldra vond men onder de talrijke brieven, naar Maria's bevoorrechte Stede gericht, er zelfs, die uit Amerika en Azië kwamen. —

In ons Pensionaat was de devotie niet langer meer tevreden met het bezit van eene schilderij en een beeldje van O. L. Vr. van het H. Hart. Men wilde een groot

schoon beeld hebben van de Hemelsche Koningin, wier komst te Sittard zich door zoo heerlijke gunsten had gekenmerkt. Vooral was dit het zielsverlangen onzer onvergetelijke Overste zaliger.

Den 6 December 1868 werd het zilveren jubelfeest van die waardige dochter en navolgstster van St. Angela gevierd. Op dien heugelijken dag, waarop men den jubelstond herdacht harer professie, sinds welken reeds 25 jaren verstreken waren, noodigde men haar uit, om zich, aan de spits harer Religieusen, naar eene groote zaal te begeven, terwijl de Pensionairen den trein zouden sluiten. De gelukkige moeder van zoo vele geestelijke kinderen treedt, jubelende van zalige hemelweelde, de feestzaal binnen. — Met den eersten oogopslag ziet zij het ideaal harer wenschen vervuld. Haar blik ontmoet den teederen moederblik van O. L. Vr. van het H. Hart: in het midden der zaal staat een prachtig Beeld van de Hoop der hopeloozen, vol hemelsche schoonheid en teederheid, als door Engelenhanden vervaardigd! — Zonder een woord te uiten valt de gelukkige, de jubelende moeder op hare knieën, en allen volgen haar voorbeeld. Die plechtige stilte, waarin het juichende hart de juiste uitdrukking vond

van zijn bewondering en vreugde, was welsprekender dan de heerlijkste tonen, waarin de kunst hare begeestering giet. —

Daar stond Zij dan met haar zoeten moederblik, de goede O. L. Vr. van het H. Hart! Ja, daar stond Zij, als eene Moeder in het midden harer jubelende kinderen, en van hare moederlippen scheen deze honigzoete taal te vloeien: „Gij hebt mij zoolang gezocht, niet waar? Ziet, nu ben ik bij u! nu ga ik nooit meer van u heen! Verheugt en verblijdt u; want die mij vindt, vindt het leven en zal zich mogen verzadigen aan de Bron van het levende water, aan het Hart van mijn Jezus! *Qui invenerit me, inveniet vitam et hauriet salutem a Domino!*”

En die Moeder der schoone liefde, Zij glimlachte, en die glimlach vervulde aller hart met blijdschap en scheen tot allen te zeggen:

„Ik ben de Hoop der hopeloozen!”

Gegroet, o Moeder van Jezus! Gegroet, o dierbare O. L. Vr. van het H. Hart! Uw Beeld, stralende van bovenaardsche schoonheid, zal steeds onder ons het zoete voorwerp onzer vereering blijven, omdat wij in dit beeld U, o goede, o teederhartige Moeder, eer en hulde willen brengen! Nu,

o Hemelkoningin, moet Gij nog een troon, moet Gij nog een altaar hebben, waarop onder uwe oogen uw Goddelijke Zoon zich voor ons zal opofferen! Gelijk Gij op Golgotha, onder den lijdensbalk staande, het bloedig offer van Jezus' Hart hebt opgedragen, zoo is het uw zielsgenoegen op onzichtbare wijze in onze kerken neêr te dalen, om het onbloedig Offer der nieuwe wet bij te wonen, den Priester ter zijde te staan en zijne armen te ondersteunen, als hij de Heilige Hostie en den Kelk des heils ter aanbidding in de hoogte heft! —

Dit was aller groet, dit was aller bede op den gedenkwaardigen 6 December 1868, en reeds den 8 Mei 1869 had O. L. Vr. van het H. Hart een altaar, waarop den 9 Mei de eerste H. Mis, ter eere van de Hoop der hopeloozen, met alle mogelijke plechtigheid, den driewerf Heilige werd opgedragen.

Scharen van Heiligen, Hemelsche Geesten,
Komt en vereenigt u bij ons in koor;
Viert in uw zangen op 't schoonste der feesten
Haar die bij Jezus' Hart steeds vindt gehoor! —

Deze en dergelijke jubeltonen vulden de kleine kapel, waar voor de eerste maal het H. Misoffer aan Jezus' Hart was opgedragen, onder aanroeping van Haar, die

door hare moederbede alles vermag op het Hart van haren Goddelijken Zoon.

Het kleine altaar, waarop toen het geheime van liefde voltrokken was, wordt als eene kostbare relikwie door ons bewaard. Immers van 1869 tot 1879 werden meer dan 25.410 H.H. Missen op dit altaartje den Heere opgedragen. Tal van hooggeplaatste Geestelijken, ja zelfs Doorluchtige Prelaten, benuttigden zich hunne aanwezigheid te Sittard, door aan dit kleine altaar de H. Mis te lezen of te zingen. —

In 1869 schonk Z. D. H. Mgr. P. Vrancken zijne hooge goedkeuring aan het werk van O. L. Vr. van het H. Hart. Zijne Eminentie de Kardinaal Victor Auguste Deschamps keurde de Broederschap den 21 Januari goed, terwijl den 27 Januari diezelfde gunst aan de heilrijke vereeniging gegeven werd door Z. D. H. Mgr. Van Genk, Bisschop van Breda.

VI.

Het jaar 1870 was rijk aan allerlei soort van zegeningen. Z. D. H. Mgr. P. Melchers, Aartsbisschop van Keulen richtte in een brief, waardoor hij verzocht, als lid in de Broederschap te worden ingeschreven,

een hartelijk woord tot de Ursulinen, haar gelukwenschende, dat zij door de H. Maagd waren uitgekozen, om de devotie tot de Sleuteldraagster van Jezus' Hart zoowel in Duitschland als in Nederland te verbreiden. — Ten slotte beval de Doorluchtige Prelaat zich met geheel zijn aartsdiocees in de godvruchtige gebeden der Broederschap aan. Ongetwijfeld zag de gevierde Kerkvoogd in de verte donkere wolken aandrijven, die zich boven zijn hoofd zouden samenpakken, en had hij een voorgevoel van de vervolgingen, waaraan hij weldra zou blootstaan, van de ballingschap, welke, om zijne getrouwheid aan de Bruid van Jezus, zijn deel zou worden.

In datzelfde jaar gewerd der Broederschap eene nieuwe aanmoediging door de hooge goedkeuring van de navolgende Prinsen der Kerk:

Mgr. A. I. Schaepman, Aartsbisschop van Utrecht (17 April);

Mgr. P. Wilmer, Bisschop van Haarlem (19 October);

Mgr. De Montpellier, Bisschop van Luik (3 Mei);

De HoogEerwaarde Heer F. de Molder, alsdan Kanunnik te Mechelen en Visitator van de Congregatie der Ursulinen, be-

toonde zich in alle opzichten steeds en allerwege een ijverig beschermer der Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart, waaraan hij in korten tijd door eigen bemoeiing meer dan 1500 nieuwe leden verschafte.

Zijne Excellentie Mgr. Angelus Bianchi, Apostolisch Internuntius te 's Hage, richtte het volgend schrijven tot de Directie der Broederschap:

„Met de meeste belangstelling heb ik vernomen, hoe wonderbaar zich de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart in Nederland uitbreidt. Ik voldoe aan een zoeten aandrang mijns harten, met U te verzoeken, mijnen naam te voegen bij die der Hoogwaardige Bisschoppen van Nederland, terwijl ik U van harte gelukwensch met de millioenen leden, welke gij in uw klooster hebt ingeschreven, dat de hoofdzetel dezer schoone Broederschap voor Nederland en Duitschland is geworden. Moge deze hartverteederende devotie meer en meer in groei en bloei toenemen! Dit is de vurige wensch mijns harten.

ANGELUS BIANCHI,

APOSTOLISCH INTERNUNTIVS.

's Hage, 11 Augustus 1873.”

Den 8 September 1873 had van Sittard uit een pelgrimstocht naar Issoudun plaats. De ZeerEerwaarde heer J. Rijkers, alsdan Directeur van het Bisschoppelijk College te Roermond, sprak er eene schitterende feestrede uit, waarvan een af-

schrift, bij ons berustende, met alle zorg bewaard blijft.

Den 27 Juli 1873 kwam de eerste processie ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard aan. Het waren de pelgrims van Aken, die, onder leiding der vurige zelateurs W. Göbbels en J. Horst, te voet de bedevaart van Aken naar Sittard hadden ondernomen.

Den 21 Maart 1873 liet Mgr. H. J. Van Ewijk, Bisschop van Camaco en Apostolisch Vicaris te Curaçao, zich in de Broederschap inschrijven, welke hij met zijne hooge goedkeuring vereerde.

In 1873 telde de Broederschap reeds 3.400.000 leden, 'tgeen den lezer niet verwonderen mag, als hij bedenkt, dat niet slechts Nederland, België en Duitschland zich als om strijd aan dit werk wijdde, maar men van alle oorden der wereld lange lijsten ter inschrijving naar Sittard opzond.

De Zeer Eerwaarde Overste zaliger van het pensioaat te Dongen, de onvergetelijke Moeder Teresia, alsmede de Eerwaarde Zuster Stanislaus, waren de twee eerste Zelatrices van O. L. Vr. van het H. Hart in Noord-Brabant. Door den boven allen lof verheven ijver dezer dienaressen van Maria is menige glorieparel aan de

kroon van de Hoop der hopeloozen gehecht.

Moeder Teresia vond te Curaçao in de Religieusen harer Congregatie ijverige medewerksters ter uitbreiding der zegenrijke devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart.

En de Ursulinen van Sittard, uit wier huis de eerste Religieusen naar Batavia vertrokken, waren niet minder verheugd, te mogen vernemen, dat hare geliefde medezusters, vooral te Soerabaya, er eene eer in stelden, den naam van en de devotie tot de Sleuteldraagster van Jezus' Hart in het verre Indië te verbreiden.

Zoo waren er nog slechts 7 jaren verloop, sedert het mosterdzaadje in vruchtbare aarde viel, en reeds werd in alle werelddeelen Jezus' Moeder, onder den zoeten titel „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart” aangeroepen en vereerd. Een bewijs te meer was geleverd, dat Zij allerwege het rijk van het Hart haars Zoons wil vestigen, dat Zij met eene gelijke liefde al hare kinderen, ook in de verst verwijderde streken, bemint, en dat Zij slechts wacht op liefdevolle harten, vast besloten om zich aan dit apostolaat van liefde te wijden.

De Eerste Triomf

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

I.

p den reeds zoo heerlijken dage-
raad van O. L. Vr. van het H.
Hart volgde een nog heerlijker
dag, een dag van zegepraal en
triomf, een dag van hooger blij-
heid voor Hemel en aarde.

Den 11 December 1873 was
Sittard, de bevoorrechte stede van
Maria, door den godsdienstigen ijver
en jubel harer ingezetenen in feestdos
gehuld. Duizenden pelgrims waren geest-
driftig aangesneld om den triomfdag hun-
ner Hemelsche Moeder te viëren. De kleine
kapel van Onze Lieve Vrouw van het H.
Hart was aller vereenigingspunt, doch
verreweg de meesten moesten zich tevre-
den stellen, in de nabijheid van dit genade-

oord te vertoeven, dat veel te beperkt was om al die pelgrims op te nemen. — Daar hoort men eensklaps een wegslepend, een verrukkelijk gezang.

Gross is der Herr!
Groot is de Heer!

Zoo klonk het in steeds hooger, in steeds forscher tonen. Het waren de pelgrims van Aken, die de indrukwekkende en hartverteederende plechtigheid door hunne tegenwoordigheid en heilige geestdrift, zich uitende in hemelsche liederen, kwamen opluisteren. Nog eenige oogenblikken en Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, de veelbeminde Kerkvoogd van Roermond, de Bisschop van Maria, zal Sittards veste binnentreden, om namens Z. H. Pius IX, den Paus van Maria, het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart op plechtige wijze te kronen. — 't Was een hemelsche dag, en ofschoon December reeds 11 schreef, mocht men zich in eene aangename en zachte temperatuur verheugen, zoodat hemel en aarde samenspannen, om dien gulden kroningsdag den hoogst mogelijken luister bij te zetten.

Treffend vooral was het Apostolisch woord van den gevierden Kerkvoogd, vooraleer zijne opperpriesterlijke hand de

kroon ging drukken op het Beeld van Haar, die door hare moederbede alles vermag op het Goddelijk Hart van haren Jezus. Dat liefdewoord van Maria's Kerkprelaat drong diep in het hart der talrijke pelgrims door, en ongetwijfeld droegen Gods Engelen in blijde vlucht zijn harte-wensch, om het werk van O. L. Vr. van het H. Hart meer en meer te zien bloeien, naar den troon van Hem, die door Maria als Redder van het menschedom aan de aarde wilde geschonken worden. O, wat stemden alle pelgrims, toen Kind en Moeder gekroond waren één van hart en zin, blijvol in met deze jubelklanken:

Verheug u, dierbre Vest, uw hoogste glorie daagt;
Juich, Sittard, oord van heil, bekoorlijk, zalig Eden;
Gekroond is 't Goddlijk Kind, gekroond de Moedermaagd,
Wier teedre blik Zijn Hart ontsluit voor 's menschen
— — — [beden!

Thans straalt Gij, Lieve Vrouw van Jezus' Goddlijk Hart,
Gelijk de dageraad van 't puik der zomerdagen;
Laat ons, o Moeder lief, hier in dit dal van smart
Onz' kronen tot uw troon, als pand van liefde dragen.
— — —

Zoo had dan de Paus van Maria, de groote, de onvergetelijke Pius IX, zijne eerste hulde gebracht aan O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard; zoo ving de lange reeks van gunsten aan, waarmede de ge-

vierde Plaatsbekleeder van Jezus-Christus het zegenrijk werk van de Hoop der hooploozen te Sittard verrijkte. Hij, de vurige vereerder van Jezus' aanbiddelijk Hart, van wiens lippen het eenmaal de wereld doorklonk, dat er voor de tegenwoordige maatschappij nog slechts hoop op redding bestaat in Jezus' Hart, begreep ten volle de waarheid, dat Maria het Kanaal is, waardoor uit Jezus' Hart de stroomen zijner barmhartigheid het arme en hulpbehoevende menschedom moeten toevloeien. Door Gods Geest verlicht, bevroedde die Opperpriester naar Gods hart, dat, gelijk Jezus' Hart alleen op waardige wijze de beleedigingen, zijnen Hemelschen Vader aangedaan, kan herstellen, zoo ook Maria alleen, door hare medelijdende liefde, de wonden kan heelen, welke de ondankbaarheid der menschen Jezus' Hart toebrengt, en door alzoo het Hart haars Goddelijken Zoons te troosten, zich van hare verheven taak als Eerherstelster kwijt.

II.

Sedert dien triomfdag nam de Broederschap verbazend toe; het liefelijk beekje werd een breede stroom. Van alle kanten kwamen vrome pelgrims naar Maria's

Stede gesneld, om vóór het gekroonde Genadebeeld van de Sleuteldraagster van Jezus' Hart vertrouwwol neêr te knielen, en dáár troost en opbeuring, kracht en sterkte te vinden in den strijd des levens, en genezing van lichaamskwalen af te smeeken.

En terwijl men zich zoo om strijd beijverde, O. L. Vr. van het H. Hart hulde te brengen in het door Haar-zelve uitverkoren Oord, hoorde men allerwege spreken over eene wonderbare genezing, welke niet weinig bijdroeg om het zoete vertrouwen op de smeevende almacht van de Hoop der hopeloozen te versterken.

Zuster Chrysostoma, eene Religieuse te Oudenbosch, was reeds sinds het jaar 1866 bedlegerig. Zij leed aan drie doodelijke kwalen, onder anderen aan den vreeijken beeneter; haar ruggegraat was in een zoo deerniswaardigen toestand, dat de arme lijderes, telkenmale als zij zich moest bewegen, meende, dat haar lichaam in stukken ging vallen.

In 1871 kreeg zij het Maandboekje van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dat men in de wandeling het „Blauwe Boekje” pleegt te noemen, in handen. Een glimlach van zoete hoop plooit zich om hare lippen. „O. L. Vr. van het H. Hart” — zoo

trilde een vreugdekreet — „de Hoop der hopeloozen, zal mij genezen!” —

Intusschen woekerde hare kwaal op onrustbarende wijze vreeselijk voort. Aan het felste lijden ten prooi, was Zuster Chrysostoma bij wijlen zes dagen achtereen niet in staat, eenig voedsel door te krijgen. Zij had flauwte op flauwte, en verwachtte nog slechts twee zaken: of het stervens- of het bevrijdingsuur.

Hare laatste levenskrachten verzamelende, vroeg zij met aandrang, dat men toch voor haar naar Sittard zou schrijven. „Vraag voor mij” — zei ze — „in Maria's genadeoord eene noveen aan ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart; ik zal gedurende die negen dagen mijne gebeden met die der Ursulinen vereenigen, en, gij zult het zien” — zoo voegde zij er met stervende stem bij — „O. L. Vr. van het H. Hart zal mij tijdens de noveen of de hemelpoort ontsluiten of de gezondheid terugschenken.” —

Den achtsten dag der noveen ontvingen wij bericht, dat zuster Chrysostoma in doodstrijd lag. Den negenden dag, op een Zondag, terwijl hare medezusters het H. Misoffer bijwoonden, steeg het laatste gebed der noveen van haar veege lippen tot den liefdetroon van de Hoop der hope-

lo
ee
w
w
oo
ge
ju
st
de

va
H.
als
we
pra
ter
te
M
tig
die
Goo
H.
dig

loozen. Eensklaps gevoelt zij in haar rug een gekraak; de ruggegraat, die verrot was, geraakt in gezonden toestand, ja wordt sterker dan ooit te voren. Een oogenblik daarna richt de stervende zich genezen van haar lijdensbed op.

Een telegram naar Sittard gaf deze jubelwoorden te lezen: „*Zuster Chrystoma genezen.*” — Het verhaal dezer wonderbare genezing is aldus geteekend:

DE RAM (Bergen-op-Zoom),
DE KLIJN (Oudenbosch),
doctoren in de geneeskunde.

III.

Op den heugelijken dag der kroning van 't Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, uitten de geestdriftige scharen als uit éenen mond den vurigen harte-wensch van spoedig eene ruime, eene prachtige kerk, de Hoop der hopeloozen ter eere, in Neêrlands bevoorrecht stadje te zien verrijzen.

Nog dienzelfden dag, tijdens het plechtige Lof, deed Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, die in deze algemeene uiting de stem Gods en de stem van O. L. Vr. van het H. Hart erkende, de blijde mare afkondigen, dat te Sittard eene kerk ter eere

van de Hoop der hopeloozen gebouwd zou worden.

Geheel Neêrland juichte dit heerlijk plan toe; de talrijke zelateurs en zelatricen der zegenrijke Broederschap vingen deze jubeltijding met zalige geestdrift als een echo des Hemels op en sloegen onmiddellijk, ter verwezenlijking van dit door den Hemel ingegeven plan, met heilige gretigheid de handen wakker aan het werk. 't Was een lust om te zien, met welke offervaardigheid men zich als om strijd beijverde, een steentje aan te dragen tot opbouw van Maria's nieuwen tempel.

De twee ijvervolle Hoofdzelatricen, de Eerwaarde Moeder Veronica, Overste der Religieusen Franciskanessen te Wijk-Maastricht, en Zuster Seraphina, van hetzelfde Gesticht, waren de eersten, die ons eene rijke bijdrage toezonden. Sedert dien stond stroomden van alle kanten de mildste offers toe. —

Reeds een jaar voordat de openlijke aankondiging van het hemelsche plan plaats had, schreef een waardig Priester van Noord-Holland, de ZeerEerw. Heer F. Masker, Pastoor van Zwaag, bij Hoorn, naar Sittard: „'t Ligt in de plannen van Gods Voorzienigheid, dat te Sittard ter

ee
ke
ee

ni
Ma
ne
wo

ve
luc
ste
Mg
der
on
zoo
van
zoo
Sit
van
geb
bev
V
nie
eer
H.
I
me
der
een

eere van O. L. Vr. van het H. Hart eene kerk gebouwd worde. Ik zend u den eersten steen." —

In het midden nu van de rijke zegeningen van allerlei aard, welke de H. Maagd over de nieuwe onderneming deed neêrdauwen, vertoonde zich een donkere wolk aan onzen zoo helderen hemel. —

De Broederschap had het smartelijk verlies te betreuren van een harer Doorluchtigste leden, van een harer machtigste Beschermers. Den 10 Maart 1874 werd Mgr. van Genk, Bisschop van Breda, door den dood aan de liefde zijner diocesanen ontruikt. „Kort vóór zijn verscheiden” — zoo schreef ons de Z. Eerw. Heer Secretaris van den Doorluchtigen overledene — „verzocht mij Monseigneur, eene noveen te Sittard aan te vragen ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart en zijne intenties in de gebeden der Broederschapsleden aan te bevelen.” —

Weldra werd de Broederschap met eene nieuwe bisschoppelijke goedkeuring vereerd, namelijk met die van Z. D. H. Mgr. H. VAN BEEK, Bisschop van Breda.

De nieuwe Kerkvoogd, niet tevreden met zijn naam ter inschrijving in de Broederschap op te geven, vereerde ons met een bemoedigend en recht vaderlijk schrij-

ven, dat wij als een kostbaar kleinood bewaren. — Het luisterrijk voetspoor van zijn Doorluchtigen Voorganger drukken-de, bleef het Monseigneurs edel streven, de teedere devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart door woord en voorbeeld bevorderlijk te wezen. —

Hetzelfde mogen wij zeggen van Z. D. H. Mgr. Petrus Leyten, die hem in 1885 als Bisschop van Breda opvolgde.

IV.

De liefdevolle Schatbewaarster van Jezus' minlijk Hart putte dan met meer dan moederlijke mildheid aan de Bron van alle genaden, om gunst op gunst over hare uitverkoren stad Sittard en over Limburg uit te storten. Het volgend feit, onder vele andere, is er een sprekend bewijs van.

„Maastricht, 12 Mei 1875.

„Eene keelontsteking van den ergsten aard bracht mijn zoon aan den rand van 't graf. De middelen der kunst bleven zonder uitwerking. 't Was hem niet meer mogelijk eenig voedsel te nemen, waardoor zijne zwakte dermate toenam dat de doodstrijd niet lang meer kon uitblijven. Men beloofde, naar Sittard te schrijven om eene noveen, ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart. Op het oogenblik dat wij den stervende een scapulier omhingen, was hij eensklaps en volkomen genezen.

J. PERSOONS.”

Doch niet slechts uit Limburg, maar uit geheel Nederland vloeiden ons tal van berichten toe over de heerlijkste gunsten, door tusschenkomst van de Hoop der hopeloozen over de lijdende menschheid uitgestort.

Wij kiezen onder de vele slechts één uit.

„De laatste noveen, welke ik U voor J. Van Gennep, die op het punt was zijn gezicht te verliezen, heb aangevraagd, is met den meest gewenschten uitslag bekreond.

A. J. v. D. DRIFT,

Pastoor te Moordrecht, bij Gouda.”

V.

Gelijk een schoone dageraad van lieverlede aan den blauwen hemel opstijgt, zoo steeg ook O. L. Vr. van het H. Hart trapsgewijze op den heerlijken troon, welken Haar de offervaardige liefde harer kinderen bereidde. De offers voor de te bouwen Maria-kerk vielen als een gulden regen in het Genadeoord neder, waar zich de triomfboog, voor de Koningin des Hemels bestemd, als een smeekende arm verhief. — Op de inschrijvingslijsten, die men in de kerk bewaart, prijken de namen van meer dan 710 Katholieke militairen, van meer dan 2040 weesjongens

van de Hoop der hopeloozen gebouwd zou worden.

Geheel Neêrland juichte dit heerlijk plan toe; de talrijke zelateurs en zelatrices der zegenrijke Broederschap vingen deze jubeltijding met zalige geestdrift als een echo des Hemels op en sloegen onmiddellijk, ter verwezenlijking van dit door den Hemel ingegeven plan, met heilige gretigheid de handen wakker aan het werk. 't Was een lust om te zien, met welke offervaardigheid men zich als om strijd beijverde, een steentje aan te dragen tot opbouw van Maria's nieuwen tempel.

De twee ijvervolle Hoofdzelatrices, de Eerwaarde Moeder Veronica, Overste der Religieusen Franciskanessen te Wijk-Maastricht, en Zuster Seraphina, van hetzelfde Gesticht, waren de eersten, die ons eene rijke bijdrage toezonden. Sedert dien stond stroomden van alle kanten de mildste offers toe. —

Reeds een jaar voordat de openlijke aankondiging van het hemelsche plan plaats had, schreef een waardig Priester van Noord-Holland, de ZeerEerw. Heer F. Masker, Pastoor van Zwaag, bij Hoorn, naar Sittard: „'t Ligt in de plannen van Gods Voorzienigheid, dat te Sittard ter

ee
ke
ee

ni
Ma
ne
wo

ve
luc
ste
Mg
der
ont
zoo
van
zoo
Sit
van
geb
bev
V
nie
eer
H.
I
me
der
een

eere van O. L. Vr. van het H. Hart eene kerk gebouwd worde. Ik zend u den eersten steen." —

In het midden nu van de rijke zegeningen van allerlei aard, welke de H. Maagd over de nieuwe onderneming deed neêrdauwen, vertoonde zich een donkere wolk aan onzen zoo helderen hemel. —

De Broederschap had het smartelijk verlies te betreuren van een harer Doorluchtigste leden, van een harer machtigste Beschermers. Den 10 Maart 1874 werd Mgr. van Genk, Bisschop van Breda, door den dood aan de liefde zijner diocesanen ontruikt. „Kort vóór zijn verscheiden" — zoo schreef ons de Z. Eerw. Heer Secretaris van den Doorluchtigen overledene — „verzocht mij Monseigneur, eene noveen te Sittard aan te vragen ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart en zijne intenties in de gebeden der Broederschapsleden aan te bevelen." —

Weldra werd de Broederschap met eene nieuwe bisschoppelijke goedkeuring vereerd, namelijk met die van Z. D. H. Mgr. H. VAN BEEK, Bisschop van Breda.

De nieuwe Kerkvoogd, niet tevreden met zijn naam ter inschrijving in de Broederschap op te geven, vereerde ons met een bemoedigend en recht vaderlijk schrij-

ven, dat wij als een kostbaar kleinood bewaren. — Het luisterrijk voetspoor van zijn Doorluchtigen Voorganger drukken-de, bleef het Monseigneurs edel streven, de teedere devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart door woord en voorbeeld bevorderlijk te wezen. —

Hetzelfde mogen wij zeggen van Z. D. H. Mgr. Petrus Leyten, die hem in 1885 als Bisschop van Breda opvolgde.

IV.

De liefdevolle Schatbewaarster van Jezus' minlijk Hart putte dan met meer dan moederlijke mildheid aan de Bron van alle genaden, om gunst op gunst over hare uitverkoren stad Sittard en over Limburg uit te storten. Het volgend feit, onder vele andere, is er een sprekend bewijs van.

„Maastricht, 12 Mei 1875.

„Eene keelontsteking van den ergsten aard bracht mijn zoon aan den rand van 't graf. De middelen der kunst bleven zonder uitwerking. 't Was hem niet meer mogelijk eenig voedsel te nemen, waardoor zijne zwakte dermate toenam dat de doodstrijd niet lang meer kon uitblijven. Men beloofde, naar Sittard te schrijven om eene noveen, ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart. Op het oogenblik dat wij den stervende een scapulier omhingen, was hij eensklaps en volkomen genezen.

J. PERSOONS.”

Doch niet slechts uit Limburg, maar uit geheel Nederland vloeiden ons tal van berichten toe over de heerlijkste gunsten, door tusschenkomst van de Hoop der hopeloozen over de lijdende menschheid uitgestort.

Wij kiezen onder de vele slechts één uit.

„De laatste noveen, welke ik U voor J. Van Gennep, die op het punt was zijn gezicht te verliezen, heb aangevraagd, is met den meest gewenschten uitslag bekroond.

A. J. v. D. DRIFT,

Pastoor te Moordrecht, bij Gouda.”

V.

Gelijk een schoone dageraad van lieverlede aan den blauwen hemel opstijgt, zoo steeg ook O. L. Vr. van het H. Hart trapsgewijze op den heerlijken troon, welken Haar de offervaardige liefde harer kinderen bereidde. De offers voor de te bouwen Maria-kerk vielen als een gulden regen in het Genadeoord neder, waar zich de triomfboog, voor de Koningin des Hemels bestemd, als een smeekende arm verhief. — Op de inschrijvingslijsten, die men in de kerk bewaart, prijken de namen van meer dan 710 Katholieke militairen, van meer dan 2040 weesjongens

en weesmeisjes, die ook hun spaarpenningen volgaarne samenbrachten voor den tempel, waar hunne Hemelkoningin een Haar waardig verblijf zou vinden.

Treffend waren de berichten van zelateurs en zelatricsen, hoe de naam alleen van O. L. Vr. van het H. Hart allerwege in Nederland de geloovigen aanzette, om in heilige offervaardigheid te wedijveren. Meer dan 1400 votiefsteen en werden in den tijd van drie jaren geofferd, om de muren der kerk te versieren. Kerkramen, altaars, remonstransen, cibories, kelken, alles werd met zalige geestdrift als ex-voto's aangeboden of toegezegd; niets scheen te kostbaar, als het tot sieraad moest strekken voor het nieuwe Heilichdom te Sittard.

Den 18 Augustus 1875 snelde de eerste processie uit Noord-Holland naar Sittard; 't waren de pelgrims van Zwaag. Bij het verlaten der stad, stelde ons de Z.Eerw. heer J. Masker, Pastoor van Zwaag, een briefje ter hand, inhoudende de heugelijke tijding, dat Z.Eerw. als ex-voto aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart het hoogaltaar met zijn gulden zegeboog, zijne prachtige schilderstukken en zijn sierlijk tabernakel beloofd had.

VI.

De Religieusen Ursulinen, niet slechts van Nederland en België, maar ook van Engeland, van Frankrijk en zelfs van Amerika, van Azië en van Oceanië, zonden votiefsteen en naar Sittard. Bij het bezoeken der kerk, kan de pelgrim de namen lezen dier ver van elkander verwijderde kloosters, welke de liefde zoo innig aldaar verbonden heeft. En onwillekeurig trilt hem dan de jubelkreet op de lippen: „Wat een heerlijk schouwspel, de Dochters van St. Angela hier vereenigd te zien vóór den troon van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart!” —

Die goede Moeder toonde zich hoogst gevoelig voor zoo vele blijken van kinderlijke toegenegenheid en offervardige liefde. Elke post bracht nieuwe dankbetuigingen aan van verkregen weldaden, voortdurend kwamen nieuwe berichten in over merkwaardige genezingen, over bekeeringen van verstokte zondaars, over allerlei soort van bekomen gunsten.

Zoo schreef ons onder anderen een Priester:

„Ik werd bij een stervende geroepen, die, gelijk hij zeide, de eeuwigheid wilde intreden, zonder zich met God te hebben verzoend. Ik ging den diep beklagens-

waardigen verloren zoon opzoeken en bad onderweg voor zijne bekeering het Rozenkransje van O. L. Vr. van het H. Hart. Helaas! zijn geest was zoo verblind, zijn hart zoo verstokt geworden door de zonde. — Nauwelijks was ik het vertrek van den stervende binnengetreden, of ik hoor van zijne veege lippen deze woorden, die mij als jubeltonen in het oor klonken: „Mijnheer Pastoor, ik verlang vurig mijne biecht te spreken, vooreer de eeuwigheid in te gaan.” — Voorts zijne bleeke handen eerbiedig vouwende, hief hij zijne betraande oogen tot den God van barmhartigheid en verzuchtte hij al snikkende: „Mijn God, 't is mij van harte leed, dat ik U vergramd heb, niet omdat ik daardoor de straffen der hel verdiend heb, maar omdat ik uwe eindelooze goedheid heb beleedigd. Barmhartigheid, barmhartigheid, mijn God!” — Zijne twee zusters, getuigen van dit hartroerend schouwspel, wezen mij, met vreugdetranen in de oogen, na zijn hoofdkussen ietwat te hebben opgelicht, op een scapulier en eene medaille van O. L. Vr. van het H. Hart. „Zie, Eerwaarde”, zoo spraken zij op zegevierenden toon, dit heeft men uit Sittard voor onzen broeder gezonden.” — Toen haalde ik op mijne beurt het rozenkransje van de Hoop der hopeloozen voor den dag en zeide op niet minder zegevierenden toon: „Ziet, dit is het wapen, waarvan ik mij bediend heb, om uwen broeder voor God te winnen!” Spoedig waren scapulier, medaille en rozenkransje in handen van den stervende; aandoenlijk drukte hij die zegenrijke voorwerpen aan het hart. Vervolgens bereidde hij zich met zaligen ijver tot het ontvangen der laatste heilmiddelen en gaf hij vertrouwwol zijne door het berouw gezuiverde ziel in handen van den God van barmhartigheid.

AUGUSTE CREVEL,
Pastoor.”

't Behoeft geen betoog, dat O. L. Vr. van het H. Hart het meest behagen vindt in onze gebeden voor de bekeering der zondaars, vooral van die, welke vóór de poort der eeuwigheid, beladen met het pak hunner ongerechtigheden, met den dood worstelen. Jezus immers, wiens liefdevol Hart niets vuriger verlangt dan de bekeering en de zaligheid der ongelukkige zondaars, gaf hun zelf, toen Hij aan 't kruisbed was geklonken, Maria, die aan den voet van 't kruis stond, tot Moeder.

„Vrouw, zie hier uw zoon” — zei de stervende Heiland aan zijne Moeder, terwijl Hij Haar in Joannes op ons allen wees. Wie meet, wie peilt de diepte van dit liefdewoord, waardoor de Verlosser aan zijne Moeder zijn laatsten wil te kennen gaf en Haar op het Hart drukte, dat Zij den zondigen mensch zou liefhebben, gelijk Zij Hem had lief gehad! — Neen 't is geen overdrijving, te beweren, dat de liefde van Maria's Hart voor de zondaars zegevierde over hare natuurlijke genegenheid jegens haren Zoon. En wat zou de minlijke Verlosser gedaan hebben, zoo Maria niet had toegestemd in het offer van zijn liefdevol Hart? O, dan ware Jezus, hoezeer Hij ook verlangde zijn leven te laten voor het heil van den

menschen, in zijne teedere liefde tot zijne Moeder, van het kruis afgedaald. Maar de Zoon, welken Maria zag sterven, was Haar een beeld van de ongelukkige menschen, die den schat der heiligmakende genade verloren hebben en daardoor dood zijn voor God. Zeker, de dood van den Godmensch was een groot verlies, waarover de geheele natuur treurde; maar toch is eene enkele dagelijksche zonde een veel grooter ramp, daar de kleinste dagelijksche zonde ook dan nog ongeoorloofd blijft, als men ze zou begaan om de zwaarste onheilen, die men zich bedenken kan, te voorkomen. Maria heeft alzoo meer geweend over onzen geestelijken dood dan over den dood haars Zoons; en de bekeering van een zondaar baart Haar meer vreugde, dan de opstanding van Jezus uit het graf. O! wat een zoete prikkel is deze gedachte voor ons, om veel en vurig en met een onbegrensd vertrouwen te bidden voor de bekeering der zondaars!

De Tweede Triomf

VAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

I.

Wederom heerscht er hooggestemde feestvreugde in Limburgs bevoorrechte Stede. Vroolijk wappert de nationale drie-kleur van alle huizen, en de straat, welke naar Maria's Heiligdom leidt, is als in een heerlijk bosschage herschape. Duizenden pelgrims zijn, met jubeltonen op de lippen en hemelvreugde in het hart, naar Sittard gesneld, om de schoone en indrukwekkende plechtigheid bij te wonen van de

EERSTE STEENLEGGING

DER KERK VAN O. L. VR. VAN HET H. HART

EN VAN
DE INZEGENING HARER FONDAMENTEN
NAMENS PIUS IX,
DEN 2 JUNI 1875,
DOOR Z. D. H. MGR. J. A. PAREDIS,
BISSCHOP VAN ROERMOND.

Den 17 April 1875 had Z. H. Pius IX, de Paus van Maria, aan Z. E. den Kardinaal Franchi een steen van grieksch marmer uit de Catacomben van den H. Calixtus aangeboden, met deze opdracht: „Wees zoo goed, Heer Kardinaal, namens mij dezen steen te zenden aan de kerk van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te Sittard, in het diocees van Roermond.” — Aanstonds kweet zich de Kardinaal van de hem opgedragen taak en richtte Z. E. de volgende letteren tot de Eerwaarde Overste van het klooster der Ursulinen te Sittard.

„Z. H. Pius IX, vernomen hebbende, dat den 2 Juni e. k. de eerste steenlegging zal plaats hebben aan de kerk van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard, verzoekt Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, Bisschop van Roermond, niet slechts dezen steen namens Z. H. te leggen, maar ook de fondamenten van voornoemde kerk in naam van Pius IX te zegenen en den pelgrims den Pauselijken Zegen te geven.

Kardinaal FRANCHI.”

II.

Was dit geen schitterende, geen heerlijke triomf voor onze Hemelsche Moeder, dat de Plaatsbekleeder van Jezus-Christus, den aandrang zijns harten volgende, Sittard, Maria's Stede, met zoo ondubbelzinnige blijken van teedere welwillendheid vereerde? —

Intusschen zet de zegestoet zich in beweging: de metalen stem der gewijde klokken laat zich feestelijk hooren; om de muren, die zich beginnen te verheffen, dreunen de salvo's van het geschut; de zoete tonen der Harmonie kondigen den verrukten pelgrims aan, dat de processie de parochiekerk verlaten heeft, om zich in zegetocht te begeven naar het terrein, waar de hartverheffende plechtigheid zou plaats grijpen.

Een prachtig vaandel van O. L. Vr. opent den trein.

Dan volgt de Harmonie;

Voorts de Broederschap van den H. Joannes Nepomucenus,

De Broederschap van den H. Naam van Maria,

De Broederschap van den H. Franciscus Xaverius,

De Fanfare van den H. Franc. Xaverius,

Het koor van jeugdige kinderen,
De Eerewacht van O. L. Vr. van het
H. Hart,

Het Beeld van O. L. Vr. van het H. Hart,
Een lange rij Priesters,
De Hoogw. Kanunniken van 't Kapittel,
H. D. H. de Bisschoppen,
De burgerlijke Autoriteiten.

De trein van den langen feeststoet werd
gesloten door de studenten van het Col-
lege, die, twee aan twee, op schoone
draagbaren de prachtige votiefsteen
droegen, waarop de wapens van Z. H. den
Paus en van onze Doorluchtige Prelaten
kunstig gegraveerd en heerlijk gepoly-
chromeerd waren. Deze steenen waren
der nieuwe kerk geschonken:

Door Z. H. Paus Pius IX,

Door Mgr. Paredis, Bisschop van Roer-
mond,

Door Mgr. A. I. Schaepman, Aartsbis-
schop van Utrecht,

Door Mgr. H. Van Beek, Bisschop van
Breda,

Door Mgr. P. Wilmer, Bisschop van
Haarlem,

Door Mgr. Swijssen, Aartsbisschop-Bis-
schop van 's Bosch,

Door Mgr. P. Vrancken, Aartsbisschop
van Attalia *i. p. i.*,

Door Mgr. Ch. Claessens, Bisschop van
Trienopolis en Apost. Vikaris van Batavia,

Door Mgr. Van Ewijk, Bisschop van
Curaçao,

Door Z. E. den Kardinaal-Aartsbisschop
van Mechelen,

Door Mgr. den Aartsbissch. van Keulen,

Door Mgr. de la Geneste,

Door Mgr. Theodorus de Montpellier.

Z. Exc. Mgr. J. Capri, alsdan Apostolisch
Internuntius aan ons Hof, vereerde ons
met de volgende letteren:

„Met onuitsprekelijk genoegen heb ik den wonderbaren voortgang vernomen der Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart, welke gevestigd is in het klooster der Religieusen Ursulinen te Sittard, als centralen zetel voor Nederland en de aangrenzende landen.

„Ik reken mij gelukkig, mij onder de banier der Hemelkoningin als Lieve Vrouw van Jezus' Hart te mogen scharen, en zegen met vollen jubel des harten den steen, dien ik u toezend voor de nieuwe kerk van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

„Met een zoet vertrouwen beveel ik het Doorluchtig Opperhoofd der Kerk, den Paus-Martelaar, in de gebeden dezer bewonderenswaardige Broederschap aan. En u duizend zegeningen toewenshende voor de in aanbouw zijnde nieuwe kerk, beveel ik ook mij aan in uwe godvruchtige gebeden aan de voeten van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

JEAN CAPRI,
Apostolisch Internuntius.”

III.

Op het terrein der nieuwe kerk aangekomen, ging Z. D. H. Mgr. Paredis aanstonds over tot de inzegening der fondamenten namens Z. H. den Paus. Alsdan werd door het beieren der klokken, door de salvo's van 't geschut en door de welluidende tonen der Harmonie op indrukwekkende wijze aangekondigd, dat het plechtige, het lang verbeide oogenblik eindelijk was aangebroken.

Geassisteerd door Z. D. H. Mgr. P. Vrancken, Aartsbisschop van Attalia, door Mgr. Claessens, alsdan Bisschop van Trianopolis, later Aartsbisschop van Sirace, en door Mgr. de la Geneste, Kamerheer van Z. H., ving onze beminde Bisschop de legging aan van den steen, waarmede Z. H. Pius IX de nieuwe kerk vereerd had. Voorts legde men de 16 votiefsteen, door aartsbisschoppen en bisschoppen aan het nieuwe Heiligdom geschonken. Men maakte er twee kruisen van, die de kapel van den H. Augustinus versieren. Met zalige aandoening blijft de pelgrim zijne blikken vermeien in de beschouwing van al het schoone, dat deze kapel in Maria's Baziliek aanbiedt, en niet zonder ontroering leest hij op het prachtige kerkraam dit opschrift:

„O. L. Vr. van het H. Hart, bescherm
Mgr. J. A. PAREDIS, Bisschop van
Roermond!”

En onze Lieve Vrouw van het H. Hart,
die zoo menigwerf deze zoete bede hoort
herhalen, heeft steeds onze innige harte-
wenschen verhoord.

IV.

Geen rozen zonder doornen, zegt het
spreekwoord. Onvermengde vreugde is
ons deel niet hier op aarde; dit moest
ook de Broederschap van O. L. Vr. van
het H. Hart ondervinden.

Voor wien is het een geheim, wat on-
rustige dagen Frankrijk sedert 1870 be-
leefd heeft? Wie huivert niet bij de ge-
dachte aan al die omwentelingen en
vervolgingen, welke dat schoone land tot
in zijn hartader getroffen en wreedelijk
verscheurd hebben? Wie herinnert zich
niet de laatste woorden van een Aarts-
bisschop, die als offer der revolutie viel?
Wien staan de weeën en de hongersnood
van het omsingelde Parijs, de doodelijke
angsten van het overmeesterde Frankrijk
nog niet levendig voor den geest? Wie
denkt niet, met een traan in 't oog, aan

de angstvolle dagen, toen de Fransche families, die naar Nederlandsch grondgebied geweken waren, slechts nu en dan door een ballon of door postduiven mochten vernemen, of hun achtergelaten betrekkingen en vrienden nog leefden? —

Dit alles nu kon niet zonder invloed blijven op onzen werkkring. Tot dan toe hadden wij steeds dubbel kopie gehouden van de namen der broederschapsleden; eene lijst was bestemd voor onze registers, de andere voor die van Issoudun. Maar de oorlog van 1870—1871 had onze betrekkingen met Frankrijk zeer bemoeielijkt; lange lijsten met namen waren niet ter bestemde plaatse aangekomen, hetgeen veel werk veroorzaakte, waarmede men telkens weêr opnieuw moest beginnen. Paus Pius IX, zich die moeielijkheden, door die ongelukkige tijden in 't leven geroepen, herinnerende, gewaardigde zich, ons een meer onafhankelijken en tegen wisselvalligheden meer gevrijwaardden toestand te bezorgen. In eene audiëntie van den 5 Maart 1875 verleende Z. H. rijke aflaten aan de geloovigen, die zich te Sittard in de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart lieten inschrijven.

In 1876 telde de Broederschap dan ook

reeds **6.940.000** leden. Naarmate de Hoop der hopeloozen hare gunsten vermenigvuldigde, namen ook de offers der Katholieken toe voor Maria's nieuw Heiligdom; uit alle oorden van Nederland werden ex-voto's gezonden, en de nieuwe Kerk begon zich al meer en meer te verheffen.

Den 3 Januari 1876 vereerde Z. D. H. Mgr. Ch. Claessens, Bisschop van Trianopolis, Maria's Heiligdom met een groot kerkraam. Die Doorluchtige Dienaar van Maria stelde zich niet tevreden, met zijn naam en goedkeuring aan de Broederschap te geven, maar wilde door dit ex-voto de machtige bescherming der Hemelkoningin afsmeeken voor de missie der Indische gewesten, en wel bijzonder voor Batavia, van welke streek Monseigneur Apostolisch Vikaris was.

Den 4 Juni 1876 werd het Jaarfeest van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart op zeer plechtige wijze gevierd. Z. D. H. Mgr. Paredis, Hoofddirecteur der Broederschap, had beloofd, dat, alhoewel de kerk nog niet gewijd was, eene plechtige Hoogmis zou gezongen worden, en de gevierde Kerkvoogd droeg er zelf te 8½ uur het H. Misoffer op. Dit was de eerste Mis, welke in dit genadeoord werd opgedragen. En wie twijfelt er aan, of

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart heeft op dien jubelstond met meer dan moederlijke mildheid de rijkste schatten van zegeningen uitgestort over haren Joannes Augustinus, die zoo onnoemelijk veel voor de glorie van de Hoop der hopeloozen gedaan heeft? —

Eenige dagen daarna kwam te Sittard de eerste Broederschaps-Processie aan. Het waren de ijvervolle pelgrims van Rotterdam. De ZeerEerw. Pater Van der Hage, onder wiens hooggewaardeerde directie deze schoone Vereeniging stond, heeft zeker alsdan mogen ondervinden, tot loon van zijn brandenden ijver, dat Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zich niet in edelmoedigheid laat overwinnen, maar alles, Haar ter eere gedaan, rijkelijk weet te vergelden. Reeds eenige jaren te voren had een volijverig Zelateur van Rotterdam een twintigtal pelgrims naar Sittard begeleid, om Haar hulde te brengen, die in 1878 eene zoo talrijke, eene zoo spoedig en schoon georganiseerde processie tot haar Heiligdom wist te lokken.

V.

Zoo was dan de hartewensch, het ideaal van Maria's kinderen in vervulling ge-

treden, nu zich hun cog mocht verlustigen in de voltrekking van haar nieuwen Tempel, die wat het uiterlijke betreft, voltooid was. 't Behoeft niet gezegd, dat wij, bij het aanschouwen van dit heerlijk monument, opgetrokken door de offervaardige liefde van Maria's kinderen, dankbare blikken hieven tot God en zijne Heilige Moeder, voor de zichtbare bescherming des Hemels, die er in zoo rijke mate op was neêrgedauwd.

Maar ook de edele, de milde weldoeners zweefden ons bij dit prachtig gezicht voor den geest, en hunne namen, in steen vereeuwigd, zullen ook steeds in dankbare herinnering bij ons blijven voortleven. Bijzonder erkentelijk zal ons het hart voortdurend kloppen jegens Mgr. X. Rutten, in leven Kanunnik en Deken van de St. Servaas-kerk te Maastricht, die zijn vruchtbaar talent en kostbaren tijd met heilige geestdrift wijdde aan het scheppen van het bewonderenswaardige plan dezer schoone kerk. Eer ook aan den architect J. Kaiser te Maastricht, die geene moeite spaarde om deze onderneming, aan zijne zorgen toevertrouwd, met den meest gewenschten uitslag te bekronen.

Een woord van diep gevoelde erkente-

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart heeft op dien jubelstond met meer dan moederlijke mildheid de rijkste schatten van zegeningen uitgestort over haren Joannes Augustinus, die zoo onnoemelijk veel voor de glorie van de Hoop der hopeloozen gedaan heeft? —

Eenige dagen daarna kwam te Sittard de eerste Broederschaps-Processie aan. Het waren de ijvervolle pelgrims van Rotterdam. De ZeerEerw. Pater Van der Hage, onder wiens hooggewaardeerde directie deze schoone Vereeniging stond, heeft zeker alsdan mogen ondervinden, tot loon van zijn brandenden ijver, dat Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zich niet in edelmoedigheid laat overwinnen, maar alles, Haar ter eere gedaan, rijkelijk weet te vergelden. Reeds eenige jaren te voren had een volijverig Zelateur van Rotterdam een twintigtal pelgrims naar Sittard begeleid, om Haar hulde te brengen, die in 1878 eene zoo talrijke, eene zoo spoedig en schoon georganiseerde processie tot haar Heiligdom wist te lokken.

V.

Zoo was dan de hartewensch, het ideaal van Maria's kinderen in vervulling ge-

treden, nu zich hun oog mocht verlustigen in de voltrekking van haar nieuwen Tempel, die wat het uiterlijke betreft, voltooid was. 't Behoeft niet gezegd, dat wij, bij het aanschouwen van dit heerlijk monument, opgetrokken door de offervaardige liefde van Maria's kinderen, dankbare blikken hieven tot God en zijne Heilige Moeder, voor de zichtbare bescherming des Hemels, die er in zoo rijke mate op was neêrgedauwd.

Maar ook de edele, de milde weldoeners zweefden ons bij dit prachtig gezicht voor den geest, en hunne namen, in steen vereeuwigd, zullen ook steeds in dankbare herinnering bij ons blijven voortleven. Bijzonder erkentelijk zal ons het hart voortdurend kloppen jegens Mgr. X. Rutten, in leven Kanunnik en Deken van de St. Servaas-kerk te Maastricht, die zijn vruchtbaar talent en kostbaren tijd met heilige geestdrift wijdde aan het scheppen van het bewonderenswaardige plan dezer schoone kerk. Eer ook aan den architect J. Kaiser te Maastricht, die geene moeite spaarde om deze onderneming, aan zijne zorgen toevertrouwd, met den meest gewenschten uitslag te bekronen.

Een woord van diep gevoelde erken te-

lijkheid ook brengen wij hier jegens onzen grooten weldoener, den HoogwelGeboren Heer L. De Maret, die maar al te spoedig aan deze aarde werd ontruikt, waar zijn edel hart zooveel goeds stichtte. — Bij het lezen van zijn naam op de talrijke ex-voto's in de kerk van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, zal de pelgrim zeker niet verzuimen een hartelijk schietgebedje tot Jezus' Hart op te zenden, opdat zijne ziel in vrede ruste. —

De Groote Triomf

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

I.

Is middernacht. Een der zalen van het Instituut der Ursulinen is prachtig en smaakvol verlicht. Duizenden pelgrims bewegen zich door de rijk versierde straten van Neêrlands bevoorrecht Stadje; het licht der toortsen helpt het heldere gaslicht de nachtelijke duisternis verwinnen, ja den nacht omkeeren in een schoonen lentedag. De pelgrims bidden in stilte, terwijl hooge feestvreugde op hun gelaat te lezen staat en heilig ongeduld uit hunne blikken straalt. Eindelijk gaat de poort open en mogen zij de feestzaal binnentreden. Wat komt men daar doen? Waarom knielt

die menigte om het altaar neder, het hart uitstortende in beden en tranen? —

't Is het altaar van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. Vijf jaren lang heeft Jezus' Moeder in die zaal verblijf gehouden, den tijd afwachtende, dat men haar Heiligdom zou hebben voltooid. Maar Zij was daar niet eenzaam en verlaten geweest; tal van pelgrims wisten daar hunne Moeder wonen en kwamen Haar in haar nederig verblijf geestdriftig den tol hunner kinderlijke genegenheid en hulde brengen. De Doorluchtigste Prelaten hadden er met zoeten jubel des harten het H. Misoffer opgedragen. Men had er den veelgeliefden Kerkvoogd van Roermond, Mgr. Paredis, men had er Mgr. H. Van Beek, Bisschop van Breda, Mgr. P. Vranccken, Aartsbisschop van Attalia, Mgr. Claessens, Bisschop van Trianopolis en Apostolisch Vikaris van Batavia, Mgr. Van Ewijk, Apostolisch Vikaris van Curaçao en Mgr. de la Geneste aan Maria's altaar zien staan, om aan den voet van haar Genadebeeld het onbloedig Offer der nieuwe wet te voltrekken. Herhaaldelijk had Z. Exc. Mgr. Capri, Apostolisch Internuntius aan ons Hof, aldaar, onder Maria's teedere moederblikken, de H. Mis opgedragen.

Wat kwam men dan tijdens de plechtige stilte van den nacht doen in die zaal, waaraan zich zoo vele, zoo zoete en zalige herinneringen vastknoopten? O, de kinderen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart kwamen, zoodra omstreeks middernacht de toegang tot de feestzaal was geopend, aldaar hunne Hemelsche Moeder gelukwenschen met den grooten triomf, welke Haar, als de nacht zou plaats gemaakt hebben voor den dag, met zoo veel luister zou ten deel vallen. Door heilig ongeduld vervoerd, voorkwamen zij den liefelijken dageraad van den grooten triomfdag, den 5 Juni 1879, waarop Z. D. H. Mgr. Paredis de nieuwe Kerk van O. L. Vr. van het H. Hart tot een Huis van God zou komen wijden en het Genadebeeld van de Hoop der hopeloozen in vollen triomf uit haar nederig verblijf in haar prachtig Heiligdom zou overgebracht worden.

II.

De dag, de lang en vurig afgebeden dag is dan eindelijk aangebroken. De feesttonen der Harmonie, zich huwende aan het indrukwekkend klokkenspel, kondigen ten 7½ uur de komst van Roer-

monds grijzen Kerkprelaat bij Maria's Kerke aan.

De groote Paus, Pius IX, had den talrijken broederschapsleden de heugelijke tijding uit Rome doen klinken, dat de overbrenging van het Genadebeeld van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart naar de nieuwe Kerk in zijnen naam op plechtige wijze zou plaats hebben.

Niet lang na het verleenen dezer schitterende gunst, verliet de Paus van Maria dit dal van tranen. Maar zeker heeft O. L. Vr. van het H. Hart, terwijl Zij haar heerlijken troon besteeg, een liefde-vollen blik doen vallen op de graftombe, waar het dierbare overschot rust van haren onsterfelijken Pius. En uit dien teederen moederblik sprak een woord van innigen dank, en 't was alsof van hare maagdelijke lippen de jubeltoon golfde: „Dank, duizendmaal dank, mijn veelgeliefde, mijn innig beminde zoon!” —

III.

De klok slaat 11 $\frac{1}{2}$ uur. Roermonds Bischof heeft, in weerwil van zijne hooge jaren, de lange en treffende ceremoniën der kerkwijding volbracht, met eene

wa
bev
C
ker
Sit
Ho
te
I
dal
nee
Ha
Em
He
gel
hee
de
van
me
der
Au
lan
gel
bee
op
ple
ges
Mg
Mg
C
de

waardigheid, die eerbied afperste en de bewondering der menigte opwekte.

Op dien jubelstond wedijveren de klokken der omliggende dorpen met die van Sittard, om den grooten triomf van de Hoop der hopeloozen in forsche klanken te verkondigen.

De zegetocht vangt aan. Gods Engelen dalen in blijde vlucht op het aardrijk neder, om de luisterrijke zegepraal van Haar, die alles vermag op het Hart van Emmanuël, te Sittard bij te wonen. Die Hemelsche Geesten smaakten een ongekend genot in de beschouwing van dien heerlijken zegestoet, bij den aanblik van de Broederschappen, van de Eerewachten, van de liefelijke scharen van Bruidjes, met bloemen en zinnebeelden in de handen, van de Harmonie, van de burgerlijke Autoriteiten van Sittard, van de twee lange rijen Priesters, die in feestgewaad gehuld, onmiddellijk vóór het Genadebeeld van O. L. Vr. van 't H. Hart, dat op een troon van leliën en rozen rustte, plechtstatig voorttraden, terwijl de trein gesloten werd door de drie Kerkprelaten: Mgr. J. A. Paredis, Mgr. P. Vrancken en Mgr. Ch. Claessens.

Om de poort der kerk te genaken, moest de zegestoet een eindje weegs over de

straat trekken. Nauwelijks was het zoete Genadebeeld van de Hoop der hopeloozen op straat gezien, of de vrome scharen knielen stil en eerbiedig neêr, terwijl de klokken hare metalen stemmen luider doen klinken en de Harmonie hare vreugdetonen verdubbelt, om de Koningin des Hemels met haren grooten triomf geluk te wenschen. Eenieder beijverde zich een voorwerp te bezitten, dat het gevierde Genadebeeld had aangeraakt: de mannen naderden met eerbied, om er hunne foulards of rottingen mede in aanraking te brengen; de vrouwen streken er geestdriftig hare handschoenen of zakdoeken aan; tot de kleine kinderen toe, die hunne handjes aan den mond brachten en alzoo hunne Hemelsche Moeder eerbiedig een kushandje toereikten, waren als om strijd in de weer, om zich die onmiddellijke nabijheid van het Genadebeeld te benuttigen en O. L. Vr. van het H. Hart in haar zegenrijk Beeld hulde en eerbied te betoonen. —

Dan snellen de pelgrims als op vleugels van heilige geestdrift de kerk binnen, om hunne Hemelvorstin, die bezit gaat nemen van haar Heiligdom, haar glorietroon te zien bestijgen. En terwijl de menigte in geestdrift als uit éenen mond met zalige

ver
fica
vre
gee
in
lach
ker
ber
(
ren
van
en
Ve

ke
m
vr
to
di
be
w
ha

vervoering het hartverheffende „*Magnificat*” zingt en ieder zijne jubelende vreugde in steeds voller juichtonen lucht geeft, beklimt O. L. Vr. van het H. Hart, in al haren luister moederlijk glimlachende, langzaam den glorietroon, welken Haar de geestdrift harer kinderen bereid heeft.

O, wie op dien jubelstond haar teederen, haar overzoeten moederblik mocht vangen, genoot ongekende hemelweelde en richtte tot de Esther van het Nieuwe Verbond dezen jubeltoon, deze hartebede:

Tot U, o Parel van de vrouwen,
Verheffen wij met zoet vertrouwen
Onze oogen, hart en geest
Op dit verruk'lijk feest; —
Verkwik ons door uw moederzegen,
Hij is ons hart een malsche regen;
Uw naam slechts, ons zoo zoet,
Verrukt den Eng'lenstoet! —

Op het oogenblik, dat de pelgrims de kerk verlieten, bemerkte men onder de menigte eene dame, die weende. Op de vraag, wat haar deerde, zeide zij op blijden toon: „'t Zijn vreugdetranen; lees slechts dit telegram: „*Moeder, gij hebt goed geboden, uw zoon is genezen.*” — En zij had wel reden zich te verheugen; haar zoon, haar eenige steun, die 3 jaren lang ten-

gevolge van verlamming aan het ziekbed was gekluisterd, had door de voorbede van O. L. Vr. van het H. Hart het gebruik zijner leden terugbekomen. De naam dier gelukkige moeder, tevens weduwe, was J. Van der Wezel.

Ook wij mogen de woorden van het telegram tot de onze maken, en ze tot de Hoop der hopeloozen richten. Ja, O. L. Vr. van het H. Hart, Gij hebt goed gebeden! Gij hebt door uwe alvermogende tusschenkomst tal van ziels- en lichaamskwalen genezen; — Gij hebt stervenden aan het koude graf en verstokte zondaars aan den gapenden afgrond der hel ontrukkt! Gij hebt goed gebeden, o minnelijke Moeder, daar Gij millioenen kinderen door uwe bekoorlijkheid tot U hebt getrokken, wier namen Jezus in zijn Goddelijk Hart heeft geschreven, omdat Hij ze in uw minnelijk Hart zag opgeteekend. Gij hebt goed gebeden, o teedere, o nimmer volprezen Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, en Gij zult niet ophouden door uwe moederbeden voor ons allen ten beste te spreken bij uwen dierbaren Zoon! Uwe gebeden, o Hoop der hopeloozen, worden nimmer afgewezen; Jezus' Hart, de Bron van alle genaden, doet ons door uw Hart, als door een kanaal

alle geestelijke en tijdelijke gunsten toe-
vloeien! —

Wanneer een witte lichtbundel uit de
zon op een kristallen prisma valt, treedt
het licht uit het prisma in stralen van
verschillende kleuren, gelijk aan die van
den regenboog, welke aan de voorwerpen
alle nuanceeringen mededeelen, van het
roode af, tot de violetkleur toe.

Ditzelfde verschijnsel doet zich voor in
de bovennatuurlijke wereld, in 't rijk der
genade. Daar is ook een zon, namelijk
Jezus' Hart, waaruit ons alle licht, alle
warmte, alle leven, alle deugd toevloeit.
Maar alle stralen, die uit dat Goddelijk
Hart schieten, dringen, voordat zij tot
ons komen, eerst bundelsgewijze in
Maria's Hart, dat de volheid van alle
genade en van alle deugd in zich besluit.
Maria nu deelt aan de heiligen en aan
alle geloovigen, aan ieder volgens zijne
roeping, verschillende stralen, verschil-
lende genaden, verschillende deugden
mede. En daar het Hart van Jezus en
het Hart van Maria, wier leven liefde
was, ons deze genade bekomen hebben,
door handelingen te stellen gelijk aan
de onze, zoo is elk dezer genaden als
eene klopping van Jezus' Hart, welke aan
ons hart wordt medegedeeld, na eerst
door Maria's Hart te zijn gegaan. —

IV.

Het jaar 1879 was voor de Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart niet slechts een jaar van waren triomf, maar eveneens een tijdperk, rijk aan allerlei zegeningen en gunsten.

Den 1 Januari schonk Z. D. H. Mgr. Petrus Mathias Snickers, alsdan Bisschop van Haarlem, later Aartsbisschop van Utrecht, zijne hooge goedkeuring aan de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart en vereerde hij tevens de nieuwe kerk van de Hoop der hopeloozen met een votiefsteen. Den 7 Mei verleende Z. D. H. Mgr. A. Godschalk, Bisschop van 's Bosch, eveneens zijne hooge goedkeuring aan de Broederschap.

Den 1 Juni werd de kerk verrijkt met een prachtig kunststuk, voorstellende den zegevierenden Christus. Dit *ex-voto* was een nieuw en schitterend blijk van de edelmoedigheid en teedere bezorgdheid van den volijverigen Hoofdelateur van Loenersloot, zaliger gedachtenis.

Naarmate Maria's gunsten en de blijken van innige erkentelijkheid harer kinderen zich vermenigvuldigden, groeide ook het aantal ingeschrevenen der Broederschap op wonderbare wijze aan, zoodat ten jare

1879 de registers de namen bevatt'en van 8,100,000 leden.

Dit cijfer zou ongeloofelijk kunnen toeschijnen. Maar zoo men bedenkt, dat er omstreeks 3000 zelateurs en zelatricsen over Nederland, België, Duitschland, Amerika, Azië, ja zelfs Oceanië, verspreid waren, wier vurigste streven het was, lange lijsten naar Sittard ter inschrijving op te zenden, dan staat men niet langer over dit hooge cijfer verwonderd, maar heft men dankbare blikken ten Hemel voor den zegen des Heeren, welke zoo zichtbaar op dit werk rustte. 't Ligt in den aard der zaak, dat met de uitbreiding der Broederschap het aantal processies naar Limburgs bevoorrechte Stede gelijken tred hield; uit alle oorden en streken stroomde men geestdriftig naar het gezegend centrum der teedere devotie tot de Sleuteldraagster van Jezus' Hart, naar Sittard samen, om de Hoop der hopeloozen in haar nieuw prachtig Heiligdom te komen vereeren en daar vóór haar liefdetroon schatten van gunsten en zegeningen te erlangen. Toch misten de pelgrims nog iets in het heerlijk genadeoord; met heilig verlangen verbeidden zij den stond, waarop het zoete Genadebeeld, nog altoos tijdelijk op eene verhevenheid, achter het

Hoog-Altair, geplaatst, op den prachtigen troon zou zetelen, welken het thans inneemt.

Den 14 April 1880 richtte Z. D. H. Mgr. P. M. Snickers de Processie-Broederschap van Nederhorst-den-Berg, bij Weesp, welke jaarlijks een pelgrimstocht naar Sittard doet, kerkwettelijk op. Wat een zalige voldoening moet alsdan gesmaakt hebben de Zeereerw. heer J. B. Vismans, Pastoor van Nederhorst-den-Berg z. g., die door deze oprichting, waartoe hij het initiatief genomen had, zijn hartewensch in vervulling zag treden. Met onbezweken ijver heeft deze Priester van Maria de belangen der zoo bloeiende Processie-Broederschap als Directeur behartigd en bevorderd, totdat de dood hem in Juni 1899 aan de liefde zijner parochianen en aan die der kinderen van O. L. Vrouw van 't H. Hart ontrukte.

Ongetwijfeld deelden bij de oprichting der Processie-Broederschap in den jubel van dien waardigen Priester de volijverige Hoofd-Zelateur H. M. Werker en de overige leden van het Bestuur, die hunne volhardende pogingen met den schitterendsten uitslag bekroond zagen. O, wat een zoeten troost moeten zij niet gevoelen bij de opbeurende gedachte, dat de Pro-

cessie-Broederschap van Nederhorst-den-Berg plechtig aan Sittards Aartsbroederschap geaffilieerd, d. i. zoo innig mogelijk daarmede verbonden is geworden!

In Limburg vooral nam de zegenrijke devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart eene steeds hooger vlucht, en allerwege spraken men met de levendigste belangstelling over het wonder, dat te Boorshein geschied was. — Ziehier wat men ons in 't begin van 1880 schreef:

„Sedert den 17 November 1876 leed Maria Roox, een jong meisje van het dorp Boorshein, nog slechts twintig jaren oud, de vreeselijkste smarten. Verlamming had zich van hare ledematen meester gemaakt. De hevigheid der pijnen deed haar bij wijlen op schrikbarende wijze het hoofd schudden; 't was huiveringwekkend om aan te zien, hoe zij zich soms tegen den muur sloeg; de geneesheeren dachten niet zonder grond, dat zij hier met eene ongeneeslijke kwaal te doen hadden. — Den 21 Januari hoorde de familie Roox spreken van de Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart en van de uitwerkende kracht der gebeden, welke vóór het Genadebeeld gestort werden. De zuster van 'het diep beklagenswaardige meisje onderneemt met vertrouwen eene bedevaart naar Sittard en vraagt aldaar eene noeven aan voor de arme zieke, die zich harerzijds met de gebeden der Broederschap vereenigt. Intusschen werd de kwaal steeds erger. Doch den 30 Januari, op den laatsten dag der noeven, terwijl men de aangeraden gebeden deed, stond de zieke op en kleedde zich aan; zij was oogenblikkelijk hersteld en genezen.

N. H. VAN DIJCK, Pastoor te Boorshein.”

V.

Den 8 Juni 1880 welde nieuwe feestvreugde voor de leden der Broederschap, daar Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis op dien heugelijken dag de altaren van het nieuwe Heiligdom op plechtige wijze den driewerf Heilige toewijdde.

Om het hoogaltaar ziet men als een krans van kleine kapellen aangebracht, waar het H. Misoffer dagelijks wordt opgedragen.

Het altaar van de kapel der H. Angela biedt dit opschrift aan: „o, Maria, zegen de familie Regout.” Ja, dat O. L. Vr. van het H. Hart die familie zegene, welke zooveel heeft bijgedragen tot opluistering van haar Heiligdom! — In de tweede kapel, toegewijd aan den H. Augustinus, is het altaar een ex-voto der familie H. Arnoldts van Sittard. Vóór deze wereld te verlaten, smaakte de Burgemeester Arnoldts het onuitsprekelijk genoegen, er de eerste H. Mis door zijn zoon te zien opdragen. — De kapel van den H. Joseph werd van alles voorzien door de familie F. Stolzenberg, te Roermond. Uit het wijd en zijd zoo gunstig bekende atelier van den heer F. Stolzenberg zijn ook de overige kerksieraden afkomstig, die alle van

echten kunstzin en hooge opvatting getuigen.

De pelgrim, die de kleine kapel van den H. Aloysius bezoekt, mag zijne blikken verlustigen in het hartverteederende opschrift: „Laat de kleinen tot mij komen.” ’t Is de kapel van de Broederschap der kleine kinderen, kerkwettelijk opgericht te Sittard, onder den titel: „Kinderkrans van O. L. Vr. van het H. Hart.”

Eindelijk komt men aan de kapel der H. Ursula, waar alles doet denken aan de familie De Maret van Loenersloot, welke niets te veel is, als het de eer geldt van O. L. Vr. van het H. Hart. Zeker zal die goede Moeder die familie op bijzondere wijze blijven beschermen.

Na de wijding der altaren bleef nog eene andere plechtigheid, naar welke men zoolang reikhalzend had uitgezien, te verrichten over. De triomfboog, welke zich boven het hoog-altaar verheft, was voltooid, en het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, door een gordijn aan aller blikken onttrokken, was op den prachtigen troon geplaatst, waarop het voortaan zou rusten. — De gevierde Bisschop van Roermond, omstuwd door eene talrijke schaar Geestelijken, nadert plechtstatig het hoogaltaar. Nu was het oogen-

blik daar, door allen met heilig ongeduld verbeid. Eene plechtige en indrukwekkende stilte heerschte onder de pelgrims, die in en om het Heiligdom in dichte rijen geschaard waren. Weldra kondigden de klokken, de Harmonie en talrijke vreugdeschoten aan, dat het liefelijk genadebeeld der Hemelkoningin zich in het volle daglicht zal vertoonen. — De Eerbiedwaardige Kerkprelaat verwijderd eigenhandig het gordijn, en terwijl de Harmonie op nieuw een zegehymne langs de gewijde gewelven doet klinken, heft de opgetogen menigte begeesterde blikken naar het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart. Daar zetelt Zij nu, de Koningin van Hemel en aarde, op een Haar meer waardigen troon, in het midden harer onderdanen, daar troont nu die liefdevolle Moeder in het midden harer kinderen.

De WelEerw. Heer Herben, Kapelaan te Sittard, zich de plechtige stilte benuttigende, welke op dit oogenblik heerschte, richtte zich, namens alle aanwezigen, tot de Hoop der hopeloozen, om Haar, op haren heerlijken troon gezeteld, een hartelijk welkom toe te roepen.

Salve, Regina, Mater misericordiæ!

Deze jubelwoorden, door den Hemel in-

gegeven, paste de begaafde feestredenaar op gelukkige, zalvende, gevoelvolle wijze toe op de heugelijke gebeurtenis van den dag.

En terwijl allen nog onder den diepen indruk waren van zijn wegslepend woord, kondigde het uit dankbare harten hemelwaarts golvende „*Te Deum*”, nu en dan afgebroken door feestelijke vreugdeschotten, den geloovigen aan, dat de hartverteederende plechtigheid geëindigd was en dat het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, namens den Plaatsbekleeder van Jezus-Christus, voor goed geplaatst was op den heerlijken triomfboog, dien des pelgrims opgetogen blik steeds met bewondering aanstaart.

o Driewerf zaal'ge dag, zoo vurig afgebeden,
Gij hoort niet langer tot het rijk der toekomst meer;
Wij mogen in uw licht vol hemelweelde treden,
U groetende als den dag, gemaakt door d'Opperheer!

O doen wij nu op aard' den zegezing reeds hooren,
Vóór onze Koningin begeesterd neêrgeknield;
't Is of dees dag van heil ons voert naar de Engelenkoren
En de echo van hun lied ons juub'lend hart bezielt!

Zoo mochten de pelgrims wel zingen en het van vreugde overstelpte hart in blijde zangen uitstorten, nu hun opgeheven blik mocht rusten op het genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, boven

het heilig Tabernakel haars beminden Zoons geplaatst. O wat al zalige gedachten doet de aanschouwing der plaats, waar O. L. Vr. van het H. Hart troont, als van zelve ontstaan! Bethlehem, het Huis des Broods, treedt ons levendig voor den geest. Gelijk Maria in Bethlehems stalletje het Goddelijk Kind in hare armen nam, om Het door de Herders en door de Wijzen uit het Oosten te laten omhelzen en aanbidden, zoo biedt Zij ons hier haren Jezus aan, verborgen onder de gedaante van brood, en schijnt Zij deze liefelijke uitnoodiging tot ons te richten: „Komt en eet het Brood des levens, voedt u met het H. Lichaam van Jezus, mijn Goddelijken Zoon; komt en verzadigt u aan den Wijn, die maagden voortbrengt, aan dat Goddelijk Bloed, dat mij door de aderen stroomde en het bloed was van mijn hart, vooraleer het Bloed te zijn van Jezus' Harte! Komt, dierbare kinderen, uwe Moeder noodigt u uit ten vreugde-disch, opdat gij in de woestenij des levens niet van honger bezwijket!”

Sedert dien tijd nam het aantal processies naar Sittard al meer en meer toe, om de Hoop der hopeloozen in haar Genadeoord te komen bezoeken en vereeren. Maar inzonderheid op het Jaarfeest der

Broederschap snellen uit alle oorden van Nederland en omliggende landen tal van pelgrims naar Sittard, dat met het volste recht „Maria's Stadje” genoemd wordt.

Den 4 Juni 1881, dus daags vóór het Jaarfeest, kwam een aangeteekende brief te Sittard van dezen inhoud:

„Ter gedachtenis aan mijn welbeminden vader, schenk ik volgaarne aan O. L. Vr. van het H. Hart eene lamp van verguld zilver, welke voortdurend voor den dierbaren overledene zal branden. Tusschen de edelgesteenten, waarmede dit ex-voto prijken zal, zou ik gaarne lezen: „O. L. Vr. van het H. Hart, bid voor mijnen vader.”

Een dankbare zoon.”

De brief was zonder handteekening. Maar O. L. Vr. van het H. Hart kent den naam van dezen milden schenker der lamp, welke 1000 gulden gekost heeft.

Z. H. Paus Leo XIII verleende, bij breve van den 13 December 1881, een volkomen aflaat aan de leden der Processie-Broederschap van Rotterdam, die de Kerk van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard zouden bezoeken.

Ook deze Processie-Broederschap is plechtig aan de Aartsbroederschap te Sittard geaffilieerd en er alzoo door den innigsten band mede vereenigd.

In den loop van 't jaar 1881 werd het

Heiligdom van de Hoop der hopeloozen met kostbare ex-voto's verrijkt. De Communiebank is eene gift van Mevrouw de Wed^e Veiss van Maastricht. De vier schoone lampen, welke het Heiligdom versieren, zijn geschonken door de Processie-Broederschap van Rotterdam, door de familie De Maret van Loenersloot, door de Pius-Vereeniging te Amsterdam en door een Zelateur uit Schiedam. De koorstoelen zijn een ex-voto van den Hoofdzelateur z. g. van Loenersloot.

VI.

De 2^e Juni 1881 was een ware jubeldag voor de kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart. Ter gelegenheid van haar Jaarfeest zou een dubbele plechtigheid plaats grijpen. Z. D. H. Mgr. Paredis zou de nieuwe klok der kerk komen wijden en tevens eene pontificale Mis opdragen. De eerbiedwaardige Prelaat werd geassisteerd door Mgr. P. J. Hoefnagels, President van het Groot-Seminarie te Roermond, door Mgr. Rutten, Kanunnik en Deken van de St. Servaas te Maastricht, en door den Hoogw. Heer J. Linders, Kanunnik en Deken te Sittard. De peter der klok was de WelEdAchtb. Heer Arncltdts, Burgemeester van Sittard, en de meter,

de HoogWelGeb. Jonkvrouw Louisa De Maret van Loenersloot.

Na de zegening der klok werd de Pontificale Mis opgedragen, tijdens welke de Z. Eerw. Heer G. Van Meyel, Secretaris van het Bisdom, zijn talrijk gehoor kwam stichten door eene indrukwekkende feestrede, die nog steeds in dankbare herinnering bij de pelgrims blijft voortleven. Dit is niet de eerste keer geweest, dat de beminde Secretaris van het Bisdom zijn redenaarstalent ter stichting der kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart aanwendde. Ongetwijfeld hebben Gods Engelen in het gulden boek der eeuwige vergelding alles opgeschreven, wat die volijverige Priester ter eere van hun Hemelkoningin gedaan heeft, en zal de Sleuteldraagster van Jezus' Hart zich niet in edelmoedigheid door haar gewijden Dienaar laten overwinnen.

VII.

Een jaar later was de prachtige preekstoel der nieuwe kerk voltooid. Dit gaf al wederom gelegenheid tot een waar jubelfeest.

Den 6 Juni 1882 woonden de pelgrims de inwijding bij van dit heerlijk ex-voto, dat in alle opzichten verdient een meester-

stuk van kunst en goeden smaak genoemd te worden. De Doorluchtige Kerkprelaat van Roermond, die reeds zoo vele parels aan Maria's gloriekroon gehecht had, besteede den nieuwen kansel en richtte een opperpriesterlijk woord tot de feestvierende menigte, dat een diepen indruk op alle aanwezigen maakte. Een smeekgebed steeg toen tot den goeden God, dat Hij nog lang de dierbare levensjaren mocht rekken van Maria's Bisschop, den volijverigen Beschermder der zegenrijke Broederschap, den veelgeliefden Vader, die door alle ware kinderen van Maria als op de handen gedragen werd!

Den 27 Augustus 1882 telde de Broederschap meer dan 9,270,000 leden. Twee en twintig boekdeelen, in marokijnleer gebonden, grooter dan de grootste missalen, zijn geheel gevuld met de namen der 9,270,000 Broederschapsleden.

Twee en dertig schoone kleine boekdeelen, welke de verzameling bevatten der Annalen van O. L. Vr. van het H. Hart, van den oorsprong der Broederschap tot onze dagen toe, bewaren de wonderbare feiten, welke Maria's macht op Jezus' Goddelijk Hart verkondigen.

Hier treedt ons voor den geest in dankbare herinnering het beeld van den

Weled. Heer WATERREUS, z. g., wiens naam in de Annalen van O. L. Vr. van 't H. Hart als eersten redacteur met gulden letters blijft opgeteekend, evenals die van Mgr. E. MENTEN, Pastoor der Parochie van den H. Mathias te Maastricht, en van den Zeereerw. Pater J. ALBERDINGK THYM S. J., Pastoor der Parochie van den H. Ignatius te Amsterdam, die als gewezen redacteurs nimmer zullen vergeten worden.

Verder voelen wij ons gedrongen onze innigen dank te betuigen aan de redacteurs van het „Blauwe Boekje”, aan den WelEd.Z.Gel. Heer Dr A. Smits, aan den WelEerw. Z.Gel. Heer Professor A. RUYTEN te Rolduc, aan den Zeereerw. Heer Fr. DREHMANS, Pastoor te Herten, aan den Weleerw. Heer F. VAN LOOVEREN, Kapelaan te Megen, aan de WelEd. Heeren A. W. Bos te Bergen-op-Zoom en J. C. PREIN te Bussum, voor den onbezweken, ja steeds klimmenden ijver, waarmede zij onze pogingen ter uitbreiding der teedere devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart zoo krachtig ondersteunen. Moge Gods zegen in steeds ruimer mate over hen en over hun arbeid nederdalen; mogen hunne aan Maria gewijde pennen nog lang de leden der Aartsbroederschap stichten! —

De Koninklijke Kroon

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

I.

e offervaardige liefde der kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart had voor hunne Hemelkoningin een prachtig paleis en een heerlijken troon doen verrijzen; de H. Kerk wilde nu op hare beurt aan de Hoop der hopeloozen een waarlijk koninklijk diadeem schenken.

Den 5 Juni, op het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart, beklom de ZeerEerw. Heer G. Van Meyel, Secretaris van het Bisdom Roermond, den kansel, en kondigde, in tegenwoordigheid van Z. D. H. Mgr. Paredis, van eene talrijke schaar geestelijken en van eene ontelbare menigte, de heugelijke tijding aan, dat het

Z. H. Paus Leo XIII behaagd had, de Broederschap te Sittard te verheffen tot AARTS-BROEDERSCHAP van O. L. Vr. van het H. Hart en haar Heiligdom aldaar te vereeren met den hoogen titel van

BAZILIEK.

Bovendien verleent Z. H. voor altoos aan de Aartsbroederschap van Sittard de navolgende aflaten:

1) Een volkomen aflaat op elken dag van het jaar, onder vervulling der gewone voorwaarden, voor de pelgrims, die de Baziliek te Sittard bezoeken en bidden zullen tot de intenties van Z. H.;

2) Een volkomen aflaat voor de Broederschapsleden op den dag hunner opname in de Aartsbroederschap;

3) Een volkomen aflaat voor de leden in het uur des doods;

4) Een volkomen aflaat op het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart en op elken dag van deszelfs Octaaf;

5) Een volkomen aflaat, elke maand te verdienen op een dag, ter keuze der leden;

6) Een aflaat van 7 jaren en 7 quadragen aan hen, die de Hoogmis bijwonen, welke alle Donderdagen in de Baziliek ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart wordt opgedragen.

7) Een aflaat van 100 dagen voor hen, die een „Onze Vader” en een „Wees gegroet” in de Baziliek bidden.

Terzelfder tijd veroorlooft de H. Vader, het groot getal priesters in aanmerking genomen, die jaarlijks te Sittard het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart komen vieren, dat op dien dag de Missen te middernacht een aanvang nemen.

Gegeven te Rome in het Paleis van de Congregatie der Propaganda, den 10 Mei 1883.

D. Aartsbisschop van Tyrus,

SECRETARIS.

II.

Nauwelijks was dit heugelijk besluit van Rome afgekondigd, of de klokken zetten zich in beweging, de Harmonie doet hare jubelakkoorden hooren, en vreugdeschoten kondigen den pelgrims aan, die in menigte rondom de Baziliek zich bewogen, dat Z. D. H. Mgr. Paredis, namens Z. H. Leo XIII, den Pauselijken Zegen gaat geven, waaraan een volkomen aflaat verbonden is.

Nooit had Sittard eene zoo groote menigte pelgrims binnen hare veste gezien. Onder de onoverzienbare schaar was Ma-

ria's moederblik op meer bijzondere wijze gevallen op eene pachtster van Maasbree, met name Francisca Linders. Sedert 7 maanden leed deze vrouw aan eene verlamming in de keel, tengevolge waarvan zij geheele weken geen voedsel tot zich kon nemen. Bij het ontvangen der II. Communie als teerspijs, had zij niet zonder veel moeite de heilige Hostie kunnen doorhalen. Vaakmalen was het haar onmogelijk het minste geluid voort te brengen. Van dag tot dag, van uur tot uur zag men hare krachten verminderen, en, naar aller meening, was haar stervensuur nabij. — In de maand Mei verzocht zij den kapelaan van Maasbree eene H. Mis voor haar op te dragen ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart, terwijl zij er bijvoegde, dat zij, in weerwil van hare buitengewone zwakte en niettegenstaande zij bijna niet meer kon spreken, toch hoopte, den 5 Juni Maria's Jaarfeest te Sittard te kunnen vieren. Zij hield woord. Hoe groot was de verbazing, maar tevens de blijdschap niet van geheel het dorp, toen op den avond van het Jaarfeest Francisca Linders te Maasbree terugkeerde, onder het luide bidden van het Rozenhoedje! Zij was volkomen genezen. Men beloofde, dit wonderbare feit, Maria ter

eere, bekend te maken. En als de gelukkige pachtster naar Sittard terugkeerde, om O. L. Vr. van het H. Hart warmen dank te betuigen en ons hare wonderbare genezing mede te deelen, was zij vergezeld van twee personen uit Maasbree, die, als getuigen van het wonder, met haar hunne namen hebben geteekend.

FRANCISCA LINDERS,
C. H. TIMMERMANS-HELLERVEGEN,
C. PETERS, *te Maasbree.*

III.

De kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart vergeten niet, dat Z. Exc. Mgr. Ant. Spolverini, destijds Ap. Internuntius te 's Hage, krachtig heeft bijgedragen tot uitbreiding en bloei der teedere devotie jegens de Sleuteldraagster van Jezus' Hart. In de huiskapel van Z. Exc. was het altaar, waaraan deze Prelaat het H. Misoffer opdroeg, met een beeld van O. L. Vr. van het H. Hart versierd.

Groot en levendig is de erkentelijkheid onzer ingeschrevenen jegens Mgr. Spolverini, door wiens grooten invloed talrijke gunsten van Rome verkregen zijn. Met innig genoegen, ja met zalige geestdrift zullen zij in hunne godvruchtige

gebeden en smeekingen Mgr. gedenken, opdat de goede God honderdvoudig [de diensten moge vergelden, welke Z. Exc. aan de Aartsbroederschap en aan de Baziliek van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard bewezen heeft.

De naam van dien hooggeplaatsten Dienaar van Maria, aan wien de Aartsbroederschap te Sittard zooveel te danken heeft, blijft Maria's kinderen ongetwijfeld steeds dierbaar, en ook door het verste nageslacht zal hij niet dan met een diep gevoel van warme erkentelijkheid, vergezeld van eene hartelijke bede, uitgesproken worden.

In 1884 heeft Mgr. J. B. Brinkman, Bisschop van Munster z. g., zijne hooge goedkeuring aan de Aartsbroederschap verleend. —

PAUSELIJKE BREVE.

Audiëntie van Zijne Heiligh., 25 Nov. 1883.

Z. H. Leo XIII, door de Goddelijke genade Paus van Rome, op voordracht van den ondergeteekende, Secretaris van de Congregatie tot Voortplanting des Geloofs, opdat de vereering en de godsvrucht der

geloovigen jegens het H. Hart van Jezus en Zijne Heilige Moeder in Holland meer en meer bevorderd worde, heeft welwillend toegestaan, dat de Aartsbroederschap onder de benaming van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die onlangs in de stad Sittard, binnen het diocees Roermond, bij Apostolische brieven is opgericht, andere Broederschappen van denzelfden naam, tot gezegd einde, door gansch Holland opgericht, of die in het vervolg, met toestemming van den Bisschop, naar behooren zullen opgericht worden, met zich kan vereenigen. Onder medegenieting van alle rechten en voordeelen aan deze door den H. Stoel verleend, in weerwil van alle hiermede in strijd bestaande bepalingen.

Gegeven te Rome in de woning van de Congregatie tot Voortplanting des Geloofs, dag en jaar als boven.

D., AARTSB. VAN TYRUS,

Secret.

Het Onze Vader voor de H. Communie.

Onze Vader, die in de Hemelen zijt.

O, liefdevolle Jesus, welk een gevoel van teederheid doorstroomt mijne ledematen Vader, U Vader te noemen, welk een onbeschrijfelijk geluk. Gij, de God van hemel en aarde; Gij, die op een wenk alles hebt geschapen; Schepper, die in uwe almacht, het heelal omvademt, Gij zijt mijn Vader! van mij, die niets ben, slechts een ellendig mensch, als een korrel zand, in het tranendal dezer aarde

En toch, toch zal mijn geluk nog grooter zijn; nog weinige oogenblikken, nog enkele stonden, en die God van almacht, die Vader van liefde, die fontein van zaligheid, daalt met Godheid en menschheid, met ziel en lichaam, even gloriens, als Hij in den hemel door alle engelen en heiligen aanbeden wordt, in mijn harte neer; zijn H. Bloed en mijn bloed worden één, zijn H. Vleesch vereenzelvigt zich als 't ware met mijn vleesch, en ik, die zijn schepsel ben, ik, het kind van dien Vader, zal in enkele oogenblikken dien God in mijn hart ontvangen, en Hem alles mogen en kunnen vragen Dan, o Vader van liefde, dan, o teedere Verlosser, dan kunt Gij mij niets weigeren, immers Gij geeft alles, wat uwe almacht geven kan, Gij geeft mij meer dan hemel en aarde kunnen omvatten, Gij geeft mij U zelven, U de oorsprong van 't leven van alles, o wonderlijk geluk. o mysterie van liefde!

Maar, o liefdevolle Jesus, is het waar dat Gij de God van liefde en vrede zijt, de looner van het goede, 't is ook waar, dat Gij zijt de God der rechtvaardigheid, de straffer van het kwade. O, wanneer ik overweeg, met welk een zondig hart, ik U weldra

geloovigen jegens het H. Hart van Jezus en Zijne Heilige Moeder in Holland meer en meer bevorderd worde, heeft welwillend toegestaan, dat de Aartsbroederschap onder de benaming van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die onlangs in de stad Sittard, binnen het diocees Roermond, bij Apostolische brieven is opgericht, andere Broederschappen van denzelfden naam, tot gezegd einde, door gansch Holland opgericht, of die in het vervolg, met toestemming van den Bisschop, naar behooren zullen opgericht worden, met zich kan vereenigen. Onder medegenieting van alle rechten en voordeelen aan deze door den H. Stoel verleend, in weerwil van alle hiermede in strijd bestaande bepalingen.

Gegeven te Rome in de woning van de Congregatie tot Voortplanting des Geloofs, dag en jaar als boven.

D., AARTSB. VAN TYRUS,

Secret.

De Kinderkrans

van

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

eze schoone Vereeniging, welke ons weêr doet denken aan de groote dienaress van Maria, Mère ANTOINE, z. g., en aan hare vindingrijke liefde, is den 8 Juli 1878 goedgekeurd door Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, Bisschop van Roermond, en kerkwettelijk opgericht in de Baziliek te Sittard.

Tot deze zegenrijke Broederschap worden toegelaten alle kinderen, die nog geen levensstaat gekozen hebben. Elke Kinderkrans bestaat uit 100 of 50 kinderen, aan wier hoofd een zelateur of eene zelatrice staat. Het doel dezer Vereeniging is, voor de kinderen te bekomen:

1° De genade om eene waardige eerste H. Communie te doen;

Het Onze Vader voor de H. Communie.

Onze Vader, die in de Hemelen zijt.

O, liefdevolle Jesus, welk een gevoel van teederheid doorstroomt mijne ledematen Vader, U Vader te noemen, welk een onbeschrijfelijk geluk. Gij, de God van hemel en aarde; Gij, die op een wenk alles hebt geschapen; Schepper, die in uwe almacht, het heelal omvademt, Gij zijt mijn Vader! van mij, die niets ben, slechts een ellendig mensch, als een korrel zand, in het tranendal dezer aarde

En toch, toch zal mijn geluk nog grooter zijn; nog weinige oogenblikken, nog enkele stonden, en die God van almacht, die Vader van liefde, die fontein van zaligheid, daalt met Godheid en menschheid, met ziel en lichaam, even gloriens, als Hij in den hemel door alle engelen en heiligen aanbeden wordt, in mijn harte neer; zijn H. Bloed en mijn bloed worden één, zijn H. Vleesch vereenzelvigt zich als 't ware met mijn vleesch, en ik, die zijn schepsel ben, ik, het kind van dien Vader, zal in enkele oogenblikken dien God in mijn hart ontvangen, en Hem alles mogen en kunnen vragen Dan, o Vader van liefde, dan, o teedere Verlosser, dan kunt Gij mij niets weigeren, immers Gij geeft alles, wat uwe almacht geven kan, Gij geeft mij meer dan hemel en aarde kunnen omvatten, Gij geeft mij U zelve, U de oorsprong van 't leven van alles, o wonderlijk geluk. o mysterie van liefde!

Maar, o liefdevolle Jesus, is het waar dat Gij de God van liefde en vrede zijt, de looner van het goede, 't is ook waar, dat Gij zijt de God der rechtvaardigheid, de straffer van het kwade. O, wanneer ik overweeg, met welk een zondig hart, ik U weldra

zal moeten ontvangen, wanneer ik beschouw, dat Gij mij alles geeft, en ik U niets geven kan, wanneer ik zie, dat Gij de God zijt vol majesteit en heiligheid en ik een mensch vol ellende en onvolmaaktheid, dan is 't of een gevoel van afgrijzen voor me zelve mij aangrijpt; ach zuiver mij dus, o liefderijke Jesus, zuiver mijn hart meer en meer, één nitwerksel uwer almacht kan mij zuiveren, één straal uwer genade kan mij geheel veranderen, o, kom dus teedere Jesus, alvorens ik U ga ontvangen, met uwe gratie in mijn hart.

Uw Naam zij geheiligd.

O Ja! uw Naam zij geheiligd, groote God, vol luister en almacht, heilig, heilig, driemaal heilig! ik voeg mij in den geest bij de koren der engelen en gelukzaligen, om U met hart en ziel, mijne gevoelens van eerbied en onderwerping te betuigen. O alvorens ik U ontvang, doordring mij met een enkele vonk uwer goddelijke heiligheid, opdat ik ontvlamme door dat heilig vuur, dat mijn ongerechtigheid zal verteeren.

Uw rijk kome.

Lieve Jesus, weldra zult Gij in mijn hart tronen; ach wat zal ik U dan vragen! Zei de aartsvader Jacob niet aan den engel met wien hij gestreden had „Gij zult mij niet verlaten", alvorens mij gezegend te hebben," welnu, zoo ook zal ik zeggen: Goede Jesus, Gij moogt niet uit mijn hart gaan, alvorens Gij mij den hemel, uw rijk, beloofd hebt.

Uw wil geschiede op aarde als in den hemel.

Op deze vraag, hoor ik reeds uw aanmoedigend antwoord: ja mijn kind, doe mijn wil, volbreng de plichten van uwen staat, doe alles nauwkeurig volgens de inspraken van uw geweten, en zie, dan zullen uw gebed, uw werk en al uwe bezigheden, volkomen

aan mijnen wil beantwoorden. O ja, lieve Jesus, ook dit zal ik vragen, ik gevoel het uw wil doen, is op weg zijn naar uw rijk.

Geef ons heden ons dagelijksch brood.

O, mijn God, ben ik door uwe liefderijke beschikking, verplicht U, mijn Vader, om 't oaderhoud van mijn lichaam te vragen, hoeveel te meer ben ik genoodzaakt, U de genade, de kracht, het voedsel voor mijne ziel af te smeeken, en nu vooral, in deze weinige oogenblikken voor die goddelijke vereeniging, o, hoezeer heb ik nu het goddelijk brood noodig, hoezeer gevoel ik den honger, en de zwakte in dat punt, en vooral hoe gevoel ik maar al te diep, dat ik zelf te zwak ben, om die genade te ontvangen; geef mij, o, Heer Jesus, alvorens, ik tot U ga, de gratie, om in de H. Communie, die genade te verwerven, van gevoed en bekrachtigd te worden met die overvloedige genade, die alleen uw Heilig en aanbiddelijk Lichaam geven kan.

Vergeef ons onze schulden gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren.

Ja, vooral goedertierene God, moet ik U uit den grond mijns harten het leedwezen toonen, dat ik over elke zonde, zelfs over de minste fout welke ik ooit bedreven heb gevoel, ik werp mij dan voor uwe voeten neder, beschaamd over mijne tallooze fouten, gebukt onder die menigte van onvolmaaktheden. Neem niet mijn ongeregeld en ondankbaar gedrag in aanmerking, o barmhartige Verlosser, maar door de kracht uwer goddelijke liefde zuiver mijn hart, en bestendig mijnen levenswandel. Geef mij ook den moed en de kracht, om, voordat ik mijn ellendig lichaam en mijne arme ziel aan U opoffere, ik al de fouten, vergeven moge die anderen tegen mij, of mij aangaande bedreven hebben, zegen o lieve Jesus, mij en alle menschen!

En leid ons niet in bekoringen maar verlos
ons van den kwade.

Wat baat het mij, o God, dat Gij mij al uwe liefde openbaart, dat Gij mij met genade overlaadt, en wat zal het mij helpen, dat ik U de stelligste belofte doe, indien ik mij weder door de bekoringen laat medeslepen. O barmhartige God, o lieve Jesus, o teedere Verlosser en Zaligmaker, het oogenblik van vergeving nadert; voordat ik U ga ontvangen, beloof ik U plechtig en heilig, getrouw te blijven aan de beloften, in deze stonden voor uwe voeten neergelegd, ik zal steeds gedenken, de gevoelens, van liefde welke Gij in mijn hart hebt ontstoken geef mij dan vooral in de H. Communie de genade, van in de bekoringen altijd en immer aan uwe liefde en barmhartigheid te denken, en mocht ik vallen, mocht ik een oogenblik die liefde en die beloften vergeten, o herinner ze mij dan weder terstond, stel mij deze gevoelens weder voor den geest en vervul mijn hart nogmaals met uwe teederheid. Kom nu, o Heer Jesus, kom ik verlang, ik verkwijn van liefde. Amen.

IMPRIMATUR.

Datum in Seminario *Ypelaar*, hâc 18â Junii 1889.

J. J. HOPSTAKEN,

Reg. Sem. Libr. Cens.

Snelpersdruk, Eduard van Wees, Breda.

2° De genade om een levensstaat te kiezen in overeenstemming met Gods wil;

3° De gunst van gevrijwaard te blijven tegen alle besmettelijke ziekten.

De Kinderkransen genieten talrijke geestelijke voorrechten:

1° Elken morgen wordt in Maria's Baziliek het „*Memorare*” van O. L. Vr. van het H. Hart gebeden, om die Hemelsche Moeder te verzoeken, dat Zij de bevoorrechte kinderen, die den Kinderkrans vormen, onder hare bijzondere bescherming gelieve te nemen.

2° Alle Donderdagen deelen de kinderen in de vruchten van het H. Misoffer, dat aan het Altaar van O. L. Vr. van het H. Hart wordt opgedragen, en na de H. Mis wordt de toewijdingsakte in hunnen naam gebeden.

3° Elken Zondag bidt men voor hen de Litanie van O. L. Vr. van het H. Hart.

4° Maandelijks wordt te hunner intentie eene noveen gehouden.

5° In den loop van het jaar worden drie H. Missen voor hen opgedragen.

Elk kind ontvangt een fraai toelatingsbewijs, en de zelateurs en zelatricen worden met nette belooningen erkentelijk bedacht.

De circulaires, waarin het doel en de inrichting van den Kinderkrans nauwkeurig omschreven zijn, worden gratis uitgedeeld.

Om de kosten te helpen bestrijden, dragen de kinderen elken Zondag één cent bij, ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart, die er haar behagen in schept, dit kleine offertje met de grootste en rijkste gunsten voor tijd en eeuwigheid te vergelden.

Een Bezoek in den Hemel.

as teruggekeerd van Sittard en nog geheel onder den indruk der plechtige Jaarfeestviering in de gevierde Baziliek van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, lag een kind van Maria, een vurig ijveraar voor de vermeerdering harer eer, vóór het beeld der zoete Moeder-maagd neêrgeknield. Lang had hij zijn hart in vurige dankbeden uitgestort voor tal van gunsten en genaden, op voorbede der Smeekende Almacht verkregen; van lieverlede gingen zijne gedachten terug naar Sittard, waar hij zich telken jare zoo gelukkig had gevoeld, en drong zich de wonderzoete herinnering daaraan met onweêrstaانبare kracht aan zijnen geest op.

Met het oog zijner ziel zag hij dat aanminnige beeld van O. L. Vr. van 't H. Hart daar schitteren op een glorietroon; 't was hem, als hoorde hij nog de zacht en lief-

lijk ruischende lofzangen, Haar ter eere aangeheven, als een vlucht blanke duiven door de ruimte ten hoogen hemel voortwieken. Een onbeschrijfelijk gevoel van blijden weemoed overstelpte hem. Want daar bewoog zich ook vóór hem, van den troon naar het altaar, die eerbiedwaardige gestalte van den negentigjarigen Bisschop, Mgr. Paredis; hij hoorde die licht bevende, nog zoo klankvolle stem: hij zag die smeeënd omhoog geheven handen. Welk een onvergetelijke verschijning!

En langzamerhand ging zijn geest van het heerlijke zien in de ernstige overpeinzing over: „Jaren lang heb ik U hier gezien, beminde Kerkvoogd, vóór het Beeld der Lieve Vrouwe van Jezus' Hart. Doch... hoelang nog? Helaas! de jaren klimmen, de eeuwigheid wenkt. Zal ik U een volgend jaar hier wederzien? Smacht uwe edele ziel naar uw God en Heiland, zal Maria U weldra naar de Hemelzalen oproepen? Gij waart steeds haar kind, haar bevoorrecht kind, de Bisschop van Maria, evenals Vader Pius z. g. haar Paus was. Geliefde Kerkvoogd, hoe lang nog hier beneden?....”

Toen was het, als werd zijn geest omhoog gedragen, ver boven de wolken, ver boven de sterren des hemels. Welk een

aanblik! o Maria, Lieve Vrouw van 't H. Hart, hoe schoon zijt Gij in uwe heerlijkheid! Zij zetelt op haar hemeltroon in al den luister harer onsterfelijke glorie. Het eeuwig loflied der Engelen en der Heiligen golft om haar troon; de ontelbare scharen van Gods uitverkorenen jubelen om de Gezegende onder de vrouwen. En onder hen, o! hoevele kinderen van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, volijverige leden harer Aartsbroederschap!

Neen, hij waagt het niet iets te vragen, noch zich te mengen in dat heilige koor. Hij luistert en ziet toe in blijde geestvervoering.

Met smeehenden blik zien de vereeuwigde Mariakinderen op tot hunne glorievolle Moeder.

„De kroon, die Gij vlecht, o Maria, voor wien is zij bestemd? Gelukkig hij, die haar mag ontvangen uit uwe hand!”

„Weldra, enkele maanden nog, en ik zal hem, die mijn Bisschop is op aarde, de Hoofdbestuurder mijner Aartsbroederschap, uw voorbeeld en gids gedurende zooveel jaren, tot mij oproepen! De kroon, welke ik vlecht, is bestemd voor uw geliefden Kerkvoogd, Mgr. Paredis.”

Luid gejubel steeg uit de scharen der Heiligen op.

„Doch, hemelsche Moeder, wie zal zijn opvolger wezen tot voortzetting van het groote werk uwer verheerlijking op aarde?”

„De Hemel zorgt voor Maria's glorie, mijne kinderen. Hij, die Mgr. Paredis zal opvolgen in het Apostelambt, zal ook zijn vurige opvolger worden in het werk der verheerlijking, door hem begonnen in mijne Baziliek. Alle geslachten zullen mij zalig prijzen. Onder het bestuur van den nieuwen Kerkvoogd zal de godsvrucht tot mij van jaar tot jaar toenemen. De geest van Mgr. Paredis zal in zijn opvolger overgaan.”

De zelateur van O. L. Vr. van het H. Hart ontwaakte als uit een verkwikkenden droom: hij had eenige oogenblikken van bovenaardsche vreugde doorleefd. En het was hem als hoorde hij de stem van Mgr. Paredis, die het „*Benedicat vos omnipotens Deus*” zong, en als zag hij de hand, die met vaderlijke teederheid alle vóór Maria's Genadebeeld knielenden zegende.

Weinigen tijd later in 1885 benoemde Paus Leo XIII Mgr. F. A. H. BOERMANS, die reeds in 1882 tot geheim Kamerheer van Z. H. verheven was, tot Coadjutor van Mgr. Paredis, met recht van opvolging.

EEN JAARFEEST TE SITTARD.

aria's kinderen, die zoozeer de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zoeken te bevorderen, hadden reden tot nieuwen jubel.

Nog voordat de nieuwbenoemde Coadjutor van Mgr. Paredis de bisschopswijding ontving, mochten de ontelbare pelgrims, die den 2 Juni 1885 te Sittard ter viering van het luisterrijk Jaarfeest waren saamgestroomd, den toekomstigen Hoofdbestuurder der Aartsbroederschap, Mgr. Boermans, in Sittards gulden Baziliek aanschouwen en hem het welkom toeroepen.

Dat was een dag van blijvende herinnering. In dat bezoek van Mgr. Boermans, door zijn geestelijken Vader in Christus als het ware geleid tot vóór den troon der Lieve Vrouw van 't H. Hart, lag als de overname van een kostbaren erfschat,

door den geliefden Kerkvoogd van Roermond thans reeds toevertrouwd aan de vaderlijke zorgen van zijn toekomstigen Opvolger.

Mgr. Paredis assisteerde dien dag *pontificaliter* de plechtige Hoogmis, welke te 9 ure door Mgr. Boermans werd opgedragen. Wel moet de Heiland met welgevallen hebben neêrgezien op die beide Vereerders zijner heilige Moeder, die aan de talrijke aanwezigen zulk een welsprekend voorbeeld gaven van diepe godsvrucht en kinderlijk vertrouwen. Was het niet, als steeg uit het liefdevol hart van den bejaarden Bisschop der Jubileën een danklied ten Hooge, zich oplossend in een *Magnificat*, „*quia fecit mihi magna, qui potens est*: groote dingen heeft Hij aan mij gedaan, die machtig is”? En had het niet allen schijn, als wilde de groote Vereerder van Maria zijn glorievolle taak overdragen aan zijn beminden Coadjutor, om op zich-zelf het woord van Simeon toe te passen: „*Nunc dimittis servum tuum, Domine,.... in pace*: Nu laat Gij, Heer, uw dienaar in vrede gaan”? En dacht niet ieder aanwezige: „Zoo neemt nu Elizeüs den mantel van Elias; zoo treedt nu Mgr. Boermans in de voetstappen van zijn doorluchtigen Voorganger,

om roemrijk, Gode en der Lieve Vrouw van 't H. Hart ter eere, het groote werk voortzetten"? En heeft niet de toekomst bewezen, dat onze hooggeachte en kinderlijk geliefde Mgr. Boermans, evenals Mgr. Paredis z. g., de apostel heeft willen zijn van de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart?" O! telken jare nadien, zagen de bedevaartgangers — zij waren er zoo aan gewoon geraakt, Roermonds Bisschop, den Hoofdbestuurder hunner Aartsbroederschap, den grooten Vereerder van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, in hun midden te zien —, ja, telken jare zagen zij hem hun het voorbeeld geven van teedere godsvrucht tot, van innig vertrouwen op de voorspraak van de Hoop der hopeloozen, in de Haar toegewijde, gezegende Baziliek van Sittard.

Zeker, hij had zich voorgenomen de apostel van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te wezen, en hij toonde dat voornemen door daden. Als een zijner grootste verdiensten, in het bestuur van zijn Bisdom in 't algemeen, in 't bestuur onzer Aartsbroederschap in 't bijzonder, dient hier opgeteekend, dat hij van 't eerste oogenblik af met alle kracht ijverde voor de verspreiding der devotie tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart. Het is toch

ook waarheid, dat de hedendaagsche wereld, die zoo ver van God is afgedwaald, door Maria moet worden teruggebracht tot het aanbiddelijk en liefdevol Hart van haren Goddelijken Zoon.

Den 30 Juni 1885 werd Mgr. Boermans in de kathedrale kerk van den H. Christoffel te Roermond, welker herstelling onder zijn herderschap begonnen was, doot Z. D. H. den Aartsbisschop van Utrecht, onder assistentie der Bisschoppen van Haarlem en 's Hertogenbosch, op de meest plechtige wijze, ten aanschouwe van een onoverzienbare, juichende menigte tot Bisschop gewijd.

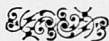
Getuigden de geloovigen van het Roermondsche diocees bij die wijding, dat zij in Mgr. Boermans een goed en edel Bisschop zouden hebben, de kinderen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart wisten het reeds, dat zij in Z. D. H. als Hoofdbestuurder der Aartsbroederschap een tweeden Mgr. Paredis vinden zouden.

De toekomst inderdaad heeft hen in die verwachting niet teleurgesteld.

Als om hen in die verblijdende zekerheid nog te bevestigen, toog Mgr. Boermans den 14 October van het jaar zijner bisschoppelijke wijding als pelgrim naar Sittard, om in Maria's Baziliek, aan het

altaar van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, het Onbloedig Offer der Nieuwe Wet op te dragen.

Wel was de geest van den negentig-jarigen Kerkvoogd in zijn toekomstigen Opvolger overgegaan, om met nieuwe kracht en vurigheid in zijne waardige hoegepriesterlijke ziel voort te leven.

Dood van Mgr. Naredis.

een vol jaar was sedert de bisschopswijding van Mgr. Boermans verlopen, toen Roermonds innig geliefde Kerkvoogd het moede hoofd ter eeuwige ruste nederlegde.

Weinig viel het te vermoeden, toen die grijze Prelaat aan het hoofd zijner geestelijkheid zijn waardigen Coadjutor, bij zijne terugkomst uit Rome, aan het station te Roermond verwelkomde, dat hij weinige dagen daarna de groote reis naar de eeuwigheid ondernemen zou.

Kort vóór zijn heengaan sprak hij nog met de hem eigen teedere belangstelling en kinderlijke liefde van het hem zoo dierbare Sittard en de door hem zoo trouw vereerde en vurig beminde Lieve Vrouw van het H. Hart.

Maria wachtte haar grooten dienaar daarboven. Hij ging tot Haar den 18

Juni 1886. Een leven, rijk aan deugden en goede werken, had opgehouden te bestaan. Een bisschop van Maria in den vollen zin des woords had dit tranendal verlaten.

Nooit zullen wij vergeten, hoe gelukkig hij zich steeds te Sittard gevoelde aan de voeten van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! hoe gelukkig hij getuigde te zijn, toen het hem gegeven was haar liefelijk Genadebeeld in 's Pausen naam te kronen!

Nog denzelfden avond had in de kathedraal de intronisatie plaats van Z. D. H. Mgr. F. A. H. Boermans, als Bisschop van Roermond. Na aflezing van het pauselijk aktestuk beklom de nieuwe Kerkvoogd den troon en nam bezit van de *cathedra episcopalis*, van den bisschoppelijken Stoel. Het Kapittel knielde vervolgens aan zijn voeten neder, erkende en huldigde hem als wettigen opvolger van Mgr. Paredis.

Het oude Bisdome van Lindanus had een nieuwen Kerkvoogd, de Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart te Sittard een nieuwen Hoofdbestuurder.

Wij treurden — — en wij juichen weder
Met liefde in 't hart en vreugde in 't oog;

En onze kinderbeden stijgen
 Met onzen jubelzang omhoog
 Tot voor den Troon der Eeuwge Liefde;
 Die nooit haar kinderen verlaat,
 En thans op U, o Hoogepriester,
 De zorg voor haar getrouwen laadt.

Zoo zong men den nieuwen Kerkvoogd
 met hartelijke overtuiging te gemoet.

De Vader in Christus had het eeuwige
 loon ontvangen, hem voor zijn deugden
 weggelegd, maar Elias liet ons Elizeüs,
 de Vader den Zoon van *zijn* hart voor
 ons gevormd, als zijn evenbeeld.

Van stonde af aan toont Mgr. Boermans
 zich als volijverigen Voorstander van de
 godsvrucht tot Onze Lieve Vrouw van 't
 H. Hart, als haar onvermoeiden apostel.

Hetzelfde mogen wij verhoppen van Mgr.
 J. H. Drehmanns, die dit jaar (1899) door
 Z. H. Paus Leo XIII tot Coadjutor van
 Mgr. Boermans, met recht van opvolging,
 benoemd werd. Met welk een jubel van den
 grijzen Kerkvoogd, van geheel de Gees-
 telijkheid, van alle diocesanen, deze be-
 noeming begroet werd, — met welk een
 geestdrift de wijding tot Bisschop van
 Mgr. Drehmanns te Roermond en elders
 werd gevierd, ligt nog te versch in aller
 geheugen om hier beschreven te worden.

Richten wij dagelijks een hartelijk

schietgebed tot O. L. Vrouw van 't H. Hart, opdat door hare voorbede uit Jezus' minnelijk Hart overvloedige zegen over den nieuwen Kerkprelaat afdale en de avond des levens van den grijzen Kerkvoogd zich nog lang in een Hem zoo dierbaren Medehelper moge verheugen.

DE WARE KINDERVRIEND.

Den 4 November 1887 toonde Z. D. H. zich bij uitnemendheid den Kindervriend, door de reeds onder bescherming van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart bestaande vereeniging „*De Kinderkrans*”, zoo gunstig bekend onder de leden der Aartsbroederschap, tot Genootschap te verheffen. Het daartoe strekkend schrijven, voorzien van de handteekening van Mgr. F. A. H. Boermans, luidt aldus:

„Overtuigd, dat het tijdelijk en vooral het eeuwig geluk en welzijn van den mensch, van het huisgezin en van de maatschappij hoofdzakelijk afhangt van de echt Christelijke opvoeding der jeugd, — kunnen Wij niet anders dan eene vereeniging, welke zich ten doel stelt de kinderen op eene bijzondere wijze onder

de beschermende hoede van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te plaatsen, ten zeerste toejuichen en aanbevelen.

„Gaarne willigen Wij daarom het tot Ons gericht verzoek in : genoemde Vereeniging onder de benaming DE KINDERKRANS tot *Genootschap* te verheffen, zullende het gevestigd blijven in de Bazilik te Sittard, als afdeeling der Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.”

Kan het nog verwonderen, dat het Genootschap de *Kinderkrans* op ongemee-
ne wijze zich uitbreidde en zijn ledental bij duizenden telt?

Dat trouwens Onze Lieve Vrouw van het H. Hart de leden van den Kinderkrans ook lichamelijk beschermt, moge blijken uit den volgende brief:

Eerwaarde Zusters.

Door Gods zegen zijn wij in het bezit van twee zonen en twee dochters, alle vier ingeschreven in den Kinderkrans.

Wij kunnen niet nalaten onzen lof en dank te wijden aan deze schoone Vereeniging, van welker groote en wonderbare voordeelen wij ten volle overtuigd zijn.

Ons jongste zoontje Pieter, zes jaar oud, die van zijne prilste jeugd het Scapulier van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart draagt, bevond zich op straat, in de nabijheid van een onbeladen, doch zwaren vervoerwagen. De voerman wilde hem verwijderen door een zweepslag, maar de zweep verwarde zich om het been van het kind en

deed daardoor de verwijdering mislukken, met het noodlottig gevolg dat het wiel van den wagen onzen lieveling over buik, borst, schouder en hand rolde. De ooggetuigen van dit treurig schouwspel stelden zich zware verwonding of zelfs den dood als gevolg voor en stonden verbaasd over den wonderbaren afloop, daar onze Pieter geen ander letsel had dan eenige schrammen aan hoofd, arm en hand.

Dankbaar zenden wij U dit bericht tot lof van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, in de hoop dat de Kinderkrans in bloei en zegen voortdurend moge toenemen.

Hoogachtend verblijven wij

G. M. en Echtgenoote.

EDELMOEDIGHEID VAN ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

Mejuffrouw W. M. B. te Haarlem behoort tot de Zelatricen, die voor eigen heil, o ja, maar ook tot meerder verheerlijking van God en tot hooger welzijn van den evenmensch, de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart beoefenen, uitbreiden en vruchtbaar doen werken. Zij beijvert zich inzonderheid en zooveel mogelijk om een groot getal kinderen onder de moederlijke hoede van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te stellen; en ofschoon reeds jaren lang in dien geest hare beste pogingen

aanwendende, rust zij nog niet om nieuwe leden aan te werven; met recht mag ook van haar gezegd worden, dat zij leeft voor den Kinderkrans.

Geen wonder, dat Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die zoo edelmoedig beloont wie hare eer bevorderen, haren zegen doet rusten op den voorbeeldigen ijver van Mejuffrouw W. M. B. Zij geeft haar eene voldoening, welke in hooge mate opmerkenswaardig is. Men moet weten, dat de ijveraarster voor de inzameling der wekelijksche kleine bijdragen geholpen wordt door jeugdige zelateurs.

De eerste vier, die haar ter zijde stonden, zijn thans Priesters in de Orde van den H. Franciscus; twee hunner zijn zonen van de gelukkige moeder, die omstreeks 20 jaar geleden Mej. W. M. B. op het denkbeeld bracht zich door jeugdige zelateurs te laten helpen. De jongste dezer twee is den 18 Maart jl., daags vóór den feestdag van den H. Joseph, juist ook zijn verjaardag, terwijl zijn doopnaam ook Joseph is, te Roermond tot Priester gewijd en is nu reeds Professor te Megen. Voorts zijn er nog drie van hare vroegere medehelpers op studie, twee op het Seminarie te Hageveld en een te Venraaij. Vele andere zelateurtjes heeft zij gehad, die thans

gelukkige mannen en godsdienstige echtgenooten zijn; ook jeugdige zelatrices, die alle vroom en braaf zijn opgegroeid.

Zoete, streelende voldoening zeker voor onze Zelatrice van den Kinderkrans. Maar zoo mogen allen, die met ijver ter vereering van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart arbeiden, verwachten edelmoedig door Haar beloond en bekroond te worden, zij het niet reeds in dit leven, dan zeker nog zooveel te meer hierna in den Hemel.

GODS ZEGEN OVER DE KLEINEN.

Dat Onze Lieve Vrouw van het H. Hart op bijzondere wijze waakt over de kleinen, die Haar zijn aanbevolen en toegewijd, moge blijken uit de volgende voorbeelden:

I.

Laatsleden Woensdag — zoo schreef ons Mère A. van Maeseijck in Februari 1890 — kwamen onze Zelatrices bij toeval in een huis, waar eene treurende moeder bij haar eenig kind, dat te sterven lag, bitter zat te weenen. „Zegt toch,” riep de deerniswaardige moeder uit: „zeg toch aan Mère A., dat zij het kind in den Kin-

derkrans schrijve; ik heb het haar de vorige maand laten vragen, en mijn kind wordt steeds erger, men heeft zeker verzuimd het haar te zeggen; ach! menschelijker wijze gesproken, kan mijn lieveling geen twee dagen meer leven."

Ik haastte mij haar gerust te stellen en zond haar eene medaille. Vertrouwvol wendde ik mij tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart voor het stervende kind en beloofde Haar, in geval van genezing, deze bekend te maken. Vrijdag-morgen zond ik eene zelatrice om te hooren, hoe het kind 't maakte. Het antwoord der getrooste moeder deed mij het hart van vreugde kloppen; het ging goed met het kind, en gisteren, Zaterdag, zeer goed. Heden laat de gelukkige moeder mij weten, dat het steeds beter met haar lieveling gaat.

II.

In onze gemeente heerschte eene besmettelijke kinderziekte, waarvan vele kleinen het slachtoffer werden. Doch juist de kinderen, reeds in den zegenrijken Kinderkrans opgenomen en daardoor onder de bijzondere hoede gesteld van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, bleven gespaard. De gelukkige en dankbare

ouders hebben mij dringend verzocht deze gunst in het Blauwe Boekje te vermelden. Zoo wordt ons bericht door Adriana Dellen

III.

HEINTJE KOENE te 's-Hage deelt ons mede:

Het negenjarig zoontje van J. H. te Voorschoten was tusschen het rad van een karnmolen geraakt en had daardoor ernstige en gevaarlijke verwondingen bekomen. De dokter zeide, dat er volstrekt geen hoop bestond het reeds halfdooide kind te behouden, en mocht het al van de verwonding kunnen genezen, dat het altijd gebrekkig zou zijn. Vol vertrouwen op de hulp van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, verzochten de bedroefde ouders eene noeven te Sittard, en eer deze geëindigd was, openbaarde zich een gunstige verbetering. Tijdens een tweede noeven kwam het knaapje geheel tot herstel. De ouders verzoeken nu verheugd en met erkentelijkheid eene noeven van dank.

IV.

ELISA GONDAL liet ons weten:

Mijn oudste zoontje, ruim negen jaren oud, van een zeer opvliegend karakter, kon zich zoo driftig maken, dat ik soms

vreesde, dat het kind een ongeluk zou krijgen. Wij hadden alles in het werk gesteld om het kind te verbeteren, maar al onze pogingen waren vergeefs. Toen hoorde ik van „*de Kinderkrans*” spreken en liet mijn driftig zoontje in deze zoo schoone en zegenrijke Broederschap opnemen.

Op het prentje van „*de Kinderkrans*” leest men deze hartelijke woorden: „*Waak over mij, O. L. Vrouw van het H. Hart!*”

Dat gebedje liet ik mijn zoontje 's morgens herhalen, en ik voegde erbij: „*opdat ik zachtmoedig worde.*” Als ik gewaar werd, dat zijn drift wêer opkwam, fluisterde ik hem in het oor: „*Waak over mij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,*” en dan voegde hij (soms heel driftig) erbij: „*opdat ik zachtmoedig worde.*”

Drie maanden zijn er verlopen, sinds ik mijn kleinen August in „*de Kinderkrans*” heb laten opnemen, en het kind is niet meer te herkennen, zoo zacht en onderdanig is het geworden.

Zoo waakt Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart over de leden van „*de Kinderkrans.*”

V.

Uit Kediri in Oost-Indië gewerd ons het volgend schrijven, gedagteekend 7 Juli 1891:

Wij verkeerden in bange vrees. Ons jongste kind, 5 maanden oud, werd te middernacht met een pijnlijken gil wakker. Het geschrei hield aan, en wat wij ook deden om het tot bedaren te brengen, niets hielp. Het was niet mogelijk in den nacht een geneesheer te ontbieden, daar wij diep in het binnenland wonen.

Wij namen toen onze toevlucht tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, met het zoetste vertrouwen, dat Zij door hare machtige voorspraak ons kind, dat in den Kinderkrans is ingeschreven, van de pijn zou bevrijden. Inderdaad kort daarop kwam het tot bedaren.

Toen beloofden wij deze gunst van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart in het Blauwe Boekje bekend te zullen maken, zoodra ons kindje den gevaarlijken tijd van het tandjes krijgen zou te boven zijn.

Wij verzoeken U daarom aan dit schrijven een plaatsje te willen geven.

Wij voegen hierbij een postwissel, groot fl. 10, als bijdrage voor den façade-bouw van het Maria-park, om daardoor Gods zegeningen en Maria's gunst te mogen verwerven.

(get.) *De dankbare ouders:*

B. J. KIVIT.

S. KIVIT.

Pernis Levyssohn.

ma
ge
ma
Vr
na
me
het
erd
ma
lez
tro
dan
dag
C
tot
har
het
ne
D
nin
ook
Onz
dra

Gebedsverhoozingen.

Wilden wij slechts in 't kort melding maken van al de brieven met dankzeggingen voor verkregen gunsten door de machtige voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, of ook maar een naamlijst geven van de onderteekenaars, met woonplaats en dagteekening erbij, het grootste gedeelte van dit boekje zou erdoor worden in beslag genomen. Niemand kan dit van ons verwachten. De lezers van het Maandschrift kunnen trouwens in elk nummer de reeks van dankbetuigingen nagaan, welke iederen dag bij ons inkomen.

Geen wonder dan ook, dat de godsvrucht tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart in hare bevoorrechte Baziliek te Sittard en het getal leden der Aartsbroederschap niet den dag toenemen.

De gunsten, die verzocht, en de zegeningen, die verkregen worden, zijn dan ook van den meest verschillenden aard. Onze Lieve Vrouw immers, de Sleutel-draagster van Jezus' Hart en niet ten

onrechte de Hoop der hopeloozen genoemd, wil en kan allen helpen en in alles, mits Zij aangeroepen worde met innig, kinderlijk vertrouwen.

Gevallen, dat door hare bemiddeling de vrede in huisgezinnen hersteld wordt en het geluk er opnieuw zijn intrede houdt, zijn niet zeldzaam.

Om er een te noemen, zoo schreef ons de Zelateur N. M. Roof te Bovenkerk:

Eene vrouw verwaarloosde tengevolge van het gebruik van sterken drank de plichten van haar huishouden, vergat God en godsdienst en zonk al dieper en dieper. Gelukkig werd nu de hulp van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart ingeroepen, eene noveen te Sittard gehouden en andere goede werken gedaan. Het gevolg is geweest, dat de vrouw geheel tot verbetering is gekomen. De echtgenoot herleeft van vreugde en voldoening, de kinderen jubelen vroolijk aan de zijde der moeder, en de vrouw zelve voelt zich als herschapen, nu zij weêr leeft voor haar huisgezin en hare voldoening vindt in de nauwgezette vervulling harer godsdienstplichten.

Het blijft toch steeds waar, dat men met Gods hulp alles vermag; doch even waar ook, dat God ons die hulp steeds geeft op de voorspraak en de bede van Haar, die op zijn barmhartig en liefdevol Hart een onbegrensden invloed heeft.

HET BEELD

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

ie het gezien heeft, wie verloren is geweest in den aanblik en de aanschouwing van het Genadebeeld in de Baziliek van Sittard, moge in woorden weêrgeven den onuitwischbaren indruk, door die Beeltenis op hem gemaakt — wij vermogen het niet. Daar gaat een geheime kracht van haar uit, die aantrekt en onweêrstaanbaar boeit. Gij weet niet wat er spreekt uit de blikken der duizenden pelgrims bij den eersten oogslag naar boven, naar dat Beeld, als zij de Baziliek binnentrekken; er straalt een glans uit, die getuigt van teedere aandoening en zalig zielsgenot. Die twaalfjarige Jezus, wijzend op zijne gezegende Moeder, als wilde Hij zeggen: „Gaaf tot

Haar, en Ik zal u geven, wat Zij voor u vraagt," en de liefstallige Moedermaagd, met de armen uitgestrekt, haar Goddelijk Kind toonend, als zeide Zij: „Ik breng Hem tot u en u tot Hem, komt allen!" — zie, dat verteedert u, dat grijpt u diep in de ziel. Die afbeelding der aanminnige Moedermaagd met haar bekoorlijk Jezus-kind, beiden met de kroon als zinnebeeld der macht op 't hoofd en de liefde schitterend uit het medelijdend oog, noodigt u tot naderen, dwingt u tot bidden en boezemt u een onwankelbaar vertrouwen in.

Naar onze Beeltenis, zijn dan ook in den vorm van prentjes, schilderijtjes en beelden, groote en kleine, millioenen afbeeldingen over de geheele wereld verspreid. Wie Sittard bezoekt, neemt er eenige mede, om ze uit te deelen als herinnering aan zijne bedevaart en tevens bij de aanschouwing zich-zelfen het overheerlijke Genadebeeld van de Baziliek duidelijker voor den geest te stellen. In hoevele huisgezinnen prijkt het Beeld van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart niet ter blijvende vereering! Ongetwijfeld, een zeer loffelijk gebruik. Onze Lieve Vrouw zegent de gezinnen, waar Zij als 't ware deel uitmaakt van den huiselijken kring.

Li
He
nig
ren
te
vre
na
wa
dat
zijn
spe
nie
bar
doo
Z
brie
boe
zijn
ter
"
blat
een
voor
Ik g
niet
ik g
won
vaar
teld

Een ijverig vereerder thans van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, Arnoldus Heijntjes, die de gewoonte had zijne weinige vrije oogenblikken met zijne kinderen in het tuintje om zijne woning door te brengen, kwam op een morgen tot de vreeselijke ontdekking, dat zijn beenen 's nachts dik en stijf waren geworden; hij was verlamd, en de dokters beweerden, dat een ernstige kwaal zich over geheel zijn lichaam zou verspreiden. Van het spelen met de kinderen in den tuin kwam niets meer in. Hij was gedoemd zijn kostbare uren werkeloos in een leuningstoel door te brengen.

Zoo zittend aan het raam, zag hij den brievenbesteller met een pak blauwe boekjes onder den arm voorbijgaan. Op zijn verlangen verkreeg zijne oudste dochter van een kennis een boekje ter inzage.

„Nauwelijks”, schrijft hij, „had ik het blauwe boekje gelezen, of ik gevoelde mij een ander mensch. Mijne onrust was voorbij, mijn geprangd gemoed gestild. Ik gevoelde een troost, dien de wereld niet geven kan. In het lieve boekje had ik gelezen, dat iemand, die een ernstige wonde aan het been had, door een bedevaart naar Sittard genezen was. Ik vertelde dit aan mijne vrouw, die mij hierop

zeide, dat wij in onze gemeente ook een Zelateur van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart hadden. Wij informeerden, en door zijne bemiddeling mochten wij eenige rozenkransjes, prentjes, medailles en drukwerkjes van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart ontvangen. Toen de kindertjes thuis kwamen, werd besloten gezamenlijk eene noveen te beginnen ter eere van Onze Lieve Vrouw van Sittard en dagelijks haar rozenkransje te bidden.

„O! wat was ik blij, toen ik de kleinen met zooveel vertrouwen hoorde bidden, en de onschuldige lipjes met zooveel klem en aandrang des harten herhaalden: „Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, bid voor ons!”

„Reeds den tweeden dag der noveen waren mijne beenen minder gezwollen, en ik beloofde eene bedevaart naar Sittard te doen, zoo mij het geluk ten deel viel de zoo vurig gewenschte genezing te bekomen.

„Intusschen ging ik met den dag vooruit, en na de noveen spoorde ik blijvol naar Sittard, om de Hoop der hopeloozen in hare Baziliek mijn innigen dank te betuigen.

„Vooraf zij echter opgemerkt, dat in mijn tuintje tusschen struiken van *im-*

mergrün een wit beeldje prijkt van Onze Lieve Vrouw van Sittard. In een verschen ruiker, aan den voet van het beeldje geplaatst, ziet men een wimpeltje, waarop ik geschreven heb: *Dankbaarheid.*"

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART TE MAESEYCK.

Eene roerende uitstorting des harten van iemand te Maeseyck, die door Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart uitkomst verkreeg, vinde hier eene plaats.

Sedert eenige dagen bevond ik mij in groote ontsteltenis. Ik ging gebukt onder het gewicht der smarten was van allen verlaten. Zij zelven, die met mijn leed begaan waren, konden mij niet meer geven dan hun medelijden. Toen ik eens, in een vlaag van wanhoop, bij mij-zelve dacht: „Ik ben verloren, verloren voor altijd! Wat moet ik aanvangen!” dacht ik er niet aan, dat ik eene Moeder, eene teedere Moeder bezit, eene Moeder, die alles vermag op het Hart van haren Goddelijken Zoon. — O! ja: Onze Lieve Vrouw van het H. Hart ging mij bewijzen, dat

men Haar nimmer vergeefs aanroept. Ik beval mijne intenties aan in de gebeden der goede Religieusen te Sittard, die uitgelezen en bevoorrechte kinderen van Maria, terwijl ik openbaring door middel van het Blauwe Boekje beloofde, ingeval Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart mij ter hulpe kwam. Vol vertrouwen steunde ik alleen op de goedheid en de smeevende almacht mijner hemelsche Moeder.

Drie dagen daarna, op een Zaterdag, ontving ik onverwachte tijdingen, welke mij het hart doorboorden. Ter prooi aan de felste zielesmart, wendde ik mij niet tot de menschen; daarvoor was ik te zeker van de bescherming mijner Hemelsche Moeder. Des avonds, op het oogenblik dat ik zulks het minst verwachtte, maakten mijne angsten plaats voor een zoeten vrede. Ik kon de waarheid niet gelooven, welke mij verzekerd werd door iemand, die, naar ik meende, volstrekt niet ingenomen was met mijne verlangens, en die zich van zoo waarlijk moederlijken toon en zoo teedere bewoordingen bediende, dat ik er iets bovennatuurlijks in zag. Alles was in orde, ik was gelukkig! Sedert dien stond bewijst mij de ondervinding al dagelijks meer en meer, dat Onze Lieve Vrouw van het H. Hart

waarlijk de *Hoop der hopeloozen* is. Het eenige leed, dat mij overblijft, is, dat ik mijne goede Moeder niet op waardige wijze kan bedanken, dat ik allen die lijden niet vermag uit te noodigen, om zich met kinderlijk vertrouwen te werpen in de armen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

O Maria, Gij die zoo goed, zoo machtig zijt, trek alle harten tot U, Gij zult ze tot uwen Jezus geleiden en de aarde zal in een paradijs veranderen! Mijn hartewensch is, dat allen, die deze regelen zullen lezen, de uitwerkselen zullen ondervinden der bescherming van Haar, wier dankbaar en volijverig kind ik altoos zijn zal. —

Indien de aanhaling dezer regelen op deze plaats er iets moge toe bijdragen, om den hartewensch van dit Maria-kind in vervulling te doen gaan, dan is ook onze bede tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart verhoord.

Bedevaarten.

reeder en breeder steeds werd de stroom van genaden, die uitging van de gezegende Baziliek van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart; breeder en breeder ook de stroomen van bedevaarten, die vóór haar troon te zamen vloeiden.

Niet slechts uit alle oorden van Nederland, maar ook uit België en Duitschland snellen Processies naar Maria's Genadeoord, om met elkander in huldebetoon aan de Hoop der hopeloozen als het ware in heiligen wedijver te treden. Eenige dezer komen zelfs tweemaal 's jaars den tol harer liefde en vereering aan de voeten van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart neêrleggen.

Om de Inteekenaren van het Maandschrift op de hoogte te houden van den zielverheffenden aandrang, die jaarlijks zooveel duizenden naar Sittard voert, en

om aan die duizenden zelve eene herinnering te bezorgen aan de onder Gods en Maria's zegen afgelegde bedevaart, heeft het Bestuur der Aartsbroederschap niet tegen moeite en kosten opgezien, en telken jare een groot fraai boekdeel doen samenstellen, dat gratis, als geschenk, toegezonden wordt aan alle intekenaren op het Maandschrift.

Het bevat de beschrijving der te Sittard aangekomen processies en bedevaarten, benevens meer in 't oog springende afzonderlijke pelgrimages, afgewisseld door boeiend en stichtend mengelwerk. Heette het boekdeel aanvankelijk „Bedevaarten naar Sittard”, later heeft men, omdat het jaargetijde van Mei tot Allerheiligen eigenlijk een schier niet onderbroken tijdperk van bedevaarten was geworden, aan het boek den titel gegeven van: „De Maria-Zomer.”

Laten we de namen der processies en bedevaarten, om wille der volledigheid, hier aanstippen.

Er komen naar Sittard processies en bedevaarten van:

Compagnie van O. L. Vr. van 't H. Hart te Maastricht;

Schinnen, Puth, Sweijkhuizen enz.;

Vijlen en omstreken (Zangkoor en pelgrims);

Susteren, Roosteren, Dieteren;

Lutterade, Krawinkel;

De Congreganisten van Echt;

Rotterdam en omliggende plaatsen;

Nederhorst-den-Berg en omstreken;

Eys en omstreken;

Het Cecilia-koor van Vaals;

Wijnandsrade;

Amby;

Oirsbeek;

De Vereeniging „Weldenkende Christenen”, van Maastricht;

Congregatie van Geleen;

Noord-Brabant met aansluiting van Zeeland;

Limmel;

Maasbracht;

Papenhoven, Obbicht, Grevenbicht;

De Congregatie der Jonge Dochters van Stein;

Tilburg;

Broeksittard;

Beek;

Heerlen;

Born;

Holtum;

Pey.

Uit het buitenland, van:

Aken;
 Wegberg, Wassenberg, Heinsberg en
 omliggende plaatsen;
 Dilsen, Stockheim, Meeswijk;
 Gent;
 Blinden- en Doofstommen-Instituut van
 Maeseyck;
 Collegium Seraphicum v. Watersleyde;
 Pélerinage de la Vallée de la Meuse;
 De Congreganisten van St. Trond;
 Leuven en Vlaanderen;
 Montzen, Moresnet, Aubel enz.
 St. Michiels-College te Bree enz.

Genoeg trouwens om aan te toonen, dat
 gedurende den Maria-Zomer Onze Lieve
 Vrouw van het H. Hart niet eenzaam
 en verlaten wacht op hare kinderen en
 trouwe vereerders; om te bewijzen ook,
 dat wie eenmaal de zegenrijke Baziliek
 te Sittard bezocht heeft, gretig de ge-
 legenheid aangrijpt om dat gedenkwaar-
 dig bezoek te herhalen.

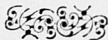
LOF EN DANK AAN ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

De Eerw. Heer E. JANROY, Ecole apostolique de St. Clément à Fayet pr. St. Quentin (Aisne), deelt ons mede:

Een grijsaard van 77 jaren leefde in volslagen onverschilligheid in zake van geloof. Zelfs was het hem een genoegen, zich op zijn ongeloof te beroemen. Hij werd ernstig ziek. Een priester bracht hem den 31 Mei, feestdag van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, een eerste bezoek. Hij was gezonden door den pastoor, dien de zieke weigerde te ontvangen. De ontvangst was zeer koel; nochtans kreeg de ijverige priester verlof 's anderendaags terug te komen. Middelerwijl werd er voor den armen zieke veel gebeden in de apostolische school. Men bad tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart en beloofde de bekeering bekend te maken, zoo men ze mocht verkrijgen; zij was trouwens bijzonder moeilijk, omdat de afgedwaalde zijnen broeders een diepen, ingewortelden haat toedroeg. Deze hinderpaal voegde zich bij zoovele andere. Voorzien van een medaille van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart en eene afbeelding van het aan-

biddelijk Hart van Jezus, begaf de priester zich den 1 Juni naar den stervende. En, o wonder! deze neent en kust met allen eerbied de heilige Beeltenis en laat zich de medaille om den hals hangen. Woensdag, den 2 Juni, dag aan de vereering van den H. Joseph gewijd, beloofde hij te biechten, en den 4, eersten Vrijdag der maand, beleed hij rouwmoedig zijne zonden en ontving hij op stichtende wijze de H. Communie en het H. Oliesel. Na de biecht was hij geheel veranderd: hij verzocht den geestelijke, zijnen broeders te willen zeggen, dat hij hun vergaf en dat ze toch zijn voorbeeld zouden volgen. Ook wilde hij den pastoor zien, dien hij in 25 jaren niet meer had willen ontvangen.

Eindelijk, na een smartelijk lijden, stierf hij den 20 Juni. Zijn dood was als de dood eens voorbeschikten.

Gouden Priester-Jubilé

VAN

Z. D. H. Mgr. F. A. H. BOERMANS,

BISSCHOP VAN ROERMOND,

Hoofdbestuurder der Aartsbroederschap.

en 23 December 1888 vierde onze hooggeëerde en teêrgeliefde Kerkvoogd het gouden jubilé zijner heilige priesterwijding. De herinnering aan dezen plechtigen dag is bij ons nog versch genoeg, om al het indrukwekkende, het hartverheffende, het schoone ervan opnieuw ons levendig voor den geest te tooveren. Dat was een feestvieren, een bidden, een wenschen, een juichen en jubelen, aan welks ongeveinsdheid en algemeene deelneming de diepe godsdienstzin van Limburgs en Neêrlands Katholieken, maar ook de algemeene hoogachting voor en de innige verknocht-

heid aan den edelen en waardigen Jubilaris ten grondslag lagen. De jubeltonen in poëzie en proza weërschalden en weërgalmden niet langs de Maas alleen, maar door alle provinciën van ons dierbaar Vaderland. Zelfs van over de grenzen: uit Frankrijk, Engeland, Duitschland en België, ja, van gindsche zijden der groote wereldzeeën, uit Oost- en West-Indië, kwamen jubelliederden zich huwen aan ons vreugdegezag.

Als om strijd drongen de leden der Aartsbroederschap in rechtmatige vreugde, in alleszins verklaarbare dankbaarheid ook, dien dag in den geest samen om den bisschopstroon van Mgr. Boermans, hunnen Hoofdbestuurder, om Z. D. H. hunne kinderlijke wenschen, vóór den troon der Lieve Vrouw van 't H. Hart, om Haar hunne beden voor den veelbeminden Jubilaris aan te bieden.

Dat was een feestelijkheid van heilige geestdrift. Alle dagbladen en tijdschriften in het Bisdom en vele daarbuiten gaven feestnummers, die met elkander wedijverden in smaak van versiering en keur van opstellen in dicht en proza.

Ze alle hier op te noemen zou ons te ver voeren. Genoeg zij het te vermelden, wat de Aartsbroederschap van Onze Lieve

Vrouw van het H. Hart voor haar hooggeplaatsten Hoofdbestuurder en Beschermheer deed. In haar liefde en dank kon zij niet te veel, zelfs niet genoeg doen; doch wat zij vermocht, dat heeft zij gedaan.

Het Maandschrift gaf in de Decemberaflevering een keurige opdracht, benevens een tweetal gedichten aan Z. D. H.

Maar de hoofd-feestgave bestond in „de Maria-Zomer” van dat jaar, een welsprekend Album, waarvan elke bladzijde getuigt van hooge vereering en innige liefde voor den doorluchtigen Jubilaris.

Laten we het wat nader beschrijven.

Slaan we het boek open, dan valt ons oog al aanstonds op de fraaie lichtdrukplaat, ons den H. Franciscus voorstellende, die Mgr. Boermans de jubelkroon aanbiedt. In den linker benedenhoek Mgrs. bisschopswapen, in den rechter bovenhoek een wapenschild met de jaartallen 1838—1888. In den achtergrond de oude mijterstad Roermond met hare slanke torenspitsen.

Tegenover de plaat, onder het bekende wapen der Aartsbroederschap het tijdvers:

VAN UWEN LIEFDE
TROONSIER, ENGLERKONINGINNE,
MARIA, ALS VORSTINNE,
FRANCISCUS' PRIESTERKROON!

Dan volgen, na de Opdracht, de hulde-
wenschen in poëzie uit verschillende
streken van ons land en van de wereld
aan Z. D. H. gebracht:

Uit Oost-Indië door *Mgr. C. A. Claessens*,
Aartsbisschop van Sirace enz., Batavia;

Uit Duitschland door *Ewald August*
Jüngling, Kapelaan, Essen;

Uit West-Indië door *H. Barge*, vice-
consul, Curaçao;

Uit Engeland door *W. Sassen*, pastoor,
Manchester;

Uit Frankrijk door de Sociëteit der *Paters*
van het H. Hari te St. Quentin;

Uit België door *J. Demarteau*, hoofdredacteur der Gazette de Liège, Luik;

Uit Limburg door *Mgr. J. Rijkers*, Deken,
Wijk-Maastricht; door *A. H. M.*
Ruyten, professor, Rolduc; door *Jac.*
Vrancken, rector, Roermond; door
J. J. Eyck, Heerlen; door de *Pensio-*
nairen der Ursulinen, Sittard;

Uit Noord-Brabant door *Mgr. A. H. van*
den Corput, Huis-prelaat van Z. H.,
Groot-vicariss van het Bisdóm Breda;

Uit Gelderland door *J. D. Joren*, Deken-
Pastoor, Leeuwen;

Uit Utrecht door *J. Van Dijk*, Pastoor,
Bunnik;

Uit Zeeland door *F. H. M. Wennen*,
 Pastoor, 's Heerenhoek;
 Uit Drenthe door de *Vereerders van Onze*
Lieve Vrouw van 't H. Hart te Meppel;
 Uit Overijssel door *Dr. A. Smits*, Hoofd-
 zelateur, Oldenzaal;
 Uit Zuid-Holland door *P. F. Masker*,
 Pastoor, Leiderdorp, en door *A. Ver-*
hagen, Dir., Rotterdam;
 Uit Noord-Holland door *J. B. Vismans*,
 Pastoor, Nederhorst-den-Berg, Direc-
 teur der Processie, en door *H. M.*
Werker, Hoofdzelateur en Voorzitter
 der Pius-Vereeniging, Amsterdam;
 Uit Groningen door de *Vereerders van*
O. L. Vr. van 't H. Hart, Groningen;
 Uit Friesland door *W. Van Asveld*, Pas-
 toor, Franeker; om te sluiten met een
 gedicht van *J. Waterreus*, Roermond;
 „Roermond en Weert op het 50-jarig
 Priesterschap van Mgr. F. A. H. Boer-
 mans”; en met een „Gelukwensch door
 de Leden van den Kinderkrans”.

Voorzeker, dat Album van zoo rijken
 inhoud als uitstorting van zoovele dank-
 bare harten zal den gevierden Bisschop-
 Jubilaris dierbaar en troostrijk, den
 inteekenaren op het Maandschrift een
 opwekkende herinnering blijven.

Het Blauwe Boekje.

ie kent het tegenwoordig niet, het Maandschrift van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, dat in zoovele huisgezinnen een welkome vriend geworden is; het Blauwe Boekje, een volksboekje geworden in den waren zin des woords, naar hetwelk ouden en jongen, rijken en armen, elke maand zoo gretig de handen uitstrekken?

Dat lieve Boekje vierde eenige jaren geleden, zooals men zich herinneren zal, het zilveren Jubilé van zijn bestaan.

Maar welk een onderscheid tusschen het uitzicht en den omvang van het onoogelijke Maandschrift bij zijn oorsprong en het flinke, vierhonderd bladzijden beslaande boekwerk van thans!

Te verwonderen is dat geenszins. De zegen van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart rustte op den arbeid der Redactie,

omdat zij uitsluitend werkte in Godgeval-
lige intentie.

„Gelijk wij in het prospectus gezegd hebben”, aldus de Redactie in haar Voorbericht voor den Eersten Jaargang, 11 December 1868, „beoogen wij met dezen arbeid volstrekt niet ons eigen stoffelijk voordeel, maar alleen meerder eer te geven aan Jezus en zijne Heilige Moeder; het begrijpt zich, dat wij ons dan ook in overeenstemming met die meening het best bevljtigen zullen onzen lezers lectuur te verschaffen, die hun, nevens stichting, genoegen en uitspanning geven zal; zij moeten verlangen naar het verschijnen van eene volgende aflevering, die gretig ter hand nemen, daarin immer iets vinden wat de belangstelling prikkelt.”

Dat de toenmalige Redactie haar werk met toewijding en moed begonnen heeft, behoeft zeker geen bewijs. Het Maandschrift telde in zijn aanvang 17, zegge zeventien, lezers. Doch na het sluiten van den eersten Jaargang was de aanvraag reeds zoo groot, dat in het begin van 1870 een herdruk van dien geheelen eersten Jaargang noodig geoordeeld werd en vollen aftrek had.

Ongetwijfeld, dat was troostvol en bemoedigend. Het was gebleken, dat de

godsvrucht tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart meer en meer ingang en uitbreiding verkreeg in Nederland. Was het aanvankelijk „ongekend maakt onbemind”, later kon men zonder overdrijving op de devotie het woord toepassen: „hoe meer gekend, hoe meer bemind.”

Het ledental der Broederschap klom met den dag, en gelijken tred daarmede hield het getal der inteekenaren op het Maandschrift. Het Blauwe Boekje had zijn weg gevonden. Het had merkelijke verandering ondergaan; de Redactie werd uitgebreid, versterkt; het werd oogelijker uitgegeven, de inhoud kreeg meer afwisseling, er werd niets aan gespaard. Gods en Maria's eer bleef doel en drijfveer. En, wat het voornaamste was van alles, zichtbaar rustte Beider zegen op den onvermoeiden arbeid der schrijvers. Het toenemen van het getal der inteekenaren is hun schoonste loon.

Hoeveel *lezers* het Blauwe Boekje tegenwoordig telt, is bij geen benadering aan te geven; het getal *geabonneerden* wel. Reeds in 1884 was hun aantal gestegen tot 6000; wel een voldoening voor de toenmalige Redactie.

En of de Redactie zich blijft kwijten van de taak, die zij heeft op zich genomen,

mag blijken uit het steeds toegenomen en nog steeds toenemend aantal inteeke- naren. Op het oogenblik toch, dat wij dit schrijven, December 1900, telt het Maand- schrift van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, het geringe mostaardzaadje, dat gelukkig in vruchtbare aarde viel, ruim achtduizend inteekenaren.

Waar cijfers zoo welsprekend zijn, hebben wij niets bij te voegen, tenzij den wensch, dat hun getal nog steeds toeneme tot meerdere eer van God en van Zijne gezegende Moeder, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. —

EEN GELUKKIGE VADER.

Hoe toch een toeval geluk kan brengen! De Heer Louis Jenkins was op reis voor zaken. Hij dacht niet anders, of thuis ging alles wel. Daar werd hem in den laten avond in zijn hôtél een telegram ter hand gesteld, hem de vreeselijke tijding bren- gende, dat zijn eenig kind, een zoontje van vijf jaar, zijn kleine Gustaaf, met den dood worstelde. Radeloos liep de onge- lukkige vader zijn kamer op en neêr. O! was daar hulp mogelijk! Maar hij vond

geen hulp en was zoo ver af. Wat ligt daar? daar ginds op tafel? wat is het? Een blauw boekje. Nooit had hij het gezien, maar onwillekeurig opent hij het en.... leest.

Het was een aflevering van het Maandschrift van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Al de gunsten en zegeningen, daarin vermeld, las hij door. En toen hij het uitgelezen had, zonk hij op de knieën en bad diezelfde Lieve Vrouw van 't H. Hart, zooals een vader voor zijn eenig kind bidden kan, voor de genezing van zijn zoon, zijn kleinen Gustaaf.

Het sloeg twaalf uur; van vermoeienis viel hij in slaap.

En toen hij ontwaakte en de herinnering aan de tijding van gisteren-avond hem opnieuw voor den geest kwam, welk eene radeloosheid! Zijn zoon, zijn eenig kind, misschien.... dood.

Hij komt beneden, een nieuw telegram wordt hem ter hand gesteld. Sidderend voor de ijselijke werkelijkheid, die hij verwacht, opent hij het. Doch, o wonder! leest hij wel goed? Inderdaad, het staat er in enkele korte woorden, maar die meer zeggen dan lange verhalen: „Gustaaf

gered; dezen nacht om twaalf uur gevaar geweken."

Een gelukkige vader meer, die dank bracht aan O. L. Vr. van 't H. Hart.

HEB DANK, LIEVE MOEDER!

Het is nu ruim drie jaar geleden — zoo schreef D. H. v. d. Woude te Tilburg in September 1891 — dat ik pijn kreeg in mijn been, die hoe langer hoe meer verergerde. Niet wetende wat die pijn veroorzaakte, raadpleegden wij verschillende geneesheeren zonder gevolg. Wij gingen toen naar een dokter te 's Bosch, die verklaarde, dat ik aan heupontsteking leed. Ik werd in een verband gelegd, dat vier weken moest blijven, en al dien tijd moest ik het bed houden. Toen oordeelde hij de kwaal genoegzaam hersteld. De pijn was inderdaad veel minder, en ik liep weêr tamelijk goed. Dit duurde evenwel slechts ongeveer een jaar. Verschillende andere geneesheeren werden geraadpleegd, tot we hulp gingen zoeken bij een dokter te Nijmegen, beroemd om zijne genezingen door wrijving. Doch zijne kunst vermocht niet mij te genezen. Men liet mij daarna onderzoeken door den dokter van

het gasthuis, die ook van meening was, dat ik leed aan heupontsteking, en zei, dat volstrekte rust noodig was om te herstellen. De wrijving had de pijn zoozeer verergerd, dat het mij weêr onmogelijk was te gaan.

Naar huis teruggevoerd, werd ik gesteld onder behandeling van een geneesheer, die mij wederom in een verband legde, dat 22 weken moest blijven liggen. Ik mocht mij zoo min mogelijk bewegen, moest in bed blijven met ongeveer 10 pond gewicht aan mijn been.

Na alzoo die 22 weken in de hevigste pijnen te hebben doorgebracht zonder baat, kreeg ik tot overmaat van ramp nog een wond, waarmee de dokter in 't geheel geen raad wist.

Hoofdschuddend stond hij op zekeren dag bij mijn bed en zei tot mijn oom, dat het maar het gelukkigst was, dat ik stierf, daar mij nog veel meer ellende te wachten stond.

Reeds vroeger had ik hulp gevraagd aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, maar Zij scheen daarop geen acht te willen geven. Nu begon ik opnieuw en met aandrang hare hulp in te roepen. Met mijn novene was ik nauwelijks begonnen, of men raadde mij aan, gebruik te maken van

een zalf, die de geneeskunde niet schijnt te kennen of niet wil aanwenden, misschien wel veroordeelt; en het gevolg is, dat ik al aanstonds baat heb gevonden. Wat blijdschap ik gevoelde, is niet uit te drukken. „Die verbetering is uw werk, Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart”, sprak ik in mij-zelve, en daarvan houd ik mij vast overtuigd, te meer daar de geneesheeren niet in staat waren mij te helpen.

Allengs nam de beterschap toe, de pijn verminderde, ik kon weêr staan, mij bewegen en vorderde voortdurend.

Met Pinksteren kon ik mij, ofschoon moeilijk, naar Sittard begeven, om er Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart den tol mijner innige dankbaarheid te brengen.

Nu kan ik weêr tamelijk goed gaan en gevoel niet de minste pijn meer.

Het Maria-Park.

Dankten wij God en de Lieve Vrouw van 't H. Hart den 2 Juni 1875 bij de eerste steenlegging, en den 5 Juni 1879 bij de wijding van het nieuwe Godshuis, waarin voortaan plaats genoeg zou wezen voor de talrijke pelgrims, die voortdurend naar Sittard kwamen; wel-dra bleek, dat de heerlijke Baziliek het steeds toenemend getal pelgrims niet kon bevatten. Aan een vergrooting der Baziliek kon en mocht niet gedacht worden. De Religieusen Ursulinen, bewaaksters van het Genadebeeld, baden, baden met innigen aandrang, baden 12 jaren lang, o! of er in de nabijheid der Baziliek eene plaats mocht te vinden zijn, waar de pelgrims een schuilplaats konden vinden. Doch haar lichtte geen straal van hoop. Zouden zij ophouden met bidden? Maar ware dat geen gebrek aan vertrouwen in

Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, de Hoop der hopeloozen? Zij baden opnieuw en vuriger dan ooit. De lieve Moeder Gods, die in zooveel geholpen had, moest en zou ook hier helpen. Beschaamd werden zij in hunne zoete hoop niet.

Tegenover de Baziliek lag een stoommolen, welks storend gedruisch de bezoekers van Maria's Heiligdom zich nog wel zullen herinneren. Zonder dat er 't minst aan gedacht werd, op 't onverwachts, door geheel toevallige omstandigheden, kwam de molen en 't daarbij behoorend erf veil. De gelegenheid was derhalve gunstig; maar.... er was hoege-naamd geen geld. Een hachelijke toestand! Wat te doen? O! hoe gaarne zouden de goede Ursulinen het gebouw hebben aangekocht, om er een waardig voorportaal van te maken voor de heerlijke Baziliek! Maar zou Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, de Hoop der hopeloozen, thans niet helpen, nu hare hulp zoo van noode was? Ongetwijfeld. Er werd besloten den geliefden Bisschop, den zoo ijverigen Hoofdbestuurder der Aartsbroederschap, die steeds getoond had zooveel belang te stellen in alles, wat met de godsvrucht tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart samenhangt, te raadplegen en diens raad getrouw op

te volgen. — Het kon niet anders, of de doorluchtige Apostel van de devotie tot Jezus' Moeder moest behagen scheppen in de uitvoering van het verheven plan van Mère Antoine en de overige Dochters van St. Angela. Zoo was het. Zeker had de stem der Lieve Vrouw van 't H. Hart gesproken tot zijn hart: „Ziehier uw werk; onderneem en zegen het.” De Bisschop van Maria keurde het voornemen goed. Er zou onder zijne goedkeuring, onder zijne begunstiging, onder zijn hoogepriesterlijken zegen een Maria-Park verrijzen, ter eere van Jezus' Moeder.

Het terrein werd aangekocht, en onmiddellijk werden ook de plannen ontworpen van den te bouwen zuilenkruisgang. Geld was daartoe noodig, veel geld. Ook daarvoor zou de Hoop der hopeloozen zorgen. Van alle zijden stroomden de edelmoedige giften toe. Telde de Lieve Vrouw van 't H. Hart hare kinderen niet bij honderdduizenden? Men beijverde zich, evenals bij den bouw der overheerlijke Baziliek, een steentje bij te dragen voor dit nieuwe monument. De groote Vereerder van Maria, Roermonds geliefde Kerkvoogd, gaf het schitterend voorbeeld. Het Maria-Park was immers zijn werk; het zou ook de gedachtenis vereeuwigen van den doorluchtigen

Stichter. Z. D. H. steunde de geldinzamelingen, en de kleine vijfcenten-lijstjes brachten duizenden guldens op. Zoo moest ook dit werk, als vroeger de Baziliek, een blijvend gedenkteeken zijn van de zich nimmer verloochenende offervaardigheid van Maria's kinderen, als het de verheerlijking geldt hunner Hemelsche Moeder.

In het voorgebouw van het schoone Maria-Park aanschouwt de pelgrim een Beeld van den H. Franciscus van Assisië, den patroonheilige van onzen geliefden Bisschop, door de milde hand van Z. D. H. geschonken. Het zal ten eeuwigen dage de grootheid, den ijver en de godsvrucht blijven verkondigen van den hoogvereerden Kerkvoogd, die de Apostel van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart wilde wezen. En onder de verschillende kapellen, die de veertien staties van den Kruisweg vormen, is de eerste door Mgr. Boermans geschonken, die de herinnering aan den Bisschop van Maria, aan den ijverigen onvermoeiden Hoofdbestuurder der Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, bij volgende geslachten zal levendig houden.

De inteekenaren op het Maandschrift hebben in „de Maria-Zomer” van 1891 als titelplaat de afbeelding gezien der voor-

façade van 't Maria-Park en zijn tot de overtuiging gekomen, dat het Park zelve een waardig geheel zal vormen met de beroemde Baziliek, waarvan het bestemd is tot Voorportaal te dienen. Dank aan onzen Kerkvoogd op de eerste plaats, dank ook aan de ontelbare mededingers — de leden der Aartsbroederschap, allen kinderen van Maria, laten zich in edelmoedigheid, waar het de verheerlijking hunner nooit volprezen Moeder geldt, nimmer overtreffen, — is het Maria-Park geworden wat het thans is.

Hieraan valt niet te twijfelen, en wij bidden er Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart recht hartelijk om, dat Gods zegen, waarvan Zij de Uitdeelster is, in allerruimste mate neêrdale over onzen hooggeschatten en innig geliefden Bisschop, die den stoot heeft gegeven aan het groote werk en over allen, die door giften, Maria ter eere, het hielpen voltrekken. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zegene Z. D. H., behoude hem nog vele jaren in het hoofdbestuur der heilrijke Aartsbroederschap en geve hem de blijde voldoening van te zien, dat de opgewekte devotie tot Onze Lieve Vrouw van Sittard de schoonste vruchten van heiliging en godsdienstzin voortbrenge, tot heil van het Bisdom van

Roermond en van de uitgestrekte landen daarbuiten.

Een gebed in dien zin stijgt telken dage op uit het hart van de leden der Aartsbroederschap. En met alle recht. De Bisschop van Maria is hun Vader in Christus, hun Hoofdbestuurder, hun Gids, hun Voorbeeld. Hem zien ze elk jaar in hun midden vóór het Genadebeeld van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart. Hem komt hunne dankbaarheid toe en hunne liefde. En die dankbaarheid en die liefde kunnen zij niet beter toonen dan door een innig gebed voor Z. D. H. tot hunne zoo teêrbeminde Hemelsche Moeder, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Aan de Lezers.

iermede, geachte Lezers, hebben wij u in het kort de geschiedenis der devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart medegedeeld. Is het niet waar, dat de spoedige uitbreiding dier godsvrucht wonderlijk mag genoemd worden? Wat aanvankelijk toch in geheel Nederland niet bekend was, tenzij — en nog door toevallige omstandigheden — binnen de muren van het Pensionaat der EE. Religieusen Ursulinen te Sittard, is thans bekend over de gansche wereld. Dit immers mag men gerustelijk besluiten uit het feit, dat bij den Hoofdzetel der Aartsbroederschap in de geroemde Baziliek van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te Sittard tot op dit oogenblik ruim twaalf millioen leden zijn ingeschreven.

Der lieve Moeder Gods, wier Genadebeeld in ons midden straalt, betuigen wij daarvoor onzen dank en onze hulde. Door Maria moet de van God afgeweken wereld weder

tot het Goddelijk Hart worden teruggebracht. Die twaalf millioen Maria-kinderen staan als bemiddelaars smeekend tusschen de barmhartige Moeder in den Hemel en de ons omgevende zondige wereld. Hun gebed kan niet onverhoord blijven.

Als wij nagaan wat al zegeningen en weldaden door de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart verkregen zijn gedurende de 32 jaren, dat hare Broederschap bestaat, dan vervult een onuitsprekelijk gevoel van kinderlijke dankbaarheid ons hart.

En hiermede zeggen wij dank aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart voor de uitstekende gunst, dat Zij zich gewaardigd heeft, onze Baziliek in ons nederig Sittard uit te kiezen tot een door Haar zoo bevoorrechte plaats, smeeken wij haar blijvenden zegen af voor de toekomst, en wenschen wij u, waarde Lezer, heil onder de bescherming van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart.

Jubeljaar 1893.

In de Jaarboeken der Kerk prijkt 1893 als een Jubeljaar. Tot zijne stichting zal het nageslacht daarin lezen, met welk een onbeschrijfbare geestdrift de kinderen der Katholieke Kerk over geheel den aardbol het Gouden Bisschops-Jubilé van den grooten Paus Leo XIII gevierd hebben. In gulden letterschrift zullen onze naneven geboekt vinden, dat Keizers en Koningen, de Vorsten en grooten dezer aarde, zich beijverden om hulde te brengen aan den Stedehouder des Heeren, die als een schitterende Hemelster blinkt en allerwege door zijn woord verlicht en verwarmt, en de heerlijke gaven van zijn geest en hart tot heil der menschheid aanwendt.

Maar ook in de Annalen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart blijft 1893 als een Jubeljaar, tot stichting der volgende eeu-

wen opgeteekend. Onze nakomelingen zullen juichen, als zij lezen hoe Sittard, de bevoorrechte Stede der Moeder Gods, en met haar alle kinderen der Lieve Vrouw van Jezus' Hart het vijftwintigjarig bestaan harer Broederschap aldaar blijvol en dankbaar gevierd hebben. —

EEN HEERLIJKE DAG.

Reeds den 6 Januari, op het Driekoningenfeest, werd in het klooster der EE. Ursulinen te Sittard, waarboven de heilster eens zoo vriendelijk en liefelijk bleef staan om de plaats aan te wijzen, waar Onze Lieve Vrouw van het H. Hart tot troost der lijdende menschheid wilde zetelen; uitsluitend door de Religieusen en de Pensionairen het zilveren Jubelfeest van de Hoop der hopeloozen gevierd. Bij deze plechtige opening van 't Jubilé-jaar werd de Hoogmis opgedragen door Z. Exc. Mgr. Rinaldini, pauselijk Internuntius aan ons Hof, geassisteerd door den ZeerEerw. Rector Gadet S. J. als diaken, den Wel-eerw. Pater Jansenius S. J. als subdiaken, terwijl de Hoogeerw. Heer P. Russel, Kunnik van het kathedraal kapittel, als

presbyter assistens en de Weleerw. heer P. Vaessen, kapelaan te Sittard, als *ceremoniarius* fungeerden.

Onder de aanwezigen op den dag der opening van 't Jubilé werden bovendien onder meer opgemerkt: de Hoogeerw. Heer Mgr. G. van Meyel, Kanunnik en Secretaris van het Bisdóm, de Hoogeerw. Heer J. Linders, Kanunnik en Deken van Sittard, z. g., wiens naam in dankbare herinnering zal blijven bij alle kinderen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de Zeereerw. Pater Gardiaan uit het klooster der Conventueelen te Urmond, en de feestprediker van den dag, Mgr. Ch. Cartuyvels, de welbekende Vice-rector der hoogeschool te Leuven.

Tegen vijf uren in den namiddag werd een plechtig Lof gezongen. Z. E. Mgr. Rinaldini celebreerde, geassisteerd door de Weleerw. heeren Demarteau.

Onder deze hartverheffende plechtigheid besteede de beroemde en gevierde redenaar Mgr. Ch. Cartuyvels den kansel, om, naar aanleiding der tekstwoorden: „*Ik heb deze plaats uitgekozen en geheiligd, opdat mijne oogen en mijn hart er blijven tot in eeuwigheid,*” de beteekenis van dien dag aan zijn luistergretig gehoor te verklaren. Met dringende overtuiging, schit-

terende welsprekendheid en gevoelvolle zalving paste de feestredenaar deze liefde-woorden op de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, op hare gulden Baziliek en haar heerlijk Genadebeeld toe, en stemde hierdoor de aanwezigen tot nog inniger dankbaarheid voor den rijken stroom van zegeningen, gedurende vijftwintig jaren op hare voorbede uit Jezus' Hart gevloed, tot nog grooter vertrouwen op de alvermogende voorspraak van de Moeder der barmhartigheid.

Hoe heerlijk en hartverheffend klonk op deze rede de lofzang „*Te Deum*”, waardoor deze onvergetelijke plechtigheid besloten werd.

De verdere feestviering had plaats in de groote recreatiezaal van het Gesticht.

In een halven cirkel zaten de genoodigden van dien dag, Z. E. Mgr. Rinaldini in 't midden; daarachter de groote schaar van Religieusen; langs de zijwanden de van vreugde stralende pensionairen.

Daar werd een gordijn weggeschoven, en zie! daar prijkte, stralend tusschen groen, zilveren leliën en tallooze lichten, de aanminnige Beeltenis der Lieve Vrouw van 't H. Hart.

Verschillende voordrachten in zang en declamatie volgden elkander in behage-

lijke verscheidenheid op. Daaronder telde een gedicht van den Weledelen heer Jos. Demarteau: „*Hommage à Notre-Dame du Sacré-Coeur*”, alsmede een „*Hulde aan Z. E. Mgr. Rinaldini en aan de Geestelijkheid*”.

Alvorens de zaal te verlaten, hield Z. E. tot de pensionairen een treffende toespraak, waarin hij o. a. wees op het groote voorrecht, dat zij genoten, in de schaduw van Maria's Heiligdom, onder de liefderijke zorgen van de Dochters der H. Angela, te worden opgeleid.

Daarmede was de avondzitting afgelopen en de heerlijke openingsdag van 't Jubilé-jaar geëindigd.

23 JANUARI.

Maandag 23 Januari ging het zilveren Jubeljaar in vervulling, waarop voor 25 jaar de Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart opgericht, en Sittard tot een genade-oord verheven werd.

Het feest werd op den vooravond geopend met een plechtig Lof: onder het gelui der klokken, de losbrandingen van het geschut en het spelen der muziek, begaf de Xaverius-Vereeniging zich in

optocht naar de Baziliek en kwam, na hare hulde aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bij monde van den Weled. heer Claessen, een dankbaar huldeblijk brengen aan het klooster der Rel. Ursulinen, waar deze verheven devotie het eerst had wortel geschoten.

Omstreeks half tien 's morgens trokken de verschillende Sociëteiten en Vereenigingen met de muziek der Xaverius-Vereeniging uit het Hôtel Kissels naar het Stadhuis, waar de Gemeenteraad zich bij den stoet voegde, om in de Baziliek de Hoogmis bij te wonen.

Zoowel de galerijen als de middel- en zijbeuken waren overvol. De plechtige Hoogmis werd opgedragen door den Hoogeerw. Heer J. G. Linders, z. g., Pastoor-Deken van Sittard, met assistentie van de Geestelijkheid der parochie. Na afloop van het H. Misoffer voerde de fanfare op het oxaal nog een paar keurige muziekstukken uit, en de Gemeenteraad begaf zich alsdan *en corps* naar het klooster, waar de Heer Burgemeester als tolk van Sittards burgerij aan de Eerw. Mère Antoine, z. g., die onvergetelijke bevorderaarster der devotie, zijne hartelijke gelukwensen aanbood. Kort daarna bracht ook de „Philharmonie” eene aubade, waarbij de Pre-

sident, de Weled. heer N. Rutten, met kracht en geestdrift sprak, een blik werpende op de verloopen vijftwintig jaar, zoo rijk aan zegeningen voor Sittard.

Des avonds werd een plechtig Lof gezongen. De Weleerw. Pater Jansenius S. J. hield de feestrede, waarin hij terugwees op de vele gunsten en zegeningen, die Sittards geloovigen stemden tot godsdienstige feestviering, en daarna de beteekenis van den titel „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart” in zijn even diepzinnige als verheven opvatting ontwikkelde.

Ondanks het pruilend winterweer, werd 's avonds het feest bekroond met een fakkeltocht, opgeluisterd door de muziek der Philharmonie, waaraan de verschillende sociëteiten deelnamen. Zoowel aan den Hoogeerw. Heer Deken, z. g., als aan de verschillende kloosters, waar de stoet passeerde, werden bijzondere ovaties gebracht.

12 EN 13 JUNI.

De 13e Juni, waarop in het Jubeljaar het Jaarfeest van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart gevierd werd, was de lang en vurig verbeide dag, waarop de pelgrims

en alle leden der Aartsbroederschap op bijzondere wijze het eerste Jubilé van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te Sittard zouden vieren.

Wie op den vooravond van dezen onvergetelijken dag het geluk smaakte zich in het „Nederlandsche Kevelaar” te bevinden, zag Maria's bevoorrechte Stede als in een lusthof herschappen. Overal, waar men de blikken sloeg, triomfbogen, overal kleine dennen, die van fraaie kransen voorzien, door sierlijke guirlandes aan elkander waren verbonden. Het beeld der genaderijke Vrouw van het H. Hart lachte u allerwegen tegen: zinrijke opschriften vertolkten de vreugde van ingezetenen en pelgrims of gaven in jaarschriften de beteekenis aan van het groote feest.

Nooit zag Sittard zulk een menschenmenigte binnen hare wallen; de toevloed van vreemdelingen was buitengewoon; sommigen schatten hun aantal op vijftien-duizend. Met meer geestdrift dan ooit kwamen de scharen naar Limburgs Bethlehem, met meer geestdrift dan ooit begroetten zij uit de verte reeds de twee slanke torens der Maria-stad; en toen de extra-trein van Bergen-op-Zoom, met aansluiting van Zeeland, tegen drie uur in den namiddag arriveerde, de eerewachten

zich in beweging stelden, de Harmonie het welkom schetterend uitjubelde, alle klokken in de feestmuziek zich mengden, en de opgetogen stoet van pelgrims door de rijkversierde straten optrok naar de heerlijk schitterende Bazíliek, zíe, toen kende de vreugde geen grenzen meer, en steeg onwillekeurig de jubeltoon op aller lippen: „o Maria, Lieve Vrouw van 't H. Hart, het is goed hier te zijn, laat ons hier bij U onze tenten opslaan!”

Het behoeft niet gezegd, dat in zulk een stemming de welkomstgroet, door den Weleerw. heer P. Vaessen, kapelaan te Sittard, toegesproken, in aller harten weerklink vond en de eerste uitstorting van het volle gemoed vóór het stralend Genadebeeld der Lieve Vrouw van Jezus' Hart nog inniger en vuriger moest zijn dan vorige jaren. Alles werkte daartoe mede, niet alleen de plechtigheid van het oogenblik, maar de heerlijkheid ook, die de Baziliek te aanschouwen gaf. Daar prijkte zij in hare oogverblindende pracht van goud en kleuren; thans geheel geschilderd en voltooid, bovendien op zeer smaakvolle wijze versierd met guirlandes van leliewit en hemelsblauw, geslingerd om passende opschriften, noodigde zij den pelgrims ter intrede uit, indien het vóór

den ingang in drie talen aangebrachte jaartalvers het niet reeds genoegzaam deed.

„Juicht, ijverige christenscharen! Hier zetelt Maria nu reeds vijftwintig jaren.”

Onder het plechtig Lof, dat om zeven uur aanving, besteede de Hoopeerw. Heer Mgr. G. van Meyel, Kanunnik der kathedrale Kerk van Roermond en Secretaris van het Bisdóm, die ook, nu vóór een kwart eeuw, de feestrede had gehouden, den kansel. Naar aanleiding van het tekstwoord: „*Deus Providentia est*”, God is Voorzienigheid,” toonde de innig vrome priester, die steeds met zooveel ijver de devotie tot de Hoop der hopeloozen bevordert heeft, in bezielde taal en met den gloed eener heilige overtuiging aan, dat God zich eene Voorzienigheid getoond heeft in de oprichting der devotie tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart te Sittard, eene devotie zoo weldadig door haren invloed, zoo heilrijk in hare gevolgen. „Wat al gunsten en zegeningen zijn hier in die vijftwintig jaren verkregen!” riep de gewijde redenaar uit met een van dankbaarheid trillende stem, en besloot dan met een dankgebed tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart in naam van Sittard, van streek en land, van alle vreemdelingen,

als onderpand tot het verkrijgen van nieuwe zegeningen.

Wie gedurende den dag elk oogenblik bewonderend bleef stilstaan bij zijn wandeling door Sittards rijk versierde straten, vond 's avonds stellig geen woorden om zijn bewondering en verbazing uit te drukken. Elke eereboog, elke guirlande de straten langs, elk huis op straat of plein, tot in de uiterste hoekjes der stad, prijkten met lampions in bonte kleurenmengeling. 't Was een zee van licht, waardoor de duizenden opgetogen stadsbewoners en vreemdelingen in gestadige beweging voortgolfden. In vlammend schrift prijkte een reusachtig „*Ave Maria*” op het dak van het Ursulinenklooster, terwijl een kolossale lichtkroon midden boven de markt hing en langs vier uitloopers naar de vier hoeken haar licht over de zich voortbewegende volksmassa verspreidde. Voortdurend klonken de opwekkende tonen der muziek van de fanfare der Xaverius-Vereeniging en van de Philharmonie over het helverlichte plein.

Middernacht was nauwelijks aangebroken, of zware kanonschoten daverden door de stad en kondigden den in- en omwoners aan, dat de groote dag was aangebroken. Ouder gewoonte begonnen terzelfder tijd

de H. Missen in de Baziliek. Onnoodig te zeggen, dat niettegenstaande de drukken- de hitte het Heiligdom overvol was. Hoe- wel voor het kleinste gedeelte eerst vol- tooid, bewees het Maria-Park thans reeds, welke uitstekende diensten het in de toekomst zal bewijzen, neen, in welk een dringende behoefte het inderdaad voorziet.

Onder de Middernachtsmis verkondigde de Zeereerw. Pater F. J. Haest S. J. met zalvende en indrukwekkende welspre- kendheid den lof der goede Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, naar aanleiding zijner tekstwoorden, aan psalm 45 ont- leend: „Komt en ziet de werken des Heeren, wat wonderdaden hij wrochte op aarde.” Hij die machtig is heeft groote dingen gedaan en wat Hij gedaan heeft in 't verleden, geeft hoop voor de toekomst.

Na deze boeiende redevoering volgden de H. Missen elkander onophoudelijk op; zij werden dien morgen ten getale van zestig in de Baziliek gelezen. Met de uit- deeling der H. Communie werd te twee uur een begin gemaakt.

Om half zes in den morgen beklom de den pelgrims niet onbekende, derhalve zeer welkome pater Pacificus Pieters, uit het Franciscanerklooster van Venray, den kansel.

„Gezegend zij de Heer — zoo begon de wegslepende redenaar — wijl Hij op dezen dag uwen naam verheerlijkt heeft.” (JUDITH, XIII, 25.)

Met steeds aangroeiende welsprekendheid toonde de heilgeant Gods aan, hoe rechtmatig de eeretitel Onze Lieve Vrouw van het H. Hart aan Maria wordt toegekend en hoezeer Zij door dezen eeretitel wordt verheerlijkt; zoodat in Haar wordt vervuld en bewaarheid hetgeen van Judith gezegd wordt: „Gezegend zij de Heer, wijl Hij op dezen dag uwen naam verheerlijkt heeft.”

Tegen acht uur ongeveer zou Z. D. H. Mgr. F. A. H. Boermans, de hoogvereerde Bisschop van Roermond en Hoofdbestuurder der Aartsbroederschap in de jubileerende Maria-stad aankomen.

Aan de woning van Sittards ijverigen Burgemeester stond de stoet, die Z. D. H. moest afhalen, opgesteld. Hij bestond uit de Eerewacht der pensionairen van de eerwaarde Ursulinen, een groot aantal bruidjes met passende zinnebeelden en het Beeld van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, de Harmonie der Xaverius-Vereeniging en eene menigte geestelijken in koorkleed.

Tusschen het groen der eerebogen en

langs de straatversieringen stond in eerbiedige afwachting de schare van inwoners en vreemdelingen de nadering van den Bisschop van Maria, die heden vooral één wilde zijn met de duizenden van heinde en ver saâmgestroomde getrouwen, te verbeiden.

Z. D. H. was vergezeld van den Hoogeerw. Heer Kanunnik Russel, Visitator der Religieusen Ursulinen, en werd aan het station afgehaald door den Hoogeerw. Heer Linders, z. g., Kanunnik en Deken van Sittard. De bejaarde, schoon nog steeds buitengewoon krachtige Kerkvoogd wilde evenwel den geheelen weg te voet afleggen, om zich beter te kunnen overtuigen van de gehechtheid en dankbaarheid van Sittards ingezetenen tot Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart.

Het was treffend te zien, hoe al de aanwezigen op de knieën vielen om den vaderlijken zegen van die onophoudelijk opgeheven hand te ontvangen.

De fanfare speelde haar welkomstmarsch, en nu ging het in statige plechtigheid onder de tallooze eerebogen door, langs het verwelkomend groen heen, over het in heerlijken feestdos gehulde marktplein, naar de Baziliek.

Na zeer korte rust werd te negen uur

de Pontificale Hoogmis opgedragen door Z. D. H. Mgr. Boermans, geassisteerd als archidiakenen door de Hoogeerwaarde Heeren Linders en Russel, Kanunniken, als diaken en subdiaken door de Weleerw. Heeren H. Alofs, Rector, en W. Ruyten, Kapelaan te Sittard, terwijl de Weleerw. Heer P. Vaessen, Kapelaan, als ceremoniemeester, de Weleerw. Heer Smeyers, Pastoor te Urmond, als cantor fungeerden. Index was de Zeereerw. Pater Gadet, S. J., Rector van het Gymnasium te Sittard.

Vóór de Pontificale Mis trad in vol ornaat de gevierde Kerkvoogd als Hoofdbestuurder op voor de saâmgedrongen menigte en sprak met klankheldere stem het volgende:

„Alvorens de Pontificale Mis te beginnen, acht ik mij verplicht u mededeeling te doen van een schrijven uit Rome, waarvan gij den inhoud met rechtmatige vreugde zult vernemen.

„Dat de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart met haren zetel te Sittard zeer ter harte gaat aan den Stedehouder van Christus, onzen Heiligen Vader, moge onder anderen daaruit blijken, dat de H. Stoel deze kerk tot *Basilica minor* verheven en deze devotie met groote geeste-

lijke gunsten en voorrechten begiftigd heeft. Nauwelijks echter had de Heilige Vader, onze roemrijk regeerende Paus Leo XIII vernomen, dat wij den dag zouden herdenken, waarop in dit Heiligdom vóór vijftientig jaren de vermaarde Broederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart werd ingesteld, of ziet, Hij wilde een nieuw blijk geven van zijne hooge ingenomenheid, en gewaardigde Hij zich Ons een schrijven te doen toekomen, waarbij aan alle geloovigen, die dit jaar deze Baziliek bezoeken, *niet alleen een bijzondere apostolische zegen, maar ook een volle aflaat in het lange stervensuur* verleend wordt.

„De tekst van dit schrijven is te lezen onder een fotografisch portret, dat ik den 14 Mei ontvangen heb en bij den ingang dezer Baziliek heb laten ophangen.

„Na u dit te hebben medegedeeld, beginnen wij de Pontificale Hoogmis, die ik God zal opdragen voor mij-zelf en voor allen, om God een en honderdmaal te bedanken voor de verkregen gunsten en in de toekomst aan nieuwe zegeningen deelachtig te worden.” —

De Hoogeerw. Heer W. Notermans, Deken te Wijck-Maastricht, hield na het Evangelie eene zeer schoone en kernach-

tige feestrede, waarin hij, naar aanleiding der woorden: „Hij, die machtig is, heeft groote dingen aan mij gedaan” (Luc. I, 49), met echt priesterlijke zalving aantoonde, dat God, bij het ontstaan en de uitbreiding van de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, inderdaad bewonderenswaardige dingen heeft verricht.

Na de plechtige Pontificale Hoogmis verspreidde de vrome menigte zich in de stad, en hield de fanfare der Xaverius-Vereeniging een muzikalen optocht door de straten, die niet weinig bijdroeg tot de feestelijke stemming van dien immer denkwaardigen dag.

Tegen half-drie waren de pelgrims opnieuw vereenigd in de hun zoo dierbare Baziliek ter bijwoning van de laatste kerkelijke plechtigheid van dien jubeldag.

Het plechtig Lof werd gezongen door den Hoogeerw. Heer F. Moubis, Dekan te Heerlen, geassisteerd door den Eerw. Heer Klinkum, Kapelaan te Broeksittard.

Als laatste feestredenaar trad de Wel-eerw. Heer P. Schmeitz, Kapelaan aan de St. Servatiuskerk te Maastricht, op. In zeer welsprekende bewoordingen trok hij een parallel tusschen zijn Sittard van over 25 jaren en dat van den schoonen triomfdag van heden, om vervolgens uitteweiden

over de liefdevolle macht van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de Moeder van Jezus en tevens onze Moeder, bij wie troost, hoop en steun in alle nooden te vinden is, en eindelijk zijne hartroerende rede te sluiten met een aandoenlijk dank- en smeekgebed tot de Hoop der hopeloozen.

Na het Lof had de boven alle verwachting welgeslaagde prachtige triomftocht plaats.

De stoet werd opgesteld op de Oudemarkt, om vandaar langs de Baziliek, over de groote markt, door de verschillende straten naar het station te trekken, en in dezelfde orde, behoudens eenige wijzigingen, van de Limbrichterstraat uit, terug te keeren.

Voor de heerlijke organisatie komt aan de wakkere Vereeniging „de Kollenberg” alle eer toe.

Een peloton schutters opende en sloot den stoet, die uit niet minder dan 33 corporaties bestond, waaronder de Harmonieën van Hoensbroek, van Grevenbicht, van Amstenrade, van Roosteren, van Geleen, benevens de Philharmonie en de Harmonie der Xaverius-Vereeniging van Sittard, beurtelings hunne feestmarschen deden weergalmen.

De gansche stad had gedurende dien

optocht iets ongemeen feestelijks. Behalve de reeds zoo rijke versiering der straten, thans gevuld door die ontzaglijke toeschouwende menschenmassa in de beste orde en in eerbiedige opgetogenheid, bewogen zich daartusschen die verschillende gezelschappen, wier banieren in pracht met elkander wedijverden.

Onmiddellijk voorafgegaan door een breede schaar van geestelijken, volgde de gevierde Hoofdbestuurder der Aartsbroederschap, Mgr. Boermans, Bisschop van Roermond, vergezeld van de Hoogeerw. Heeren Linders en Russel en den Edelachtbaren Heer H. Rutten, Burgemeester der stad, in een met vier paarden bespannen rijtuig, omstuwd door eene eerewacht te paard. Het was treffend te zien, hoe de samengepakte menigte aan weerszijden van marktplein en straat nogmaals op de knieën viel, om den zegen van den Prins der Kerk te ontvangen.

Die tocht was inderdaad een triomftocht, een vorstelijke triomftocht. Het was de hoogste betuiging van hulde aan den hooggeschatten Kerkvoogd, die zoo veel voor de Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart gedaan heeft en doet. Wel moet die manifestatie van kinderlijke aanhankelijkheid en godsdien-

stige hulde den grijzen Kerkvorst hebben goed gedaan! Bij deze gelegenheid moest hij zich werkelijk gevoelen als een Vader onder zijne kinderen.

Op het stationsplein defileerden de verschillende vereenigingen nogmaals voor de bisschoppelijke koets; elk muziekgezelschap stemde nog eens zijn schoonsten feestmarsch aan; Monseigneur verliet onder betuigingen van de hoogste voldoening het rijtuig en de stoet keerde terug in dezelfde orde, waarin hij gekomen was.

Op de groote markt werden aan de harmonieën namens de Vereeniging „de Kollenberg” herinneringsmedailles uitgereikt, waarna door alle nog eenige feestnummers onberispelijk werden uitgevoerd.

Als hadde de schitterende illuminatie van den vorigen avond niet genoeg uiting gegeven aan de algemeene feestvreugde van Sittards bevolking, waren dezen avond de markt en verschillende straten wederom in stralende verlichting.

* *

Sittard heeft waarlijk het bewijs geleverd, dat het schier onbereikbare door onderlinge samenwerking en door een-

heid
reik
Wa
ver
N
den
wa
De
rui
ren

heid van godsdienstzin wel degelijk bereikt, ja zelfs overtroffen kan worden. Wat Sittard gedaan heeft, ging aller verwachting te boven.

Niemand, die niet zal instemmen in den kreet: Hulde en dank aan Sittards wakkere en godsdienstige bevolking! De Lieve Vrouw van 't H. Hart vergelde ruimschoots haar bereidwillige, wedijverende, weêrgalooze offervaardigheid!

stige hulde den grijzen Kerkvorst hebben goed gedaan! Bij deze gelegenheid moest hij zich werkelijk gevoelen als een Vader onder zijne kinderen.

Op het stationsplein defileerden de verschillende vereenigingen nogmaals voor de bisschoppelijke koets; elk muziekgezelschap stemde nog eens zijn schoonsten feestmarsch aan; Monseigneur verliet onder betuigingen van de hoogste voldoening het rijtuig en de stoet keerde terug in dezelfde orde, waarin hij gekomen was.

Op de groote markt werden aan de harmonieën namens de Vereeniging „de Kollenberg” herinneringsmedailles uitgereikt, waarna door alle nog eenige feestnommers onberispelijk werden uitgevoerd.

Als hadde de schitterende illuminatie van den vorigen avond niet genoeg uiting gegeven aan de algemeene feestvreugde van Sittards bevolking, waren dezen avond de markt en verschillende straten wederom in stralende verlichting.

* *

Sittard heeft waarlijk het bewijs geleverd, dat het schier onbereikbare door onderlinge samenwerking en door een-

heic
reik
Wa
ver
N
den
wa
De
rui
rer

heid van godsdienstzin wel degelijk bereikt, ja zelfs overtroffen kan worden. Wat Sittard gedaan heeft, ging aller verwachting te boven.

Niemand, die niet zal instemmen in den kreet: Hulde en dank aan Sittards wakkere en godsdienstige bevolking! De Lieve Vrouw van 't H. Hart vergelde ruimschoots haar bereidwillige, wedijverende, weêrgalooze offervaardigheid!

LEO XIII, *DE PAUS VAN MARIA.*

ngetwijfeld bestaat er voor de kinderen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart alle reden tot dank aan Z. H. Paus Leo XIII, die herhaaldelijk getoond heeft, hoe de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart hem ter harte gaat; die geen enkele gelegenheid verzuimd heeft om van zijne allerhoogste goedkeuring en ingenomenheid voor Sittard te doen blijken.

Is het niet de zoo roemrijk regeerende Paus, op wien thans de geheele wereld, niet de katholieke wereld alleen, maar ook de ongeloofige, de oogen gevestigd houdt, die Maria's eeredienst op alle mogelijke wijze tracht te verbreiden en zoo, evenals zijn roemruchtige Voorganger op Petrus' Stoel, den titel verdient van Paus van Maria; — was hij het niet, die Sittards

gezegende, heerlijke Broederschapskerk verhief tot Basilica, met alle voorrechten daaraan verbonden?

Was hij het niet, die de Broederschap te Sittard tot Aartsbroederschap verhief, en haar aldus op eene lijn stelde met de beroemde Aartsbroederschap der H. Familie?

Was hij het niet, die aflaten op aflaten verleende aan de Aartsbroederschap, om aldus leden te trekken en zielen te winnen, zich wel bewust van de waarheid, dat de afgedwaalde wereld door O. L. Vrouw van 't H. Hart tot het Hart van Jezus moet worden teruggebracht?

Waren de pelgrims op het Jaarfeest van 1892 niet getuigen, dat door vier blank-witte maagdekens in de Baziliek een prachtige marmersteen werd binnenge-dragen, door Z. H. zelve geschonken voor het in aanbouw zijnde Maria-park?

Hoorden de pelgrims op het Jaarfeest van het Jubeljaar 1893 niet uit den mond van Z. D. H. Mgr. Boermans, welke uitnemende gunsten de jubileerende Stedehouder Gods aan alle geloovigen, die dat jaar de Baziliek zouden bezoeken, verleend had?

Is het dan ook wel te verwonderen, dat de kinderen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zich telkens, als de veelge-

LEO XIII, *DE PAUS VAN MARIA.*

ngetwijfeld bestaat er voor de kinderen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart alle reden tot dank aan Z. H. Paus Leo XIII, die herhaaldelijk getoond heeft, hoe de devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart hem ter harte gaat; die geen enkele gelegenheid verzuimd heeft om van zijne allerhoogste goedkeuring en ingenomenheid voor Sittard te doen blijken.

Is het niet de zoo roemrijk regeerende Paus, op wien thans de geheele wereld, niet de katholieke wereld alleen, maar ook de ongelooovige, de oogen gevestigd houdt, die Maria's eeredienst op alle mogelijke wijze tracht te verbreiden en zoo, evenals zijn roemruchtige Voorganger op Petrus' Stoel, den titel verdient van Paus van Maria; — was hij het niet, die Sittards

gezegende, heerlijke Broederschapskerk verhief tot Basilica, met alle voorrechten daaraan verbonden?

Was hij het niet, die de Broederschap te Sittard tot Aartsbroederschap verhief, en haar aldus op eene lijn stelde met de beroemde Aartsbroederschap der H. Familie?

Was hij het niet, die aflaten op aflaten verleende aan de Aartsbroederschap, om aldus leden te trekken en zielen te winnen, zich wel bewust van de waarheid, dat de afgedwaalde wereld door O. L. Vrouw van 't H. Hart tot het Hart van Jezus moet worden teruggebracht?

Waren de pelgrims op het Jaarfeest van 1892 niet getuigen, dat door vier blank-witte maagdekens in de Baziliek een prachtige marmarsteen werd binnenge-dragen, door Z. H. zelve geschonken voor het in aanbouw zijnde Maria-park?

Hoorden de pelgrims op het Jaarfeest van het Jubeljaar 1893 niet uit den mond van Z. D. H. Mgr. Boermans, welke uitnemende gunsten de jubileerende Stedehouder Gods aan alle geloovigen, die dat jaar de Baziliek zouden bezoeken, verleend had?

Is het dan ook wel te verwonderen, dat de kinderen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zich telkens, als de veelge-

liefde en gevierde Paus een jubelfeest viert, zich op zoo bijzondere wijze bejeveren, om van hun hulde en liefde de schitterendste blijken te geven? Wie de Maria-Zomers en het Blauwe Boekje leest, weet in wat diepgevoelde klanken zij de teedere gevoelens teruggeven, waarmede zij jegens den grooten Paus Leo bezielde zijn. Wat al gebeden en verzuchtingen stegen in de Baziliek, vooral in de Jubel-jaren, uit het dankbare hart van zooveel duizenden en nogmaals duizenden, tot den liefdetroon van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart voor het heil van den Paus van Maria!

Neen, wat er omgaat in de harten
 En wat er opstijgt in gebeên,
 Dat hooren niet der menschen ooren,
 Dat hoort de goede God alleen.
 En Eéne nog, die in ons Sittard
 Op haar genade-zetel zit,
 De Lieve Vrouw van 't Heilig Harte,
 Die met ons, Leo, voor u bidt!

LEO XIII EN DE KINDERKRANS.

De Stedehouder van Hem, die, toen Hij nog onder de menschen rondwandelde, de kleinen tot zich liet komen om hen te zegenen, de Paus van Maria, de groote Leo XIII heeft ook aan de leden van „*de Kinderkrans*”, welke als een zegenrijke tak uit de Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart gesproten is, en er een afdeeling van uitmaakt, een treffend blijk van zijne vaderlijke toegenegenheid willen geven.

Met welke kostbare geestelijke gunsten de Vader der Christenheid deze Vereeniging, welke door Z. D. H. Mgr. F. A. H. Boermans, Bisschop van Roermond, den 4 Nov. 1887 tot Genootschap verheven is, heeft verrijkt, blijkt uit de volgende

PAUSELIJKE BREVE:

„Dewijl volgens een bij ons ingekomen bericht, in de kerk van O. L. Vr. van het

H. Hart, behoorende tot het klooster der Eerwaarde Religieusen Ursulinen, te Sittard, in het Bisdóm van Roermond, die door Ons met het voorrecht van Baziliek *minor* verrijkt werd, de Broederschap van kinderen van beider geslacht, onder de benaming van „*Kinderkrans*” is opgericht, zooals dit wordt medegedeeld, en diezelfde Religieusen aan Ons dringende beden hebben gezonden, ten einde het aan Onze welwillendheid behage, om genoemde Broederschap met eenige geestelijke voordeelen goedgunstig te vermeerderen.

„Aangezien Ons niets aangenameer en dierbaarder is, dan dat de kinderen van hunne prilste jeugd af in de gevoelens van godsvrucht worden opgeleid, zoo hebben Wij gemeend met alle bereidvaardigheid aan dat verlangen te moeten voldoen.

„Weshalve, steunende op Gods barmhartigheid, op het gezag der gelukzalige Apostelen Petrus en Paulus, verleenen Wij een vollen aflaat en de geheele kwijtschelding hunner zonden, hetgeen ook uit medelijden bij wijze van voorbede kan toegepast worden aan de geloovige Christenen, die door de liefde met God vereenigd uit dit leven zijn gescheiden, aan allen en ieder der kinderen, die in het vervolg in deze Vereeniging treden, op

den dag hunner opname, wanneer zij rouwmoedig gebiecht en de H. Communie ontvangen hebben en ingeval zij tot de eerste Communie nog niet zijn toegelaten, op den dag, dat zij voor de eerste maal het H. Sacrament des Altaars zullen ontvangen.

„Hetzelfde ook telken jare aan allen, die in deze Broederschap zijn ingeschreven of zich in dezelve zullen laten inschrijven, wanneer zij na gebiecht en de H. Communie ontvangen te hebben op de feesten van Kerstmis, van de Geboorte van de Onbevleete Maagd Maria en op den dag, dat het feest van het zuiverste Hart van de Moeder Gods en Maagd gevierd wordt, genoemde Baziliek van af de eerste Vespers tot aan zonsondergang bezoeken, en daar zullen bidden voor de eendracht der Christen vorsten, voor de uitroeijing der ketterijen en voor de verheffing van onze Moeder de H. Kerk.

„En is deze gunst toegestaan voor den tijd van zeven jaren.

„Gegeven te Rome bij St. Pieter, onder den Visschersring, den 24ⁿ November 1892, van Ons Pontificaat het 15^e jaar.

Was geteekend:

KARDINAAL VANUTTELLI.”

* *

*

Uit deze breve blijkt ten duidelijkste, hoezeer de Paus van Maria met „*de Kinderkrans*” is ingenomen. Met de mildste bereidvaardigheid verleent Z. H. tal van geestelijke gunsten aan de lievelingen van Jezus’ Hart, die op zoo bijzondere wijze aan de Moeder des Heeren zijn toegewijd, omdat den Paus *niets aangenamer en dierbaarder is, dan dat de kinderen van hunne prilste jeugd af in de gevoelens van godsvrucht worden opgeleid.*

Is het wonder dat duizenden kinderen en duizenden ouders een dank- en jubel-
 lied aanheffen en onophoudelijk vurige
 gebeden tot Kind en Moeder, tot Jezus
 en Maria doen stijgen voor den grooten
 Leo XIII, opdat hij nog lang op de rots
 van Petrus moge zetelen tot heil der
 Hem toevertrouwde Christenheid? Is het
 wonder dat zij ook voortdurend in hunne
 gebeden gedenken den Bisschop van
 Maria, Mgr. Boermans, die den eersten
 stoot aan „*de Kinderkrans*” gaf, opdat
 hij nog lang als Hoofdbestuurder der
 Aartsbroederschap tal van zielen *door
 Maria tot Jezus* leide?

Groote Paus, hoor 't lied der kleinen,
 Dat U trouw en hulde brengt,
 Hoor het koor der zuivren, reinen,
 Dat zijn offerdank u plengt.

Wenkt de Moeder Gods hen nader,
 Gij ook schenkt hun als een vader
 Hemelgunsten zonder tal.

Als de volken tot u stroomen,
 Laat Ge ook kleinen tot u komen
 Met hun dankbaar vreugdgeschal.

Hoor, o God, onz' kinderbede:
 Geef den Paus geluk en vrede!

EEN MERKWAARDIGE EN KOSTBARE GEDENKSTEEN.

In het Jubeljaar van Onze Lieve Vrouw van 't H. Hart, zoo rijk aan de zoetste herinneringen, werd haar gulden Baziliek met een heerlijke plaat van wit marmer verrijkt.

Deze plaat, te Rome vervaardigd en aan de Baziliek door een hooggeplaatst geestelijke der Eeuwige Stad geschonken, heeft eene grootte van 92 c.m. op 70, en is het kenmerk der hooge waardigheid van het heiligdom. Aan den ingang van al de Baziliken te Rome vindt men eene dergelijke marmerplaat.

Ze is ingemetseld boven de ijzeren traliedeuren in 't portaal der Baziliek en draagt een Latijnsch opschrift, dat in 't Nederlandsch aldus luidt:

„Ik ben toegewijd aan de eer van O. L. Vr. van 't H. Hart van Jezus, door wier hulp eens een meisje, dat in levensgevaar verkeerde wegens het bij ongeluk doorslikken eener naald, deze plotseling opgaf en gered werd. Hierop heeft het geloof en de vrome mildheid van burgers en vreemdelingen mij in dit verblijf der Religieusen Ursulinen, waar het wonder gewrocht werd, opgericht.

PAUS LEO XIII

heeft mij tot de waardigheid van Bazilik
verheven
den 10 Mei 1883.”

*Een Waarborg
voor de Eeuwigheid.*

Wilt gij u een zekeren waarborg verschaffen, dat men na uwen dood voor u zal blijven bidden? Wilt gij deelen in den geestelijken schat van 8000 Missen, welke jaarlijks worden opgedragen? Welaan, vervul dan deze voorwaarden:

1° Neem een abonnement op het Blauwe Boekje van Sittard, zooals het Maandschrift van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart doorgaans genoemd wordt.

2° Blijf op dit zegenrijk werkje geabonneerd tot uwen dood.

3° Doe jaarlijks eene H. Mis opdragen voor al de geabonneerden, zoowel voor hen die overleden zijn als voor hen die nog leven.

Zijt gij priester, draag dan zelf jaarlijks tot voornoemde intentie eene H. Mis op.

Onder de 8000 geabonneerden op het

Maandschrift van O. L. Vr. van het H. Hart zullen slechts zeer weinigen er iets op tegen hebben, jaarlijks eene enkele H. Mis te laten opdragen. Vooronderstellen wij echter, dat 300 onder hen zich niet willen aansluiten bij deze vereeniging van gebeden; dan blijven er nog altoos 7700 Missen, of circa 21 Missen per dag over.

Helaas! hoevelen worden na hun dood vergeten en lijden in het vagevuur zonder eenige verlichting! Welnu! de geabonneerden op het Blauwe Boekje zullen voor u bidden, en zoo gij tijdens het jaar dat de Heer u uit dit leven zal roepen de voorgeschreven H. Mis hebt laten opdragen, zult gij na uw verscheiden uit deze wereld deelen in de duizenden Missen, welke datzelfde jaar zullen opgedragen worden. Voor geestelijke vereenigingen is het voldoende een enkel abonnement te nemen en een enkele H. Mis te laten opdragen, om al hare leden te doen deelen in de 8000 Missen. Zoo is het eveneens, als meer personen zich vereenigen, om gezamenlijk een abonnement te nemen.

Wat is er alzoo gemakkelijker, dan zich zulk een waarborg voor de eeuwigheid te verschaffen! Behalve dit onschatbaar voordeel, genieten de geabonneerden

op het Blauwe Boekje nog de volgende gunsten:

1° De overledenen worden in de gebeden der Aartsbroederschap aanbevolen.

2° Op het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart wordt eene H. Mis opgedragen voor de nog levende, en eene voor de afgestorven geabonneerden.

3° Eene nette belooning wordt toegezegd aan hen, die gedurende den loop van een jaar vijf nieuwe abonnementen op het Maandschrift van Sittard zullen bezorgd hebben.

4° De geabonneerden verkrijgen als premie een boek over de jaarlijks naar Sittard getrokken Processies.

Men abonneert zich òf bij de Religieu-
sen Ursulinen te Sittard òf bij de Uit-
gevers J. J. ROMEN EN ZONEN te Roermond.

*Woordje tot de Kinderen van
O. L. Vr. van het H. Hart*

EN TOT DE

ZELATEURS EN ZELATRICEN.

ij kent nu de geschiedenis van het werk van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard. 't Is u thans duidelijk, hoe de teederhartige Hemelkoningin trapsgewijze den troon bestegen heeft, dien Zij nu inneemt. Gij kunt met rechtmatigen trots zeggen, dat dit werk uw werk is; immers door uw ijver door uwe offervaardige liefde is dit schoone Heiligdom ter eere van de Hoop der hopeloozen opgetrokken. Doch hiermede is uwe taak nog niet afgelopen; met steeds aangroeienden ijver moet gij voortgaan, de vereering van en de liefde tot O. L. Vr. van het H. Hart uit al uwe krachten voort te planten en uit te breiden. Zoo gij zelf niet als zelateur of zelatrice kunt optreden, moet het uw edel streven

zijn
en
O
Liev
toeg
eisc
1
ged
2
sul
3
naa
sor
sch
I
hu
in
led
I
ve
lev
zel
als
H.
sc
ee
u

zijn, in uwe omgeving het aantal zelateurs en zelatrices te doen aangroeien.

Om als zelateur of zelatrice van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te worden toegelaten, behoeven slechts drie vereischten aanwezig te zijn:

1° Men behoort van een voorbeeldig gedrag te wezen;

2° Men moet een verzoek tot de Ursulinen te Sittard richten;

3° Beloven, van geregeld de namen naar Sittard op te zenden van de personen, die in de Aartsbroederschap wenschen ingeschreven te worden.

De zelateurs en zelatrices worden na hun overlijden op geheel bijzondere wijze in de gebeden der Aartsbroederschapsleden aanbevolen.

Maandelijks wordt voor hen eene noeven gehouden en elke maand voor de levende en afgestorven zelateurs en zelatrices van den Kinderkrans, zoowel als voor die der Aartsbroederschap, eene H. Mis opgedragen.

Zij, die 500 leden in de Aartsbroederschap hebben ingeschreven, ontvangen een schoon diploma.

Maar vooral in den Hemel wachten u groote belooningen, zelateurs en zela-

tricen; zoo gij hier met onverdroten ijver gewerkt hebt voor de eer van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart en menige ziel door Maria tot Jezus' Hart gevoerd hebt, o dan zal Zij op hare beurt als IJve-raarster voor u optreden, u met zoeten troost begunstigen in uw stervensuur en aan hare hand geleiden tot den Rechterstoel van Jezus, opdat gij uit zijnen mond het „Komt tot Mij!” moget hooren en eeuwig jubelen in den Hemel!” —

{2

No

ster
gene
terin

To
hare
dan
nen
den
de v
tuig
aan
voor
den
Kar

Nog twee bijzondere gunsten,

door Onze Lieve Vrouw van het

H. Hart verkregen.

Indien ik de gunsten wilde vermelden, door mij, mijne familieleden en kennissen van O. L. Vr. van Sittard verkregen, zou dit eengeheel boekdeel vullen. Ziels- en lichaamslijden zijn genezen door hare voorspraak. In Amsterdam kan ik personen noemen, die genezen zijn van kanker aan de tong, van tering, van verrotting in het been, enz.

Ten einde het vertrouwen in de macht harer voorspraak te bevorderen en mijne dankbaarheid voor hare goedheid te toonen, meen ik dit openlijk te moeten melden en laat hier twee feiten volgen, voor de waarheid waarvan men zich kan overtuigen, van het eerste, door te schrijven aan den Hoopeerw. Deken van Sittard, en voor het tweede, door zich te wenden tot den Heer G. Loman, Onderwijzer te Kamerik.

tricen; zoo gij hier met onverdroten ijver gewerkt hebt voor de eer van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart en menige ziel door Maria tot Jezus' Hart gevoerd hebt, o dan zal Zij op hare beurt als IJveraarster voor u optreden, u met zoeten troost begunstigen in uw stervensuur en aan hare hand geleiden tot den Rechterstoel van Jezus, opdat gij uit zijn mond het „Komt tot Mij!” moget hooren en eeuwig jubelen in den Hemel!” —

No

ster
gene
terin

Te
hare
dank
nen,
den
de w
tuig
aan
voor
den
Kan

Nog twee bijzondere gunsten,

door Onze Lieve Vrouw van het

H. Hart verkregen.

Indien ik de gunsten wilde vermelden, door mij, mijne familieleden en kennissen van O. L. Vr. van Sittard verkregen, zou dit een geheel boekdeel vullen. Ziels- en lichaamslijden zijn genezen door hare voorspraak. In Amsterdam kan ik personen noemen, die genezen zijn van kanker aan de tong, van tering, van verrotting in het been, enz.

Ten einde het vertrouwen in de macht harer voorspraak te bevorderen en mijne dankbaarheid voor hare goedheid te toonen, meen ik dit openlijk te moeten melden en laat hier twee feiten volgen, voor de waarheid waarvan men zich kan overtuigen, van het eerste, door te schrijven aan den Hoogeerw. Deken van Sittard, en voor het tweede, door zich te wenden tot den Heer G. Loman, Onderwijzer te Kamerik.

Een brave en eenvoudige weduwe te Maastricht, die na den dood van haar man vijf kinderen te haren laste hield, en door haar dagelijkschen arbeid, zoo goed mogelijk, in het onderhoud van haar huisgezin voorzag, had in de laatst verloopenen maanden droeve dagen geteld. — Haar jongste kind, nagenoeg elf jaren oud, en sedert geruimen tijd ongesteld, was bedlegerig geworden; het lichaam met wonden overdekt, vermocht het niet meer zich overeind te houden, geen oogenblik kon het de hulp der moeder ontberen. De dood scheen niet verre meer; want de geneesheer had uitdrukkelijk verklaard, dat aan geen herstel meer viel te denken, en men de uiterste voorzorgen nemen moest. Het H. Sakrament des Oliesels werd aan het kind toegediend, en de moeder, hoe pijnlijk haar dit offer ook viel, had het alreeds in de handen van God aanbevolen.

Zij troostte zich met de gedachte, dat de dood voor het kind en voor haar een bevrijding wezen zou. Zij was niet meer in staat veel te arbeiden; hoe zou zij in het onderhoud van dit kind en van de overige kunnen voorzien? Wilde God het tot zich nemen, zij kon dan ten minste voor de andere werkzaam zijn.

Doch de liefde is vindingrijk en wan-

hoo
tot
kin
der
I
het
bet
I
ma
va
zie
zin
O.
ve
V
va
na
O
n
v
k
h
d
z
v
z
h
h

hoopt niet; de moeder nam haar toevlucht tot O. L. Vr. van het H. Hart en deed het kind te Sittard inschrijven in „*de Kinderkrans*”.

De dood kwam niet; het kind, ofschoon het niet herstelde, werd aanmerkelijk beter.

Het was voor de moeder een troost, maar geen uitkomst. Zelfs de troost was van korten duur: het kind herviel in zijn ziekte. Toch laat de moeder den moed niet zinken; want zij houdt zich overtuigd, dat O. L. Vr. van het H. Hart haar niet zal verlaten.

De tijding, dat de *Compagnie van O. L. Vr. van het H. Hart* den laatsten Zondag van October 1883 een bedevaart zal doen naar Sittard, is voor haar een lichtstraal. O. L. Vr. van het H. Hart wil helpen; doch niet hier, maar te Sittard, aan den voet van haar Genadebeeld.

Er was een bezwaar: zij had geen enkelen cent. Doch dit was licht verholpen, het geld voor de reis was spoedig gevonden. Een tweede bezwaar was het kind zelf, dat moeielijk, haast niet, te vervoeren was. -- Dit bezwaar zou de moeder echter zelve overwinnen. Met al de kracht die in haar was, nam zij het kind op en droeg het met zich van hier naar het station;

van het station te Sittard naar Maria's Heiligdom. Vermoeid en bijna uitgeput knielt zij daar, met haar kind, op de Communiebank neder en wacht slechts het einde van de godsdienstoefeningen af, om de volheid van haar gemoed voor O. L. Vr. van het H. Hart uit te storten.

„*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,*” bad zij luidkeels, en heel de menigte met haar, „*Moeder van Christus, Moeder van Jezus, geef mij uitkomst in den strijd, waarin ik mij geplaatst zie! Schenk aan mijn kind de gezondheid weder, of zoo Gij het beter acht, neem het dan tot U, in den schoonen Hemel!*” En het kind, door de moeder op hare armen gedragen, stamelt met haar: „*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, schenk mij genezing!*” — terwijl het eenige kaarsen op de Communiebank nederlegt.

Het was de penning der weduwe, de traan der moeder van Naïm.

Want bij het uitgaan der kerk zegt het kind tot haar: „Moeder, ik kan loopen,” — en al de bedevaartgangers zijn er getuigen van, allen die het kind kennen, zien tot hunne groote verbazing, dat het hersteld is en het gebruik zijner ledematen heeft terug ontvangen, terwijl, naar de getuigenis van den geneesheer, ook de laatste sporen der wonden verdwenen zijn.

Slechts met tranen in de oogen en het hart van vreugde overstelpt, verhaalt de moeder de uitstekende gunst, welke O. L. Vr. van het H. Hart haar heeft bewezen, doordien Zij het kind aan zijne moeder, de moeder aan haar huisgezin heeft weêrgegeven.

Zoo ziet de Heer met welgevallen steeds neder op de kleinen en eenvoudigen; zoo heeft O. L. Vr. van het H. Hart het vertrouwen willen beloonen, waarvan de Maastrichtenaren jegens Haar zoo veelvuldige groote blijken gegeven hebben, en het einde van het pelgrimsjaar, waarin haar Heiligdom tot Baziliek verheven werd, door een uitstekende gunst kenmerkend, aan allen een bewijs te meer gegeven, hoe groot, hoe overwegend de invloed is, dien Zij op het Hart van haar Goddelijken Zoon weet uit te oefenen.

Mijne vrouw had reeds jaren gesukkeld. Sedert November 1882 was haar toestand allertreurigst; zij was eene martelares. Een gevaarlijke waterziekte met aanwasen in het lichaam maakte haar het leven schier ondragelijk. Reeds drie geneesheeren hadden beproefd haar te genezen, doch te vergeefs. Noveen op noveen tot O. L. Vr. van het H. Hart hadden wij gehouden en laten houden, H.H. Missen

laten lezen, doch voorloopig was geen verbetering merkbaar.

De hulp van professor van G. te U. werd ingeroepen. Deze zeide, dat eene zeer gevaarlijke operatie alleen nog kans gaf op genezing. Mijne vrouw vertrok daartoe den 25 Augustus naar het St. Andreas-gesticht te Utrecht.

Wederom werd de voorspraak van O. L. Vr. van het H. Hart ingeroepen; te Sittard werd eene noveen en een H. Mis aangevraagd, de Liefdezusters uit genoemd gesticht, onze bloedverwanten, vele parochianen van Kamerik en wij verdubbelen de gebeden, en zie! wat gebeurt:

Zondag den 2 September, werd de zieke door prof. van G., met behulp van zes doctoren en drie Liefdezusters, geopereerd. Aanvankelijk was er geen hoop op goeden uitslag. Men meende zelfs de operatie te staken, omdat er, menschelijkerwijze gesproken, geen redding mogelijk was. Toch werd de operatie voortgezet. Niet minder dan veertig verbanden werden inwendig aangebracht, behalve het groote, uitwendig. Geen wonder, dat de geneesheeren, na 3 uren te zijn bezig geweest, hoofdschuddend de patiente aan de Liefdezusters overlieten, te kennen gevende, dat de dood bijna was ingetreden.

Maar nu de menschen hadden gedaan, wat zij vermochten, begon O. L. Vr. van het H. Hart. Zij, die den dood zoo nabij was, die de geneesheeren voor verloren gaven, bevond zich kort na de operatie aan de beterhand, en Zaterdag 20 October kon ze het ziekenhuis verlaten.

Prof. v. G., die niet Katholiek is, heeft openlijk gezegd: „Het is een wonder van God, dat die vrouw nog leeft.” En op wier voorspraak heeft God dit wonder verricht? Op de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de Hoop der hopeloozen.

Nog heb ik vergeten te zeggen, dat ik in Mei ll. de bedevaart heb gedaan naar Sittard met de Processie van Nederhorst-den-Berg, om daar de genezing mijner vrouw door de voorspraak van O. L. Vr. van het H. Hart af te smeecken. Wij hebben toen tevens de belofte gedaan, om, als de zieke mocht herstellen, het volgend jaar samen de zieke en ik, wederom de bedevaart mede te maken, om O. L. Vr. van het H. Hart in haar Heiligdom te Sittard te bedanken.

H. M. WERKER,

Hoofdzeldateur der Aartsbroederschap en Broeder-
meester der Processie naar Sittard.

DE NAJAARSZON 1883.

De najaarszon beschijnt het pad,
 Met gelend loof bedekt;
 De herfst trekt gierend door het land,
 En reikt den wintervorst de hand,
 Ten leven opgewekt.

De najaarszon glijdt over 't pad,
 Door 't gelend loof getint,
 En groet de schaamle stulp ter zij;
 Daar zit een droeve weduw bij
 Het ziekbed van haar kind.

— „Kom, arme kleine, aan 't bloedend hart
 „Der moeder zoo vol rouw!
 „De macht'ge Maagd verhoort mijn beê:
 „Wij gaan naar Sittard op ter steê,
 „Tot Onze-Lieve-Vrouw.

„Wij gaan naar Sittard op ter steê,
 „Naar 't wijdvermaard konvent:
 „Daar is de troon van 't Heilig Hart;
 „Ik klaag er mijne moedersmart,
 „Wij beiden onze ellend'.

„Kom, kindlief, aan het bloedend hart,
 „Der moeder, zoo vol rouw!
 „Helpt hier geen kunst of artsenij,
 „Daar is nog hoop en redding bij
 „De goede Lieve-Vrouw.” —

Zij torschte 't kindjen op haar arm,
 En 't kromp inéén van smart.
 Zij prevelde met teedre stem:
 — „Help, liefste Moeder! — Bid voor hem,
 o Vrouw van 't Heilig Hart!” —

En scheen de weg ook nog zoo lang,
 Schoon vliegend doorgerend —
 Zij zag niets dan 't Genade-Beeld,
 Dat pijnen stilt en wonden heelt,
 In Sittards vroom konvent.

Daar zeeg ze neêr, haar kind op d'arm,
 De droeve ziel doorboord;
 Doch wat het moederharte sprak,
 Terwijl geen stem de stilte brak,
 Dat heeft slechts God gehoord.

Toen sloeg ze naar 't Genade-Beeld
 Den vochten blik omhoog;
 En, als ze, in namelooze smart,
 Haar jongskén wijdde aan 't Heilig Hart,
 Toen bleef geen wimper droog.

Er klonk geen stem; geen hand bewoog;
 Toen ruischte iets om 't altaar;
 En 't was of het haar lichter werd
 Om 't angstig toegenepen hart;
 't Werd in heur ziele klaar.

—
 Er klonk geen stem; geen hand bewoog,
 Maar in den eigen stond
 Zag haar het kind zoo wonder aan:
 „Mijn moeder, laat ons samen *gaan*,” —
 En 't knaapjen was gezond.

—
 Toen sprak ze: „Kind, uw leven lang
 „Zweer heil'ge liefde en trouw,
 „Die u tot tweede moeder werd!”
 Toen hield ze 't lang aan 'tkloppend hart,
 En dankte Ons-Lieve-Vrouw.

A. H. M. RUYTEN.

Rolduc, Febr. '84.

De Hoop der Hopeloozen

OF

O. L. Vrouw van het H. Hart,

vereerd in hare Basiliek te Sittard.

De Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart stelt zich ten doel, om door de veelvermogende voorspraak der H. Maagd van God uitkomst te verwerven in moeilijke, hachelijke, benarde, ja hopelooze omstandigheden, om in zulke toestanden door de tusschenkomst der *Smeekende Almacht* redding te erlangen, zoowel in tijdelijke als in geestelijke aangelegenheden.

VOORDEELEN.

1. Bijzondere bescherming van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.
2. Elken Donderdag wordt te Sittard

in de Baziliek eene Hoogmis opgedragen, ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, voor de levende en afgestorven leden der Aartsbroederschap te Sittard.

Na de Hoogmis bidt de Priester, aan den voet van Maria's Altaar neêrgeknield, met luide stem de „Opdracht aan O. L. Vr. van het H. Hart” voor het welzijn der te Sittard ingeschreven leden.

3. Aanbeveling aller behoeften en aangelegenheden, waarvan men de Ursulinen te Sittard in kennis gesteld heeft.

4. Gemeenschap van alle gebeden en goede werken der leden. —

Noodzakelijk te vervullen Voorwaarden:

1. Men moet zijn doop- en familienaam opgeven, die op het register wordt ingeschreven.

2. Eens des morgens en eens des avonds deze korte aanroeping doen: „*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*”

Wij raden onzen leden aan, de Medaille en het Scapulier te dragen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart en zich te bedienen van het schoone boekje: „*De Hoop der hopeloozen*” en dit stichtend werkje zoo-veel mogelijk alom te verspreiden.

OEFENINGEN

GEDURENDE DE WEEK

ter eere van

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Zondag.

In vereeniging met U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aanbid ik, vol eerbied, den *Vader van alle licht*, en zijn eeuwigen Zoon Jezus-Christus, het *waarachtig licht*, dat *iedere mensc in deze wereld verlicht*, en den heiligen Geest, die tegelijk *licht en liefde* is. Ik betuig nederigen dank aan de Aanbiddelijke Drieëenheid voor de onwaardeerbare gunsten, waarmede Zij U verrijkt heeft; ik wijd in het bijzonder mijn innigen dank aan God den Zoon, wijl Hij U, o Gezegende onder de vrouwen, tot zijne Moeder verkozen en daardoor U eene smeevende macht over zijn Aanbiddelijk Hart geschonken heeft.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vraag voor mij aan de drie Goddelijke

Personen het mij noodige licht, opdat ik Hen en ook U kenne, en mijn hart door die kennis van wederliefde brande voor zoo vele uitstekende weldaden. Amen.

Voornemen. Ik zal heden met Gods hulp van tijd tot tijd herhalen: „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, verkrijg mij door uwe alvermogende voorspraak eene edelmoedige en offervaardige liefde tot uwen Jezus.

Geestelijk ruikertje. Het lijden van dezen tijd is niet te vergelijken met de glorie, die eens in ons geopenbaard zal worden.

Maandag.

In vereeniging met U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aanbid ik heden op meer bijzondere wijze den H. Geest, die God is als de Vader en de Zoon, en van beide voortkomt. Verwerf voor mij van dien Goddelijken Geest, die U als zijne teêrbeminde Bruid begroet, en van het minnelijk Hart van Jezus, waarvan Gij de Schatuitdeelster zijt, het licht en de genade, die ik behoef, om den arbeid dezer week te heiligen, de lasten daarvan te kunnen dragen en alles te verrichten tot

Gods glorie, tot uwe eer, tot stichting van den naaste en tot mijne eigen heiliging.

Wil, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ook de arme zielen in het vagevuur gedachtig wezen. Amen.

Voornemen. Door de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, hoop ik heden met geduld alles te verdragen, wat mij onaangenaam is.

Geestelijk ruikertje.

Vandaag op aarde aan 't smart'lijk kruis
[geklonken
En morgen in den Hemel vreugdedronken!

D i n s d a g.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ik groet U heden met zaligen jubel als de *Koningin der Engelen*.

Ik verzoek den Aartsengel Gabriël en alle Hemelkoren, inzonderheid mijnen Bewaarengel, dat zij U voor mij groeten, beminnen en aanroepen, opdat de volmaaktheid hunner hulde, de ijver hunner gebeden en het vuur hunner liefde mogen bewerken, dat ik een engel van deugd op aarde worde en alzoo verdienende in eeuwigheid met het geheele Hemelhof het vermogen en de goedheid van Onze Lieve

Vrouw van het H. Hart te loven en te prijzen. Amen.

Voornemen. Gelijk de Engelen alles doen om God, zoo wil ik heden mijne kruisjes dragen om God; — zóo is mijn lijden verdienstelijk voor de eeuwigheid, zóo wordt één dag met zijne kleine kruisjes voor mij een bron van altijddurende vreugde in den Hemel, waar het minste lijden, om God, duizendvoudig beloond wordt.

Geestelijk ruikertje. Er is een oog, dat alles ziet, — een oor, dat alles hoort, — eene hand, die alles optee kent.

Woensdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ik kom U op dezen dag groeten als Bruid en Echtgenoot van den *H. Jozef*. Dien roemwaardigen Aartsvader zeg ik hartelijk dank voor de eerbiedige en teedere zorg, die hij voor U en uw Goddelijk Kind gedragen heeft. Hoopvol wend ik mij tot het zoo getrouwe Hart van den H. Jozef, dat zooveel vermag op uw onbevlekt Hart, o Maria, en daardoor op het Goddelijk Hart van Jezus; met zoeten aandrang smee ik dien man naar Gods Hart, dat

hij mij helpe, mijn hart steeds meer en meer gelijkvormig te maken aan die gulden trits van Harten, en hij alzoo uwe vermogende bescherming, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, voor mij verwerve. Amen.

Voornemen. Ik zal mij ernstig beijveren, heden naar het voorbeeld van den H. Jozef dikwijls mijn hart tot den God van liefde te verheffen.

Geestelijk ruikertje. Alles veroudert en vergaat; God alleen blijft dezelfde. Buiten Hem is er alzoo geen waar rustpunt voor het menschelijk hart.

Donderdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, deze dag is U bijzonder toegewijd, wijl het U gegeven is, ons naar eisch te stemmen, om morgen het H. Hart van Jezus te aanbidden. Wij bedanken nu reeds, in innige vereeniging met U, dat liefdevol Hart voor de instelling van het Goddelijk Liefdemaal, waardoor ons alle schatten van Hetzelve toevloeien.

Mogen wij, dit is onze vurige hartebede, mogen wij den onder broodsgedaante

verborgen God, aan uwe moederhand, altoos waardiglijk ontvangen, en in onzen handel en wandel, de heilzame uitwerkingen van die Goddelijke spijs doen blijken. Amen.

Voornemen. Heden zal ik God verheerlijken, door alles te doen ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. Zij is de Sleuteldraagster van Jezus' Hart, Zij is de Smeekeende Almacht, Zij is de Hoop der hopeloozen.

Geestelijk ruikertje. De devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart is een teeken, dat men ter zaligheid is voorbeschikt.

Vrijdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, heden herdenken wij uwe namelooze smarten, maar tevens, dat Gij door uw heldhaftig offer den nieuwen titel hebt verworven, waaronder wij U met even veel liefde als vertrouwen aanroepen. Hoe meer wij deelen in de smarten, die U dat offer heeft gekost, des te meer vertrouwen wij, er de heilzaamste uitwerkingen van te ontwaren. Verkrijg ons van het Goddelijk Hart, met hetwelk Gij zooveel hebt

geleden, de onschatbare genade, dat wij Jezus met U tot op den Kalvarieberg moedig mogen volgen, om eens in den Hemel met U voor altoos vereenigd te worden. Amen.

Voornemen. Als ik heden een kruisbeeld aanschouw, zal ik mijne liefde tot den Zaligmaker, die zooveel voor mij geleden heeft, trachten te verlevendigen.

Geestelijk ruikertje. Bij het zien van een Crucifix moet men òf niets gelooven òf alles hopen.

Zaterdag.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, deze dag is U reeds sinds tal van eeuwen toegewijd. Gij zijt vereerd geworden onder verschillende titels, alle even roemvol voor U als heilzaam voor de wereld. Wij willen die te zamen vereenigen in den titel, welken de Kerk U heeft toegekend; deze is de zoetste voor ons hart en het meest geschikt, ons een onwankelbaar vertrouwen, zelfs bij de zwaarste beproevingen, in te boezemen. Wij groeten U dan op den laatsten dag der week, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, als de *Hoop der hopeloozen*; help ons deze week goed te

eindigen, help ons vooral onzen pelgrims-
tocht door dit leven zoo te volbrengen, dat
wij U in eeuwigheid vóór den troon van
het Lam mogen lof zingen. Amen.

Voornemen. Heden zal ik eenige kleine
verstervingen doen, ter eere van Onze
Lieve Vrouw van het H. Hart.

Geestelijk ruikertje. Een waar vereerder
van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart
zal niet verloren gaan.

G E B E D.

O Moeder van genade en barmhartig-
heid, sieraad des Hemels en hulp der
aarde, al uwe namen zijn begrepen in den
verheven en honigzoeten naam: „*Onze
Lieve Vrouw van het H. Hart*”. — U onder
dezen hartverkwikkenden titel te veree-
ren, is U een zoete spoorslag, voor ons
van Jezus' Hart de genade te verwerven,
om in dit leven braaf en godsdienstig te
zijn en te blijven, en hiernamaals, in het
Rijk van uwen Goddelijken Zoon, met U
en alle Engelen en Heiligen, der H. Drie-
eenheid ter eere, het eeuwig Alleluja te
mogen zingen. Amen.

LITANIE

TOT

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God hemelsche Vader, ontferm
U onzer.
God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm
U onzer.
God Heilige Geest, ontferm U onzer.
Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm
U onzer.
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid
voor ons.
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,
Koningin des vredes en der goedertie-
renheid, bid voor ons.
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Uit-
deelster van Gods gaven, bid voor ons.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Veroveraarster der harten, bid voor ons.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,	Moeder der barmhartigheid, Moeder der Goddelijke genade, Zoet geschenk des Hemels, Opperste Weldoenster, Onvergelykelijke Schatmeesteres, Doorluchtige Middelaars, Zekere hulp in alle gevaren, Hoop en bijstand der hopeloozen, Moeder der weezen en verlatenen, Gij, die de geslachten zegenen, Gij, wier liefelijkheid de zoetheit van honig ver overtreft, Gij, wier gebeden bij den Almachtige alles vermogen, Gezegende aarde, die de Vrucht des levens hebt voortgebracht, Onbevleete lelie, welker geuren het heelal vervullen, Geheimzinnige bron, Veilige schuilplaats tegen de gevaren der wereld, Zuiverste en beminnelijkste der scheepselen,	bid voor ons.
-----------------------------------	--	---------------

Dat het U behage, onze lofzangen te aanvaarden en onze smeeingen te verhooren, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.
 Dat de Hemel U eere, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Dat de aarde uwe weldaden verkondige,
 Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.
 Dat de jeugd onder uw maagdelijken
 schutmantel schuile,
 Dat de moeders U haar huisgezin toe-
 vertrouwen,
 Dat de grijsaards U aanroepen en
 zegenen,
 Verkrijg de bekeering der verstokste
 zondaars,
 Vraag voor ons een vermorzeld hart,
 Verwerf ons tranen van berouw,
 Wees onze wapenrusting, als satan ons
 belaagt,
 Dat het U behage, ons in 't heiligen van
 ons leed behulpzaam te wezen,
 Dat het U behage, Gods zegen over
 onze werkzaamheden af te smeeken,
 Dat het U behage, ons onder uwe be-
 scherming te bewaren,
 Laat U bewegen door onze wonden,
 gevaren en kwalen,
 Dat uwe liefde ons uwe armen ten
 toevluchtsoord moge openen,
 Dat uw mededoogen ons helpe onze
 fouten te verbeteren,
 Dat uwe teederheid ons nimmer moge
 verlaten,
 Dat uwe nederigheid over onzen hoog-
 moed moge zegepralen,

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Dat uwe liefde ons tot het Hart van Jezus
moge geleiden, Onze Lieve Vrouw van
het H. Hart.

Dat uw gebed ons in ons laatste uur
moge bijstaan,
Dat uwe verdediging ons voor Gods
rechterstoel moge beschermen,
Bewaar door uwe tussenkomst den
Paus-Koning,
Verkrijg, dat het ware geloof in ons
Vaderland steeds bloeie,
Verkrijg, dat de Bisschoppen en de
Geestelijkheid op den weg der heilig-
heid bestierd worden,
Bescherm de wereld tegen de pogingen
der goddeloosheid,
Breng door uwe voorspraak de ketters
en scheurmakers terug tot de Kerk
van Christus,
Verwerp, dat het licht van 't Evangelie
schittere voor de oogen der onge-
loovigen,
Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, spaar ons, Heer!
Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, verhoor ons, Heer!
Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, ontferm U onzer!
Christus, hoor ons. Christus, verhoor ons.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Heer, ontferm U onzer. Christus, ontferm
U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

- v. Bid voor ons, vermogende en onoverwinnelijke Vrouw van het H. Hart.
- R. Opdat wij door U, verheven Hoop der hopeloozen, de beloften van Jezus-Christus, uwen Zoon, mogen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die, om de zegepraal uwer barmhartigheid en het heil onzer ziel, aan Maria, de Onbevleete Maagd, den grootsten invloed op het Hart van Jezus hebt willen geven; verleen ons, door hare gebeden en tusschenkomst, de onschatbare genade, in uw heilige liefde te leven en te sterven. Dit vragen wij U, door denzelfden Jezus-Christus, onzen Heer. Amen.

Het „Memorare”

VAN

O. L. Vrouw van het H. Hart.

Gedenk, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, het onuitsprekelijk vermogen, dat uw Goddelijke Zoon U op zijn aanbiddeuswaardig Hart verleend heeft. Vol vertrouwen op uwe verdiensten, komen wij uwe bescherming afsmeeken. Hemelsche Schatmeesteres van het Hart van Jezus, van dat Hart, hetwelk de onuitputbare bron van alle genade is, en dat Gij kunt openen naar uw welgevallen, om daarvan al de schatten van liefde en van barmhertigheid, van licht en van zaligheid, welke er in zijn opgesloten, aan de menschen overvloedig uit te deelen, verleen ons, smeeken wij U, de gunsten, die wij met aandrang verzoeken. Neen, wij kunnen van U wentwege geene weigering ondergaan; en omdat Gij onze Moeder zijt, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, neem onze gebeden goedgunstig aan, en gelief ze te verhooren. Amen.

De kleine Rozenkrans

ter eere van

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

alrijk en drukkend zijn de kwellingen des levens; — de gevaren, waaraan de onschuld is blootgesteld, dreigen al meer en meer en nemen met den dag in menigte en verleidelijkheid toe; het ongeloof waart allerwegen met drieste onbeschaamdheid rond, om het zaad des bederfs met kwistige hand te strooien; de booze geest woedt met helsche razernij tegen den godsdienst, en brengt door de behaalde schijn-overwinningen de zwakken tot wankelen, zoodat zij de zoo duidelijk uitgesproken beloften van den God-mensch gaan betwijfelen en zich niet meer vasthechten aan de jubelwoorden: „Zie, Ik ben met U tot de voleinding der

Dat uwe liefde ons tot het Hart van Jezus
moge geleiden, Onze Lieve Vrouw van
het H. Hart.

Dat uw gebed ons in ons laatste uur
moge bijstaan,
Dat uwe verdediging ons voor Gods
rechterstoel moge beschermen,
Bewaar door uwe tusschenkomst den
Paus-Koning,
Verkrijg, dat het ware geloof in ons
Vaderland steeds bloeie,
Verkrijg, dat de Bisschoppen en de
Geestelijkheid op den weg der heilig-
heid bestierd worden,
Bescherm de wereld tegen de pogingen
der goddeloosheid,
Breng door uwe voorspraak de ketters
en scheurmakers terug tot de Kerk
van Christus,
Verwerf, dat het licht van 't Evangelie
schittere voor de oogen der onge-
loovigen,
Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, spaar ons, Heer!
Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, verhoor ons, Heer!
Lam Gods, dat de zonden der wereld weg-
neemt, ontferm U onzer!
Christus, hoor ons. Christus, verhoor ons.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Heer, ontferm U onzer. Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

- v. Bid voor ons, vermogende een onoverwinnelijke Vrouw van het H. Hart.
- R. Opdat wij door U, verheven Hoop der hopeloozen, de beloften van Jezus-Christus, uwen Zoon, mogen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die, om de zegepraal uwer barmhartigheid en het heil onzer ziel, aan Maria, de Onbevleete Maagd, den grootsten invloed op het Hart van Jezus hebt willen geven; verleen ons, door hare gebeden en tusschenkomst, de onschatbare genade, in uw heilige liefde te leven en te sterven. Dit vragen wij U, door denzelfden Jezus-Christus, onzen Heer. Amen.

Het „Memorare”

VAN

O. L. Vrouw van het H. Hart.

Gedenk, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, het onuitsprekelijk vermogen, dat uw Goddelijke Zoon U op zijn aanbidde swaardig Hart verleend heeft. Vol vertrouwen op uwe verdiensten, komen wij uwe bescherming afsmeeken. Hemelsche Schatmeesteres van het Hart van Jezus, van dat Hart, hetwelk de onuitputbare bron van alle genade is, en dat Gij kunt openen naar uw welgevallen, om daarvan al de schatten van liefde en van barmhertigheid, van licht en van zaligheid, welke er in zijn opgesloten, aan de menschen overvloedig uit te deelen, verleen ons, smeeken wij U, de gunsten, die wij met aandrang verzoeken. Neen, wij kunnen van U wentwege geene weigering ondergaan; en omdat Gij onze Moeder zijt, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, neem onze gebeden goedgegunstig aan, en gelief ze te verhooren. Amen.

De kleine Rozenkrans

ter eere van

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

alrijk en drukkend zijn de kwellingen des levens; — degevaaren, waaraan de onschuld is blootgesteld, dreigen al meer en meer en nemen met den dag in menigte en verleidelijkheid toe; het ongeloof waart allerwegen met drieste onbeschaamdheid rond, om het zaad des bederfs met kwistige hand te strooien; de booze geest woedt met helsche razernij tegen den godsdienst, en brengt door de behaalde schijn-overwinningen de zwakken tot wankelen, zoodat zij de zoo duidelijk uitgesproken beloften van den God-mensch gaan betwijfelen en zich niet meer vasthechten aan de jubelwoorden: „Zie, Ik ben met U tot de voleinding der

eeuwen. Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal Ik mijne Kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overmogen." — Allertreurigst is de toestand der maatschappij, zij lijdt aan allerlei kwalen van de ergste soort; en al geeft ons het geloof de vaste, de onwrikbare overtuiging, dat aan het lijden een einde zal komen, en dat de Kerk, de Bruid van Jezus, zegevierend uit den strijd zal te voorschijn treden, wij moeten met onverdroten ijver medehelpen, om die eindelijke overwinning te behalen en den duur van het lijden te verkorten. Dit kunnen we, door een eendrachtig, nederig, vertrouwvol en vurig gebed met onbezweken standvastigheid ten Hemel te zenden.

Door eene zoete ondervinding weten onze leden, dat de liefelijke hartebede: „*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*” een krachtig schietgebedje is; wij bidden het met zoeten aandrang des morgens en des avonds; en wie weet, hoeveel rampen wij hierdoor reeds hebben afgewend. Maar laten wij ons toch, in deze hachelijke tijdsomstandigheden, niet tevreden stellen met die dubbele verzuchting tot de Hoop der hopeloozen! Wij kunnen zooveel meer doen voor de zegepraal der Kerk, zooveel meer voor het heil

der
gel
hoe
in
me
der
blik
van
hei
D
inn
Hei
wor
stor
bem
wor
ontf
Liev
H
kelij
afge
gen
verv
tiger
Roze
het
sche
ons-
were
toch

der wereld, zooveel meer voor ons eigen geluk, voor onze eigen zaligheid. Helaas! hoe vele oogenblikken van den dag gaan in nietsdoen voorbij, die zonder moeite met veel vrucht konden aangewend worden! Besteden wij die kostbare oogenblikken in het vervolg, om het *Rozenhoedje van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart* met heiligen jubel ter hand te nemen.

Dat gewijde kransje met 33 koralen herinnert ons aan de 33 jaren van onzen Heiland en Verlosser. Aan de medaille wordt het verdienstelijk schietgebed gestort! „*Moge het H. Hart van Jezus alom bemind worden!*” Aan de groote koralen wordt gebeden: „*Zoet Hart van Jezus, ontferm U over ons!*” bij de kleine: „*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*”

Het geheele Rozenhoedje kan gemakkelijk in een paar minuten worden afgebeden. Wat al schatten van zegeningen en genaden kunnen we ons alzoo niet verwerven, door ons den tijd te benutten, met het bidden van den kleinen Rozenkrans van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Welk een dauw van hemelsche gunsten kunnen wij hierdoor over ons-zelfen, over anderen, over de geheele wereld doen neêrvloeien! O mogen wij toch vlijtig gebruik maken van dit zegen-

rijk Rozenhoedje, en het nu vooral dikwijls bidden voor de zegepraal van Jezus' strijdende en lijdende Bruid! Dan beleven wij wellicht nog den jubelstond, dat de satan opnieuw geveld en de Kerk in al haar glans en luister zal hersteld worden.

Akte van Toewijding

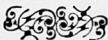
aan O. L. Vrouw van het H. Hart.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Moeder van barmhartigheid, Deur des Hemels, Uitdeelster van Gods gaven, ik werp mij met kinderlijk vertrouwen aan uwe voeten neder.

Wees Gij, vermogende Maagd, Sleutel-draagster van Jezus' Hart, Toevlucht der zondaren, Troosteres der bedrukten, wees Gij aller menschen heil, wees ook mij tot troost, tot bijstand en tot redding.

Gij wordt met het volste recht het Vertrouwen der rechvaardigen, de Hoop der hopeloozen, de Kracht der zwakken, de Vrede der beangstigden geheeten; daarom verhef ik uit dit dal van tranen mijn smeekend oog en hart tot U, Onze Lieve Vrouw van

het H. Hart; daarom stel ik mij met zalige geestdrift voor immer onder uwe vermogende en moederlijke bescherming en wijd ik U heden mijn lichaam en al mijne zinnen, mijn hart en zijne neigingen, mijne ziel, al wat ik ben, al wat ik bezit, met zoete aandrift des harten toe. Snel mij steeds te hulp, o goedertieren Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, verwijder van mij de strikken des duivels, doe mij God recht teederlijk beminnen, Hem getrouw dienen en in zijne heilige liefde sterven, om met U eeuwig te mogen jubelen in den Hemel. Amen.

NOVENEN.

in eene noveen of negendaagsche oefening te houden ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, is het voldoende, dat men negen achtereenvolgende dagen dagelijks het een of ander gebed stort ter eere van die goede Moeder.

Zoo kan men bijv. volstaan, met dagelijks éens of meermalen het *kleine Rozenkransje* te bidden, of het *Memorare* of de *Litanie van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart*.

Men is geheel vrij in de keuze der gebeden en mag hierin gerust zijne devotie volgen. Ter bevordering echter van verscheidenheid en tevens om hun tot gids te verstrekken, die niet goed weten, hoe zij hierin te werk moeten gaan, laten wij hier eene „Negendaagsche oefening ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart” volgen.

Intusschen zij hier aangemerkt, dat het niet *noodig* is, wanneer men te Sittard eene noveen heeft aangevraagd, zelf meê te bidden.

Op verzoek van novenen gelieve men geen antwoord te verwachten. Zoodra de noveen aangevraagd is, wordt er meê begonnen; alleen dan, als er niet aan vol-
daan kan worden, zullen wij er bericht van geven.

Negendaagsche Oefening

ter eere van

O. L. Vrouw van het H. Hart.

Wij raden ieder, die eene noveen houdt ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ten dringendste aan, de negendaagsche oefening te eindigen met eene H. Communie, ten einde alzoo met meer zekerheid te verkrijgen, wat men, op voorbede van de Hoop der hopeloozen, zoekt te erlangen.

EERSTE DAG.

De geboorte des Heeren.

De groote dag is daar, de dag waarnaar de Aartsvaders en Profeten des Ouden Verbonds zoo reikhalzend uitzagen: de aarde bezit haren Zaligmaker, en Gij, Maria, Gij hebt Hem aan ons geschonken. Dewijl Gij de Moeder van den Godmensch zijt, hebt Gij den grootsten invloed op zijn Aanbiddelijk Hart, en moogt Gij de schatten uitdeelen, welke in deze peillooze Bron van ontferming en liefde zijn opgesloten.

Wij komen tot U, Sleuteldraagster van Jezus' Hart, wij die zoo arm en hulpbehoevend zijn, en Gij, goedertieren Moeder, zult ons, uwe kinderen, met goederen en zegeningen overladen.

Verzuchting. Put voor uwe kinderen, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, uit die rijke Bron, welke Gij ons ten zegen hebt doen ontspringen!

Voornemens. Jezus is op aarde gekomen, om ons ten voorbeeld te zijn. Laten wij, gelijk Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Hem in ootmoed des harten volgen en standvastig de paden bewandelen, waarop Hij ons is voorgegaan.

Het kleine Rozenkransje.

TWEEDE DAG.

Maria draagt Jezus op in den Tempel.

Ter delging der zondenschuld van het ongelukkige menschdom wordt een offer geëischt, en dat offer, Maria, kan geen ander zijn dan uw teërbeminde' Zoon.... Waarheen spoedt Gij U? Wat gaat Gij doen, Moeder der schoone liefde? O, Gij laat U alleen geleiden door de liefde, welke Gij ons toedraagt, en Gij offert uwen Zoon den Heere op in zijnen tempel; maar door die heldhaftige daad handelt Gij naar zijn minnelijk Hart, dat U toebehoort en U altoos onderdanig wil zijn.

Verzuchting. Geef, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dat ik naar uw verheven voorbeeld grootmoedig zij in het brengen der offers, welke God in zijne vaderlijke en alwijze Voorzienigheid gedurende mijn levensloop van mij zal vergen.

Voornemens. Laten wij ons door Maria aan Jezus opdragen; ja doen wij deze zoete en verdienstelijke opdracht zelfs meermalen daags.

Het kleine Rozenkransje.

DERDE DAG.

Maria met Jezus te Nazareth.

In uwe nederige woning te Nazareth, mocht Gij, Maria, aan de zijde van uwen kuischen Bruidegom, Jezus zien toeneemen in jaren en behagelijkheid bij God en de menschen. Daar vooral, in dat hemelsche huisje, hebt Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, uw moederlijk beheer over het Hart van Jezus uitgeoefend. Gij gebiedt, en Hij gehoorzaamt U; ja, wat meer is, Hij voorkomt zelfs uwe wenschen. Welk onuitsprekelijk geheim!

Verzuchting. Onder uw moederlijk beheer, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, is de mensch oprecht gelukkig; daarom stel ik mij dan ook met zoete aandrifft des harten onder uwe vermogende moederlijke bescherming.

Voornemens. Betuigen wij geestdriftig, Maria's kinderen te willen zijn en blijven; laten wij die goede Moeder heerschappij voeren over ons hart en zijn wij Haar, gelijk van Jezus geschreven staat, in alles onderdanig.

Het kleine Rozenkransje.

VIERDE DAG.

Maria op de Bruiloft te Kana.

Bij het feest, dat te Kana gevierd werd, heeft uw Goddelijke Zoon, o Maria, zonneklaar doen blijken, wat uwe gebeden op zijn Hart vermogen. Gij vraagt Hem een wonder, en hoewel zijn uur nog niet gekomen is, doet Hij het wonder, om aan de wereld te toonen, dat Hij U niets zal weigeren. Met het volste recht mogen wij U dus met den H. Ephrem als de *Smee-kende Almacht* begroeten en de *Hoop der hopeloozen* noemen.

Verzuchting. Leer mij, beminnenswaardige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, geduldig het oogenblik afwachten, waarop het in Gods liefdeplannen ligt mij hulp te doen geworden. Leer mij met een grenzenloos vertrouwen de gunsten afsmeecken, waaraan ik behoefte heb; doe mij zelfs dan nog vertrouwen, wanneer volgens menschelijke berekening alle hoop ijdel schijnt.

Voornemens. Nemen wij in de verschillende noodwendigheden, waarin wij verkeeren, steeds en aanstonds, met een kinderlijk vertrouwen onze toevlucht tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart;

bevelen wij Haar inzonderheid onze geestelijke behoeften en belangen aan.

Het kleine Rozenkransje.

—

VIJFDE DAG.

Maria beklimt den Kalvarieberg.

Indien ooit uw Hart, Maria, innig vereenigd was met het Hart van uwen Goddelijken Zoon, dan was het, toen Gij met Hem den kruisberg besteegt; nooit toch hecht zich eene liefdevolle moeder nauer aan haar teêrgeliefd kind, dan als het gedrukt gaat onder vreeselijke kweeling en namelooze smart. Door alzoo met uwen Jezus te lijden en in zijne smarten te deelen, hebt Gij meer aanspraak gekregen op de liefde van zijn Goddelijk Hart.

Verzuchting. Ondersteun mij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bij het leed dat mij treft; wees Gij mijne liefdevolle Troosteres bij alle lijden, dat ik te verduren heb.

Voornemens. Scheiden wij ons, bij de kweelingen en kruisen des levens, al drukken zij nog zoo zwaar, nimmer van onze teêrbeminde Moeder; blijven wij met Haar innig vereenigd, dan zal onze zwak-

heid zich minder doen gevoelen en het kruis ons minder zwaar vallen.

Het kleine Rozenkransje.

—

ZESDE DAG.

Maria aan den voet van het Kruis.

Toen Gij daar, o smartvolle Moeder Maria, onder de lijdensarmen van het Kruis stondt, zaagt Gij een soldaat met zijn lans het Heilig Hart van uwen Zoon openen; toen hebt Gij de stroomen van genade en ontferming, welke uit die zegenrijke Bron vloeiden, met heilige geestdrift vergaderd, om in uwe liefde ons, uwe aangenomen kinderen, daarvan rijkelijk mede te deelen.

Verzuchting. Met U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vang ik den laatsten zucht van Jezus op; ik dring met U tot in de heilige wonde van zijn Hart, die Hij zich, uit matelooze liefde jegens ons, heeft laten toebrengen.

Voornemens. Verzuimen wij niets, om de gunsten en genaden te verwerven, waarvan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart de milde Uitdeelster is; smeeken wij dikwijls hare hulp af, vooral door het zoo

krachtig en honigzoet schietgebedje:
„Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid
voor ons!”

Het kleine Rozenkransje.

ZEVENDE DAG.

Maria bij de Verrijzeuis.

Uw **G**oddelijke Zoon, o Maria, is verrezen, en Gij **k**unt, o gelukkige moeder, weder op zijn heilige borst, aan zijn Goddelijk **H**art **r**u **s**ten. Gij moogt weder dat liefdevol **H**art **v**oelen kloppen; Jezus biedt U zijn aan **b**iddelijk Hart aan, het is uw Rijk, Gij moogt **d**aarin door uwe moederbeden voor den **t**ijd en de eeuwigheid heerschen.

Verzuchting. Ik wil, Onze Lieve Vrouw van het **H.** Hart, eindelijk eens uit het **g**raf **m**ijner geestelijke lauwheid en onverschilligheid opstaan en voor goed een nieuw **l**even gaan beginnen. 't Is waar, uit **m**ij **z**elven vermag ik niets, doch met uwe **h**ulp, vermag ik alles. Help mij dan, o goede Moeder!

Voornemens. Ik zal voortaan de goede **g**edachten, welke Onze Lieve Vrouw van het **H.** Hart mij ingeeft, terstond met **o**ffervaardigen ijver opvolgen, om alzoo

aan de zonde meer en meer te sterven en voor God en mijne zaligheid, door de beoefening der deugd, meer en meer te leven.

Het kleine Rozenkransje.

ACHTSTE DAG.

Maria in den Hemel.

Niet langer meer, o Maria, verkeert Gij in dit aardsche jammerdal van tranen; voor altoos zijt Gij in den Hemel met het verheerlijkt Hart van uwen Zoon vereenigd. Wijl ik U thans op uwen glorietroon aanschouw, noem ik U niet alleen Koningin des Hemels en der aarde, Koningin der Engelen en der Heiligen, maar tevens Gekroonde Moeder Gods en Smeekende Koningin van Jezus' Hart.

Verzuchting. Moge ik eenmaal, beminnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bij Uwen Goddelijken Zoon en bij U jubelen in den Hemel! Ik stel mijne ziel geheel in uwe moederlijke handen; help mij hier gelooven, hopen en beminnen, opdat ik eenmaal door onverbreekbare liefdebanden met uwen Goddelijken Zoon en met U, o lieve Moeder, in het eeuwige Jerusalem moge vereenigd worden!

Voornemens. Dikwerf zal ik denken aan de spreuk van den H. Ignatius: „*Hoe vuil is mij de aarde, als ik den Hemel aanschouw.*” Ik wil voortaan alles met een zuivere meening doen, voor den Hemel, het ware vaderland van den Christen.... Daar zullen wij Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in al den luister harer heerlijkheid zien en met Haar jubelen in het zalig bezit van onzen God.

Het kleine Rozenkransje.

NEGENDE DAG.

Maria onze Middelaress.

„*Door Maria tot Jezus!*” Hierin bestaat de geheele devotie tot U, o zoete, o allerbeminnelijkste Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Breng ons dan tot Jezus, o Hoop der hopeloozen! Voer ons op het einde dezer noveen aan uwe moederhand tot uwen Goddelijken Zoon! Vereenig ons zoo innig met Hem, dat wij nooit meer van Hem gescheiden worden door de zonde, ten einde wij zijn aanschijn eeuwig mogen genieten in den Hemel! Verwerf mij ook de gunst, die ik U door deze noveen gevraagd heb.

Verzuchting. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, sluit mij in de liefdevolle Hartewonde van uwen dierbaren Jezus, opdat ik voortaan slechts in en voor Hem leve!

Voornemens. Ik zal mijn uiterste best doen, om de teedere en zegenrijke devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart meer en meer in mij-zelfen aan te kweeken; ik zal mij bovendien beijveren, die schoone devotie allerwegen meer en meer te verspreiden en te bevorderen.

Het kleine Rozenkransje.

Toewijding van een Klein Kind

AAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, onvergelykbare Moeder, ik kom mij vertrouwvol vóór uwe beeltenis neêrwerpen, om de teedere spruit, welke uw Aanbidde-lijke Zoon Jezus mij op aarde heeft toevertrouwd ter opleiding ten Hemel, onder uwe moederlijke bescherming te stellen en geheel aan U toe te wijden.

Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, zie toch met een waakzaam oog uit den hoogen Hemel op mijn dierbaar pand neder, neem het onder uwen moederlijken schutmantel, beveilig mijn geliefd kind voor alle onheilen en aanstekelijke ziekten.

Zoo Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, over mijn lieveling waakt, dan ben ik volkomen gerust. Dan zal de telg, door Gods goedheid ons geschonken, in eer en deugd opgroeien, onze vreugde hier op aarde uitmaken en eens met ons vóór uwen genadetroon jubelen in het hemelsche Sion. Amen.

VIJFTAL VERZUCHTINGEN

**tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart
in moeilijke omstandigheden.**

1. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, gedenk, bid ik U, dat Gij de Hoop der hopeloozen zijt, en help mij!

2. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, zekere hulp in alle gevaren, red mij!

3. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, machtige Voorspreekster in hachelijke omstandigheden, snel mij toch ter hulp!

4. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aan wie de sleutels zijn toevertrouwd, om de Bron van alle heil te openen, verkrijg mij redding en uitkomst!

5. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, veilig toevluchtsoord in alle wisselvalligheden des levens, op U is mijn vertrouwen gevestigd; reik Gij, o teederhartigste der moeders, mij uwe moederhand ter redding toe.

**Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart,
vóór Haar Genadetroon in Hare
Baziliek te Sittard.**

Eindelijk dan, o liefderijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, mogen mijne voeten rusten op de dierbare plek, welke U bijzonder is toegewijd! In uwe doorluchtige Baziliek mag ik thans smeevende handen ten Hemel heffen, en, vóór uw genadetroon neêrgeknielt, is het mij vergund uwe moederlijke blikken te vangen, die mij zoo welsprekend zeggen, dat ik niet ongetroost uw Heiligdom zal verlaten, waar Gij zoo gaarne door uwe kinderen aangeropen en vereerd wordt als de Lieve Vrouw, die alles op Jezus' Hart door hare moederbeden vermag! Reeds zoovelen hebben hier aan uwe voeten troost, opbeuring, verlichting, kracht en heil gevonden; doe ook mij, o Hoop der hopeloozen, de zoete ervaring smaken, dat Gij vooral hier, in uwe schoone Baziliek, schatten van ontferming en genade, overvloedige zegeningen en gunsten uit Jezus' minnelijk Hart over uwe kinderen gelieft uit te storten! Amen.

Gebed vóór de Biecht
tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, wat jubelde uw medelijdend Hart, toen uw Goddelijke Zoon, heerlijk uit het graf opgestaan, aan zijne Apostelen de wondermacht verleende, om de zondeboeien te slaken, van wie rechtzinnig en berouwvol hunne ongerechtigheden zouden belijden! Verwerf mij, o genadige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, door uwe moederlijke voorbede de onschatbare genade, dat ik mijne zonden moge kennen, moge beweenen en verfoeien, met het vaste voornemen, uwen Zoon nimmer meer te zullen beledigen! Verwerf mij door uwe veelvermogende tusschenkomst den moed, om den Priester, den Plaatsbekleeder van Jezus-Christus, al mijne overtredingen oprecht te belijden, opdat ik aan zijne voeten de rust mijner ziel weêrvinde, en zij schoon gewasschen worde in het Bloed van het Lam, dat wegneemt de zonden der wereld! Amen.

Gebed na de Biecht

tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Dank, duizendmaal dank, o teederhartige Moeder, o zoete Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Aan uwe veelvermogende tusschenkomst bij uwen Goddelijken Zoon dank ik de zoete rust, den hemelschen vrede, welken ik thans wederom smaak. Gij hebt door uwe machtige moederbeden de boeien verbroken, waarin ik door de zonden gekluisterd was. Wat zou er van mij geworden zijn, als Gij, o teêrbeminde Moeder, voor uw kind niet ten beste gesproken hadt bij den Vader aller ontferming! Verwerf mij nu nog de genade, dat ik in deze goede stemming moge volharden, dat ik de zonde steeds als het grootste, als het eenige kwaad moge aanzien en de gevaarlijke gelegenheden voortdurend met de grootste zorg vermijde, opdat ik de kostbare parel der heiligmakende genade nimmer meer verlieze, maar door de beoefening der deugd en door goede werken U navolge en dagelijks behagelijker worde aan uwen Goddelijken Zoon. Amen.

Gebed vóór de H. Communie
tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Tot wie zou ik mij beter kunnen wenden dan tot U, o minnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, om mij waardig voor te bereiden tot het ontvangen van uwen Goddelijken Zoon? Door uw levendig geloof, door uwe diepe ootmoedigheid, door uw vast vertrouwen, door uwe brandende liefde riept Gij het Eeuwig Woord des Vaders op deze aarde, om in uwen kuischen schoot te rusten. Verwerf mij door uwe veelvermogende voorbede, o machtige en goedertieren Maagd, eene zoodanige gesteldheid der ziel, dat mijn hart een welgevallig verblijf worde voor den God van heiligheid, dien ik ga ontvangen. Doe de stem der wereld voor mij zwijgen, opdat ik slechts luistere naar de zoete stem van mijnen Goddelijken Bruidgom, en uit de innige vereeniging met den God van liefde nieuwe kracht putte, om mij meer en meer aan de wereld te onthechten en een Gode behagelijk leven te leiden. Leid mij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aan uwe moederhand tot de Tafel des Heeren, opdat ik waardiglijk en

met de grootste vrucht uwen Jezus moge ontvangen. Amen.

**Gebed tot O. L. Vrouw van het H. Hart
na de H. Communie.**

Eenmaal hebt Gij, o beminnewaardige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, in het zalige bewijstzijn van het bezit van uwen God, verrukt en opgetogen, een lofzang gezongen, zooals de wereld er nog geen gehoord had. Ook mij trilt thans het „*Magnificat*” op de lippen; want de Heer heeft ook aan mij groote dingen gedaan, ook ik bezit mijnen Heer en God. Help mij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, mijnen God bedanken voor de onwaardeerbare gunst, welke mij, hoe onwaardig dan ook, is ten deel gevallen. Help mij deze kostbare oogenblikken benuttigen, opdat ik uit de Hemelspijs, waarmede ik gevoed ben, overvloedige sterkte ontvang om den strijd tegen den duivel, de wereld en mijn eigen bedorven vleesch, kloekmoedig te strijden en, steeds inniger, met mijnen Jezus, den Koning en Bruidegom mijner ziel, vereenigd te blijven. Amen.

**Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart
om een zalig stervensuur.**

Als ik aan het gewichtig, aan het albeslissend oogenblik van mijn verscheiden uit deze wereld denk, bevangt mij een kille huivering en siddert mijne ziel voor de oordeelen Gods. Doch als ik dan mijne blikken tot U verhef, o Hemelsche Moeder, o genadige en medelijdende Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die uwe kinderen, vooral op het einde hunner levensbaan, niet zult verlaten, gevoel ik mij bemoedigd en maakt de vreeze plaats voor de zoete hoop, dat ik onder het getal der uitverkorenen, der vrienden van uwen Jezus zal behooren.

O, toon in dat beslissend oogenblik vooral, dat Gij mijne Moeder zijt, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. Verwerf mij de gunst, dat ik steeds in de vreeze des Heeren moge leven, dat mijn levenswandel steeds naar de eeuwigheid gericht zij, dat de genade der volharding mijn deel zij, en dat ik, aan uwe moederhand vóór den Rechterstoel uws Zoons gebracht, deze zoete woorden uit zijnen mond moge vernemen: „*Treed binnen in de vreugde des Heeren!*” — Amen.

**Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart,
om door Haar 's morgens de
werkzaamheden van den dag
aan Jezus op te dragen.**

De eerstelingen van den dag zijn bij voorkeur dierbaar en welgevallig aan het Hart van uwen Goddelijken Zoon, o teêrbeminde Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, en door de goede meening, die men 's morgens maakt, worden alle bezigheden van den geheelen dag geheiligd. Doch daar ik mij van mijne onwaardigheid bewust ben, wend ik mij tot U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, met de vurige bede, dat Gij al mijne gedachten, woorden en werken, al mijne begeerten en verzochtelingen, ja iedere ademhaling gedurende dezen dag, aan Jezus gelievet op te dragen, opdat elk oogenblik strekke tot zijne meerder glorie en mij verdienstelijk zij ter eeuwige zaligheid. Amen.

**Gebed om zich des avonds door O. L. Vr.
van het H. Hart eene veilige schuilplaats
in Jezus' Hart te verzekeren.**

In de zoete overtuiging, dat Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de zekerste weg zijt, om tot Jezus' Hart te geraken en toegang te krijgen tot dat veilig Toevluchtsoord, waar men niets van den satan te vreezen heeft, richt ik, vooraleer mij ter ruste te begeven, hoopvolle blikken tot U, o Hemelsche Moeder, en bid ik U met zoeten aandrang, mij in Jezus' dierbare Hartewonde te willen verbergen. Open mij, o minnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die zekere, die zoete schuilplaats, opdat ook mijne nachtelijke uren niet verloren gaan, maar door mijn Engel-Bewaarder in het Boek der eeuwige vergelding worden opgeteekend. Amen.

**Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart
voor een goeden levensstaat.**

In den wil en het verlangen van Jezus' Hart te volbrengen, bestaat alle volmaakt-

heid, alle heil en geluk voor tijd en eeuwigheid. Hierom wend ik mij tot U, o Sleuteldraagster van Jezus' Hart, met de kinderbede op de lippen, dat Gij door uwe alvermogende voorbede de onschatbare genade voor mij verwervet, dat ik den weg moge kennen, dien ik hier op aarde moet bewandelen, om het zekerst mijne zaligheid te bewerken. Dat uw voorbeeld mij leere, in den gewichtigen stap der keuze van een levensstaat, slechts Gods wil te volgen en dikwijls tot de Bron van alle licht te verzuchten: „Mij geschiede naar uw woord!” O duld toch niet, o Hemelsche Moeder, dat ik door eigenzinnigheid of door een zondigen levenswandel het spoor bijster worde, dat mij Gods Voorzienigheid heeft afgebakend! En zoo mij eenmaal Gods wil door de stem zijner plaatsbekleeders hier op aarde is kenbaar geworden, o, ondersteun mij dan door uwe moederlijke voorbede, opdat ik over alle hinderpalen moge zegevieren en God blijhartig en standvastig dienen in den staat, waarin Jezus' Hart verlangt, dat ik mijne zaligheid bewerke! Amen.

Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart
voor het welslagen der studiën.

O teêrbeminde Bruid van God, den H. Geest, van wien alle ware verlichting des verstands afdaalt, o zoete Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, wend U voor mij tot uwen Goddelijken Bruidegom, en ik ben verzekerd, dat mij overvloedig licht zal toevloeien, om mij die kundigheden eigen te maken, welke ik zal behoeven in den staat, waartoe de goede God mij gelieft te roepen. Verkrijg voor mij de genade, dat ik in mijne studiën niets anders zoeke dan Gods meerder glorie en het heil mijner medemenschen. Verwerf mij een leerzaam hart, den waren geest van ondergeschiktheid aan hen, die zich beijveren mijn geest met nuttige kundigheden te verrijken en mijn hart door echte deugdzaamheid en godsvrucht te vormen.

Moge, naar uw voorbeeld, mijne aangenaamste studie steeds zijn, het Goddelijk Hart van Jezus meer en meer te kennen, en mijn hart aan het zijne meer gelijkvormig te maken. Amen.

**Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart
voor een zieke.**

Met het volste recht wordt Gij, o medelijdende Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, door Jezus' Bruid begroet met den eervollen titel: „*Behoudenis der zieken.*” — Hierom wend ik mij thans met een onbegrensd vertrouwen tot U, o minnelijke, o nooit volprezen Sleuteldraagster van Jezus' Hart. Een persoon, die mij dierbaar is, mist den schat der gezondheid, ligt op het bed van smarten uitgestrekt en heeft veel te lijden. O genadige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, zend een troostengel uit den hoogen Hemel naar de lijdenssponde van uw kind; Gij zijt immers aan den voet van het Kruis ons aller Moeder geworden. Verlicht zijne smarten, droog zijne tranen af, herstel zijne gebroken krachten, geef uw kind de gezondheid weder door uwe moederlijke voorbede, o Behoudenis der zieken! Is echter de gezondheid den persoon, voor wien wij bidden, niet dienstig ter zaligheid, verwerf hem dan, o liefdevolle Moeder, de genade, om met voorbeeldig geduld en algeheele berusting in Gods aanbiddelijken Wil den lijdenskelk, in vereeniging met

Jezus' bitter lijden, te drinken, opdat elke smartdruppel uit dien beker hem een parel te meer worde aan zijne eeuwige gloriekroon in den Hemel. Amen.

**Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart
om de genade der bekeering
voor iemand te verwerven.**

Meer dan achttien eeuwen roemen U, o teederhartige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, als de *Toevlucht der zondaren*. Hoe vele en hoe schitterende voorbeelden van oprechte bekeering, door uwe machtige voorbede verkregen, heeft de dankbare pen der geschiedenis niet te boek gesteld! Hoe vele bekeeringen zien wij nog dagelijks plaats grijpen door uwe veelvermogen- de tusschenkomst bij uwen Zoon, o liefdevolle Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Ik kniel alzoo met een onbegrensd vertrouwen vóór uwen genadetroon neder, o machtige, o goedertieren Maagd, en smeeU met volle aandrift des harten, niet te willen gedoogen, dat de ongelukkige ziel, voor welke ik U bid, verloren ga. O, spoed U voor haar tot Jezus' medelijdend Hart, doe uit dat fornuis van liefde en licht, door uwe moederlijke voorbede, een

straal, ter verlichting en verwarming, tot haar doordringen, opdat zij haar deerniswaardigen toestand inzie en, bij zooveel liefde van uwen Zoon, een traan van wederliefde moge schreien. Dan zal er groote vreugde zijn in den Hemel, en ook Jezus' Bruid hier op aarde zal jubelen, als de verloren zoon, uit het land der zonde, naar de vaderlijke woning zal zijn teruggekeerd, om voortaan in Jezus' armen, ja in Jezus' Hart, de rust te vinden, welke het schijngenot dezer wereld wel belooft, maar niet geven kan. O, teêrbeminde Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, red de ziel, voor welke uw Jezus gestorven is aan het Kruis en die mij zoo dierbaar is; red haar, o Hoop der hopeloozen, en mijne dankbare tong zal uwen lof zingen. Amen.

**Gebed van een Kind voor zijne ouders
en oversten tot Onze Lieve
Vrouw van het H. Hart.**

O zoete, o beminnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, hoe hartelijk hebt Gij eens als kind hier op aarde den goeden God voor uwe vrome en dierbare ouders, Joachim en Anna, gebeden! Wat al zegeningen en genaden heeft Jehovah, op uwe

kinderbeden, over dat heilig Echtpaar doen afdalen! — Ik wil uw voorbeeld hierin navolgen, o liefdevolle Onze Lieve Vrouw van het H. Hart; ik wil ook bidden voor mijne ouders en oversten, aan wie ik zooveel verschuldigd ben. Maar om hierin des te beter te slagen, wend ik mij vertrouwwol tot U, die zooveel vermoogt op het Hart van uwen Goddelijken Zoon. O, spreek bij dat Goddelijk Hart ten beste voor mijne dierbare ouders en oversten, opdat hun uit die peillooze Bron van zegening rijke vergelding toevloeië voor de zorgen en opofferingen, welke zij zich met zooveel toewijding voor mij getroosten. Verwerf hun door uwe machtige tusschenkomst de genade, dat zij hier op aarde steeds naar Gods inzichten wandelen, en hiernamaals de eeuwige kroon der vergelding erlangen in den Hemel. Amen.

**Gebed tot Onze Lieve Vrouw van het
H. Hart, om in het goede tot
den dood te volharden.**

Van alle kanten, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dreigen ons hier in dit tranendal vele en groote gevaren. De duivel loopt allerwege, als een brullende leeuw,

rond, zoekende wien hij zal verslinden; de wereld spant mij overal en te allen tijde verleidende strikken; bovendien draag ik steeds, in mijn eigen bedorven vleesch, een vijand mede, die mij elk oogenblik gevaar doet loopen, den schat der heiligmakende genade te verliezen.

Hoe zal in dien geweldigen en onophoudelijken strijd de zege aan mijne zijde blijven, zoo Gij, o Hulp der Christenen, zoo Gij, machtige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, mij niet gestadig helpt! Hoe zal ik op deze holle wereldzee alle klippen gelukkig voorbijvaren en in de eeuwige haven van heil en zaligheid geraken, zoo Gij, o Zeester, mijn hulkje niet verlicht en geleidt!

Toon dan, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dat Gij mijne Moeder zijt! Onder uw schild ben ik veilig, heb ik niets te vreezen! Beschut dus uw kind door dat machtig schild, waarop al de pijlen mijner vijanden gebroken worden! Zoo blijf ik op aarde uwen Jezus steeds getrouw, zoo ga ik, onder het uitspreken der zoete namen: „JEZUS, MARIA, JOZEF” de poorten der eeuwigheid binnen, zoo jubel ik eens voor alle eeuwigheid met U, de Redster mijner ziel, in het Hemelsche Sion! Amen.

Gebeden onder de H. Mis.

Voorbereidend Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart.

O dierbare Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die bij de instelling van het H. Misoffer mocht tegenwoordig zijn in het laatste Avondmaal, en die aan den voet van het Kruis getuige waart der voltrekking van het bloedig offer des Nieuwen Verbonds, verkrijg voor mij van uwen Goddelijken Zoon de genade, dat ik met een levendig geloof, een vast vertrouwen en eene brandende liefde, met U het onbloedig Offer der H. Mis moge bijwonen, dat door den Priester, ter verheerlijking Gods, tot heil en zaligheid der strijdende en tot lansenis der lijdende Kerk, den driewerf Heilige zal opgedragen worden.

De Introïtus.

De Aartsvaders en de Profeten van het Oude Verbond hebben reikhalzend naar

U uitgezien, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, als naar de Beloofde in het Paradijs, die den kop van het helsche serpent moest verpletten. — Looft den Heer, Gij alle volken; want de lang verwachte Maagd heeft Emmanuël gebaard, die den dood overwonnen heeft! Door Hem zijn onze boeien gebroken, is de aarde met den Hemel verzoend. Aleluja! Aleluja! Eere zij den Vader, den Zoon en den H. Geest, gelijk het was in den beginne en nu, en altoos, en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Kyrie, eleison.

Herhaaldelijk verzuchten wij met den Priester om ontferming, o Heer! Neen, wij zullen niet afgewezen worden, en zeker erlangen wij barmhartigheid, omdat Onze Lieve Vrouw van het H. Hart met ons en voor ons om erbarming smeekt, en Gij, o liefdevolle Heiland, niets aan uwe Moeder kunt weigeren.

Gloria.

Hoe liefelijk klonk U eens, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, het verrukkelijk lied der Hemelsche Geesten in Bethlehems

velden, waardoor zij Jehovah eer en den menschen van goeden wil vrede toezongen! Verwerf ons de genade, dat wij steeds in al ons doen en laten Gods meerder eer en glorie zoeken, en ons zoetste streven zij, de uitbreiding van zijn Rijk hier op aarde voortdurend bevorderlijk te wezen. Zoo zullen wij onzen goeden wil toonen en deelachtig worden aan den vrede, welken ons door de Engelen in den schoonsten der nachten is toegezegd.

Epistel.

Met recht worden op U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, door Jezus' Bruid de woorden toegepast: „*Die mij zal gevonden hebben, zal het leven vinden en heil scheppen van den Heer*”. Immers, die U vindt, o liefdevolle Moeder, vindt ook uwen Jezus, en die Jezus vindt, vindt alles voor tijd en eeuwigheid. Toen de herders en de Wijzen uit het Oosten U vonden, dierbare Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vonden zij ook Jezus. Zij zijn alzoo door U tot Jezus gekomen, Gij hebt hun Jezus doen kennen. O mogen ook wij steeds door U tot Jezus geraken, mogen wij gestadig U vinden en door U Jezus, dan zijn wij rijk genoeg, dan verlangen wij niets meer! --

Graduale.

Vele dochters hebben zich schatten vergaderd; Gij echter, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, hebt ze allen overtroffen! Aleluja!

Evangelie.

Het schoonste woord dat in het Evangelie van U, tot onze onderrichting, staat opgeteekend, is zeker het: „*Mij geschiede naar uw woord!*” — O, moge deze jubeltoon van geheele berusting in Gods wil ook mij steeds van hart en lippen vloeien in al de wisselvalligheden dezes levens, om het even of de Heer mij dorheid of zoetheid in zijnen dienst, vóór of tegenspoed, vreugde of droefheid, ziekte of gezondheid overzendt! Moge ik in dezen jubeltoon altoos kracht vinden, moge hij mijn dierbaarste leus blijven, ook dan, als mijn levenspad slechts met doornen beplant is, en ik geen enkele vreugdebloem op mijne baan ontmoet! Zoo zal ik, beminnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, mij den schoonsten levensregel van het Evangelie benuttigen en Jezus navolgen, die in het Hofje van Gethsemani de woorden herhaalde: „*Niet mijn, maar uw wil geschiede!*” —

Credo.

Het geloof, die heerlijke gave Gods, welke mij bij de toediening van het H. Doopsel is ingestort, is mijn grootste schat hier op aarde, o liefdevolle Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. Ik vertrouw alzoo dezen mijnen schat aan U toe. Duld niet, dat de verpestende adem van onverschilligheid en ongeloof mijne kostbare ziel vergiftige, maar verkrijg voor mij de genade, dat mijn geloof steeds aangroeie en verlevendigd worde, en dat het zich ook openbare door goede werken en een den Heere behagelijk leven.

Offerande.

De opdracht van het brood en den wijn, welke weldra zullen veranderd worden in het Lichaam en Bloed van uwen Goddelijken Zoon, herinnert mij, o Lieve Vrouw van het H. Hart, aan het offer, dat van mij gevergd wordt, om aan uwen Jezus te behagen. Het liefdewoord van zijn minnelijk Hart: „*Kind, schenk mij uw hart*”, klinkt mij liefelijk in het oor, en volgaarne wil ik dit offer met dat des Priesters vereenigen. Het moet echter een vermorzeld en ootmoedig hart wezen, om niet door

den Heer versmaad te worden. Verkrijg derhalve, o Hemelsche Moeder, voor uw kind een dusdanig hart, opdat ik rijkelijk moge deelen in de genadegaven, welke aan het godvruchtig bijwonen van het H. Misoffer verbonden zijn, en mijn hart een voortdurend aangenaam brandoffer worde in de oogen des Heeren.

Orate, fratres!

De Priester keert zich tot ons, met de dringende uitnoodiging om vurig te bidden. Leer Gij ons dus bidden, o minnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart; help ons, om vurige gebeden hemelwaarts te stieren; bid met ons, opdat onze verzuchtingen, als welriekende wierook, tot den troon van den God van liefde mogen doordringen, en de Hemelsche Vader met welgevallen op ons neêrzie.

Præfatie.

Nogmaals en met nog meer aandrang wekt ons de Priester tot bidden op. En wij geven hem ten antwoord, dat wij onze harten van de aarde ten Hemel verheven hebben. Moge uw heilig voorbeeld, moge uwe veelvermogende voorbede, o nooit

volprezen Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ons meer en meer losmaken van de gehechtheid aan het aardse en vergankelijke en ons vervullen met verlangen naar het hemelsche! Zoo zullen wij hier reeds de echo van het lied der Engelen opvangen en met de hemelsche Geesten instemmende, het „*Heilig, Heilig, Heilig*” op waardige wijze over het aardrijk doen schallen.

Canon.

Wij hooren den Priester niet meer, hij is in stille gebeden verzonken. Hij bidt voor de Kerk, voor haar zichtbaar Opperhoofd, den Paus van Rome, voor onzen Bisschop, voor allen die het H. Katholiek geloof belijden. Ondersteun, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dit priesterlijk gebed, dat namens Jezus' Bruid ten Hemel wordt gestierd. Bid voor den Priester, opdat hij waardiglijk de bediening vervulle, welke de macht der hemelsche Geesten te boven gaat. Bid ook voor ons, die reikhalzend uitzien naar de komst van uwen Goddelijken Zoon in ons midden, en voor de levenden, die ons vooral dierbaar zijn, inzonderheid voor.....

O, had ik thans iets van de vlamme

toen Gij, met uwen kuischen Bruidegom, in Bethlehems stal, het Kindje Jezus mocht aanbidden. O, dat de gloed uwer liefde mij verwarme, opdat ook mijn hart voortaan alleen voor Jezus kloppe, en alle aardsche liefde er voor eeuwig uitgesloten blijve! Mogen ook de zielen in 't Vagevuur, inzonderheid....., aan de heilzame uitwerkselen van dit onbloedig Offer der Nieuwe Wet deelachtig worden; moge spoedig voor die arme zielen het verlossingsuur slaan, mogen zij weldra, aan uwe moederhand, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, opvliegen tot Hem, naar wien zij gestadig verlangen, gelijk een dorstend hert naar heldere waterbronnen!

Te dien einde aanroepen wij U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, door het U zoo dierbaar schietgebedje herhaaldelijk van onze lippen te doen vloeien: „*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*”

Pater noster.

Het gebed des Heeren, het waardigste, het verhevenste, het zinrijkste aller gebeden, vloeide ook U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vaakmalen van hart en lippen, als Gij U in de stille eenzaamheid met uwen Schepper onderhieldt.

Verkrijg voor mij de genade, o Sleutel-draagster van Jezus' aanbiddelijk Hart, dat ik den zin van dit „Gebet der gebeden” meer en meer vatte, de heilzame wenken, die er in liggen opgesloten, in toepassing brenge, en geen dag mijns levens late voorbijgaan, zonder herhaaldelijk het „Onze Vader” te hebben gebeden. Maar ook nog om eene andere genade wend ik mij tot uwe machtige voorspraak: verwerf voor mij de gunst, dat ik, na het „Onze Vader”, het meest genoegens smaak in het bidden van het „Wees gegroet”, waarin Gij, o Smeekende Almacht, zoo volheerlijk geprezen, op zoo waardige wijze aangeroepen wordt.

Agnus Dei.

Tot driemalen toe richt zich de Priester in nederige houding tot het Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, en smeekt hij dat vlekkelooze Lam om ontferming en vrede. Ook wij bidden door uwe voorspraak, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, om ontferming en vrede. O, als Gij slechts voor ons ten beste spreekt, o Esther van het Nieuwe Verbond, dan zal zich Jezus zeker over ons ontfermen, en zal ons gewis uit zijn

liefdevol Hart de vrede, de kostbaarste der schatten, toevloeien.

Gebed vóór de nuttiging.

Diep buigt zich de Priester voor mijn God en Schepper, dien hij weldra in zijne ziel door de H. Communie zal mogen ontvangen. O, ware het ook mij op dit oogenblik vergund, mij te verzadigen aan het Hemelsche Manna, dat alle zoetheid in zich bevat! Maar ik ben hiertoe thans niet waardig, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, doch smEEK U met zoete aandrift des harten, dat Gij voor uw onwaardig kind de gunst verwervet, dat het zich spoedig, na eene goede voorbereiding, aan de Bron van alle heil moge laven, en zich thans reeds, vol van heilig verlangen, op geestelijke wijze met uwen Jezus vereenige.

Domine, non sum dignus.

Heer, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt, maar spreek slechts één woord, en mijne ziel zal gezond worden! (*Driemaal*).

Communie des Priesters.

*(Doe hier de geestelijke Communie, in ver-
eeniging met O. L. Vr. van het H. Hart.)*

GEBED.

O minnelijke Moeder, o zoete Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, smeeuw uwen Goddelijken Zoon voor mij, dat mij niets ter wereld meer scheide van uwen Jezus, den Bruidegom mijner ziel! Hoe zoet zijn zijne tabernakelen! Een enkel oogenblik in het bijzijn van uwen Jezus overtreft alle genoegens dezer aarde!

Post-Communie.

Mijne ziel maakt groot den Heer, en mijn geest is van vreugde opgesprongen in God, mijn heil. Aleluja! Aleluja!

Laatste gebeden des Priesters.

O Schatbewaarster van Jezus' nooit volprezen Hart, draag uwe zoete moederbeden voor ons, uwe kinderen, op, ten einde het H. Misoffer, dat wij weêr hebben mogen bijwonen, bestendige vruchten van zaligheid in ons voortbrengende. Amen.

Benedictie.

Moge, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de zegen van den drieëenigen God, met Wien Gij zoo nauw, zoo innig verbonden zijt, in vollen overvloed op ons allen neêrdalen!

Evangelie van den H. Joannes.

In den H. Joannes hebt Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, onder de smartarmen van het Kruis, ons allen als kinderen aangenomen. O, mogen wij ons steeds, naar het voorbeeld van den lieveling van Jezus' Hart, deze onwaardeerbare gunst, dat wij uwe kinderen zijn, door een godvruchtigen levenswandel waardig betoonen!

Gebed na de H. Mis.

Betuig Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, namens ons, innigen dank aan Jezus' Goddelijk Hart, voor al de zegeningen en genaden, welke ons tijdens het H. Misoffer uit die peillooze Bron van ontferming zijn toegevoeld. Verkrijg ons tevens de genade, dat wij die schatten zorgvuldig mogen bewaren en ze nimmer door de zonde verliezen! Amen.

In gezelschap van Onze Lieve Vrouw
van het H. Hart,

OEFENING VAN DEN H. KRUISWEG.

VOORBEREIDEND GEBED.

Daar ik weet, dat de oefening van den H. Kruisweg een krachtig middel is, om mijne ziel met afschuw voor de zonde en met liefde tot Jezus te vervullen, kom ik U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, recht kinderlijk verzoeken, mij op dezen lijdensweg, welken Gij zoo dikwijls hier op aarde betreden hebt, goedgunstig te willen vergezellen. Verkrijg mij, o Moeder, de genade, dat ik mijne zonden, die uwen Jezus zooveel hebben doen lijden, door zoete tranen van leedwezen moge beweenen, opdat ik, meer en meer gezuiverd, in liefde toeneme tot mijnen Heiland, en de aflaten, welke aan deze oefening verbonden zijn, verdiene, zoowel voor mij, als voor de geloovige zielen in het Vagevuur. Amen.

EERSTE STATIE.

Jezus wordt ter dood veroordeeld.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

Jezus, de onschuldige Jezus, die gekomen was om te zoeken en zalig te maken, wat verloren was, Jezus, die rondging al weldoende en niemand ooit eenig leed had aangedaan, werd ter dood veroordeeld door hen, wien Hij zoo gaarne het leven der genade zou hebben geschonken. Kalm en nederig hoort Jezus zijn doodvonnis uitspreken. O, wat eene schoone les voor mij, als de menschen mij verkeerd en onrechtvaardig beoordeelen, als mijne beste bedoelingen liefdeloos uitgelegd en met ondank vergolden worden! O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik voortaan nederig en kalm blijve, als de wereld mij onrechtvaardig beoordeelt. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

TWEEDE STATIE.

Jezus neemt het Kruis op zijne schouders.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

Met wateen heilig zielsverlangen neemt
de liefdevolle Jezus, ter redding van het
zondige menschdom, den zwaren kruis-
balk op zijne doorwonde schouders! Geen
klacht komt over zijne lippen, maar zijn
blik, ten Hemel geheven, zegt ons wel-
sprekend, dat het zijn grootste behagen is,
den wil zijns Hemelschen Vaders te vol-
brengen. O moge ook ik, zoo al niet met
verlangen, dan toch ten minste met be-
rusting in Gods vaderlijken wil, de kruis-
jes opnemen, waarmede dit dal van tra-
nen beplant is!

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart,
bid voor mij, opdat ik zonder morren de
kruisjes aanvaarde, welke Gods Vader-
hand mij toereikt. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! Ontferm U
onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

DERDE STATIE.

*Jezus valt voor de eerste maal onder
het Kruis.*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

Jezus, de God van sterkte, valt hier
machteloos ter aarde neder. O, wat een
geheim van liefde, wat een afgrond van
ontferming, dien zelfs de hoogste onder
de hemelsche Geesten niet vermogen te
peilen! Jezus, het Eeuwig Woord des
Vaders, de Bron van alle kracht en sterkte,
valt hier voor mij, zwakken en ellendigen
mensch, als in bezwijming, opdat ik den
moed niet zou laten zinken, als ik soms
onder de felheid der kruisjes bezwijk, of,
na de beste voornemens, in mijne vorige
ongetrouwheden hervat.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart,
bid voor mij, opdat ik niet moedeloos
worde, wanneer ik onder de kruisjes be-
zwijk of het ongeluk heb in mijne fouten
en gebreken te hervallen. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U
onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

VIERDE STATIE.

Jezus ontmoet zijne Moeder.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

Jezus, de liefderijke Heiland, wil op zijn
lijdensweg zijne dierbare Moeder ontmoeten,
om ons te leeren, dat wij in lijden en
kommer troost en opbeuring moeten gaan
zoeken bij Maria, de Troosteres der bedrukten,
die, als Koningin der Martelaren, weet, wat
lijden is, en, als Lieve Vrouw van Jezus' minlijk
Hart, niets vuriger verlangt, dan harteleed te verzachten
en balsem van troost in lijdende zielen te storten.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart,
bid voor mij, opdat ik, wanneer lijden mijn
deel is, steeds tot U mijn toevlucht neme,
die zoo gaarne uit het Goddelijk Hart uws
Zoons troost en opbeuring over uwe lijdende
kinderen doet neêrvloeien. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U
onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

VIJFDE STATIE.

Simon van Cyrene helpt Jezus het Kruis dragen.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

Hoewel Simon gedwongen moest worden, Jezus het Kruis te helpen dragen, was toch die hulp voor hem en zijn huisgezin een rijke bron van overvloedigen zegen. Welke schatten van zegen moeten dan niet verbonden zijn aan de gretige hulpbetooning, die wij Jezus bieden, door met offervaardige liefde onze lijdende broeders en zusters de kruisen te helpen dragen, die hun zoo zwaar op de schouders drukken! Immers, Jezus-zelf zegt het ons: „Wat gij aan de minsten der mijnen gedaan hebt, dat hebt gij aan Mij gedaan.”

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik voortaan mijnen lijdenden Heiland gewillig het Kruis helpe dragen, door het lot mijner lijdende broeders en zusters, met woord en daad, uit al mijn vermogen te verzachten. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

ZESDE STATIE.

Veronica zuivert Jezus' aangezicht.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

Deze heilige vrouw baant zich een weg door de menigte, om haren liefdevollen Meester van dienst te kunnen zijn. O, met wat liefde en eerbied droogt zij het met bloed en stof overdekte aangezicht van Jezus af! En voor dezen dienst wordt zij in 't bezit gesteld van zijne gelaatstrekken, welke in haar doek staan afgedrukt. Zoo kunnen ook wij Jezus' aangezicht zuiveren, door de zieken op hun lijdensbed bij te staan en hiervoor onze gemakzucht gaarne ten offer te brengen. Zoo zullen ook Jezus' gelaatstrekken in ons hart worden geprent, en wij ons aan dit Goddelijk Toonbeeld meer gelijkvormig maken.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart bid voor mij, opdat ik gaarne de zieken bezoeke, hen trooste en opbeure, en alzoo

met Veronica het zweet van Jezus' aangezicht wissche. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

ZEVENDE STATIE.

Jezus valt ten tweeden male onder het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

Jezus, onze liefdevolle Heiland, wil aan de poort van Jerusalem, welke de Oordeelspoort heette, voor de tweede maal onder het Kruis vallen, om ons te herinneren, dat wij, willen wij eenmaal een genadig oordeel ondervinden, ons niet mogen verheffen, maar, naar zijn voorbeeld, zachtmoedigen ootmoedig van harte moeten wezen. Ja zelfs hier op aarde is aan deze twee deugden als loon toegezegd de ware vrede der ziel, die alle genoegens dezer wereld ver in genot overtreft.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik van Jezus en U

leere, zachtmoedig en ootmoedig van harte te zijn, en alzoo de ware rust mijner ziel moge vinden op aarde en zonder vrees eenmaal de oordeelspoort binnentrede. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

ACHTSTE STATIE.

Jezus vermaant de weenende vrouwen.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

„Weent niet over Mij, maar over uzelf en over uwe kinderen.” Deze woorden vloeiden van de liefdevolle lippen van Jezus, onzen Goddelijken Meester, om ons te leeren, dat de tranen over onze eigen zonden en over die van anderen de echte parelen zijn, die wij zijn Goddelijk Hart als geschenk moeten aanbieden. Aan zulk weenen is ook voor ons ware troost verbonden, want zulke tranen vervullen onze ziel met het zoetste vertrouwen, dat de

God van liefde ons onze ongerechtigheden heeft kwijtgescholden.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik de gave van tranen erlange over mijne eigen zonden en over die van anderen. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

NEGENDE STATIE.

*Jezus valt voor de derde maal
onder het Kruis.*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

Aan den voet van den Kalvarieberg gekomen, wil Jezus voor den derden keer ter aarde nedervallen, om ons de groote waarheid in 't geheugen te roepen, dat het Rijk der hemelen geweld lijdt, en slechts de geweldigen het innemen. Niet met een halven wil, niet met halfslachtigheid, niet met een geest, verdeeld tusschen God en de wereld, klimt men den berg van heil

op, maar eene offervaardige, Gode geheel toegewijde stemming geeft aan onze ziel vleugels, om over den lijdensberg naar het eeuwige Thabor te vliegen.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik met grootmoedige offervaardigheid Jezus op zijn lijdensweg volge en alzoo eenmaal in zijne glorie deele. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

TIENDE STATIE.

Jezus wordt ontkleed en met gal gelaafd.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

Om onze gehechtheid aan het aardsche en onze al te groote zinnelijkheid, bij het gebruik van spijs en drank, wil Jezus ontkleed en met gal gelaafd worden. Zoo geeft ons Jezus, vooraleer Hij aan het kruis geklonken werd, nog eene gewichtige les, dat wij ons moeten losmaken van

de gehechtheid aan de schepselen en onze zinnelijke neigingen besnoeien, willen wij op waardige wijze Hem, met zijne Moeder, aan den voet van het Kruis gezelschap houden.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik der wereld meer en meer afsterve, en mijne zoetste spijs zij, den wil te volbrengen van mijn Vader, die in den Hemel is.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer.

God, wees ons zondaren genadig!

—

ELFDE STATIE.

Jezus wordt aan het Kruis genageld.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

Zoo wordt dan Jezus, het onschuldige Lam, aan het smartbed des kruises met plompe nagels vastgeklonken, om de zonden der wereld weg te nemen. In handen, in voeten, in alle ledematen wil de

minnelijke Heiland namelooze smarten lijden, omdat de zondige mensch al zijne ledematen misbruikt heeft, die hij slechts moest aanwenden tot meerder eer en glorie van Zijn Vader.

O zonde, nu begrijp ik, hoe afschuwelijk gij zijt in de oogen van den driewerf Heiligen God! Iedere hamerslag, die de wreede nagels door de handen en voeten van mijn Jezus drijft, roept mij luider toe, dan de geopende afgrond der hel het zou vermogen, dat de zonde het grootste, het eenige kwaad is hier op aarde.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat in mij de afschuw van de zonde steeds aangroeie, welke uwen en mijnen Jezus zoo vreeselijk heeft doen lijden. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

TWAALFDE STATIE.

Jezus sterft aan het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

Vooraleer te sterven, wil de liefdevolle Verlosser, die in het laatste Avondmaal reeds Zich-zelfen aan ons gegeven heeft, ons het dierbaarste schenken, wat Hij op aarde bezit, namelijk zijne moeder. „Vrouw, ziedaar uw zoon! Zoon, ziedaar uwe Moeder!” Zoo uitte Jezus' liefdevol Hart, dorstend naar het heil der zielen, zijn laatsten wil.

Zoo ontvingen wij van den stervenden Heiland bij testament Maria tot Moeder. O liefdewoord der liefdewoorden! O geheim van ontferming! O bron van zegen en genaden!

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik steeds door woord en daad toone, hoezeer ik het voorrecht op prijs stel, U tot Moeder te bezitten. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

DE RTIENDE STATIE.

*Het lichaam van Jezus wordt van het
Kruis genomen.*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

Welke pen is in staat de zee van smarten te beschrijven, waarin Maria's liefdevol Hart gedompeld is, nu zij haren Jezus dood in hare armen ontvangt! En toch richt de droevige Moeder geen enkel verwijt tot de wreedaards, die haren Jezus aan het kruis klonken. O! wat eene schoone les voor mij! Dus mag ook ik, kind van Maria, hun geen bittere verwijtingen doen, die mij leed of nadeel berokkend hebben, maar moet ik, naar haar voorbeeld, vurige gebeden voor hen ten Hemel stieren.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik mijne vijanden van harte beminne en voor hen vuriglijk bidde. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

VEERTIENDE STATIE.

Jezus wordt in een nieuw graf begraven.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld
verlost hebt.

De begrafenis van Jezus doet mij denken, dat ook mijn lichaam eenmaal naar het kerkhof zal gedragen worden. Maar zal mijne ziel dan in den schoot van Abraham, in het Hemelsche Sion jubelen? Ziehier eene vraag, die mij gedurig moest bezig houden, en welke ik toch, helaas! als mijn Engel-Bewaarder ze ingeeft, niet zelden uit mijn geest zoek te verwijderen.

Voortaan wil ik mij dikwijls deze vraag stellen, om mij hierdoor meer en meer aan het vergankelijke dezer wereld, aan het onvergankelijke van den Hemel te doen denken.

O Maria, Lieve Vrouw van Jezus' Hart, bid voor mij, opdat ik dikwijls denke aan het lot, dat mij na den dood wacht. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

SLUITGEBED.

Zoo heb ik dan in uw gezelschap, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de oefening van den H. Kruisweg gedaan. Dank uwen liefdevollen Zoon, namens uw onwaardig kind, voor de vele goede gedachten en gevoelens, welke, als zoovele liefdestralen, op uwe voorbede, uit zijn Goddelijk Hart, in mijn arm en ellendig hart zijn doorgedrongen. Verkrijg voor mij de genade, dat ik de heilzame voornemens, die mij Jezus' Hart heeft doen nemen, getrouw ten uitvoer legge, dat ik voortaan de zonden en de gevaarlijke gelegenheden schuwe en mij met hart en ziel toelegge op de beoefening der deugden, waarin uw Zoon en Gij mij zijt voorgegaan. Zoo zal ik hier op aarde op mijn lijdensweg door U getroost en gesterkt worden en eenmaal het lied der overwinning met U mogen zingen in het Hemelsche Sion. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader, enz. (vijfmaal.)

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader, enz. (eenmaal, ter intentie van Z. H. den Paus van Rome.)

I N H O U D.

	BLZ.
Mère Antoine Z. G.	9
De Dageraad van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	13
De Hoop der hopeloozen	16
De Eerste Triomf van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	39
De Tweede Triomf van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	55
De Groote Triomf van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	67
De Koninklijke Kroon van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	90
Pauselijke Breve	95
De Kinderkrans van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	97
Een Bezoek in den Hemel	100
Een Jaarfeest te Sittard	104
Dood van Mgr. Paredis	109
De ware Kindervriend	112
Edelmoedigheid van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	114
Gods Zegen over de Kleinen	116
Gebedsverhooringen	121
Het Beeld van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	123
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te Maeseyck	127
Bede vaarten	130
Lof en dank aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	134
Gouden Priester-Jubilé van Z. D. H. Mgr. F. A. H. Boermans, Bisschop van Roermond, Hoofdbe- stuurder der Aartsbroederschap	136

INHOUD.

Het Blauwe Boekje	141
Een gelukkige Vader	144
Heb dank, lieve Moeder!	146
Het Maria-Park	149
Aan de lezers	155
Jubeljaar 1893	157
Een heerlijke dag ,	158
23 Januari	161
12 en 13 Juni	163
Leo XIII, de Paus van Maria.	178
Leo XIII en de Kinderkrans	181
Eene merkwaardige en kostbare Gedenksteen	185
Een Waarborg voor de Eeuwigheid	187
Woordje tot de Kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart en tot de Zelateurs en Zelatricen	190
Nog twee bijzondere gunsten, door Onze Lieve Vrouw van het H. Hart verkregen	193
De Najaarszon 1883	200

De Hoop der Hopeloozen of O. L. Vrouw van het H. Hart, vereerd in hare Baziliek te Sittard	203
Oefeningen gedurende de week ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	205
Litanie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	213
Het Memorare van O. L. Vrouw van het H. Hart	218
De kleine Rozenkrans ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	219
Akte van Toewijding aan O. L. Vrouw van het H. Hart	222
Novenen	224
Negendaagsche Oefening ter eere van O. L. Vrouw van het H. Hart	225
Toewijding van een Klein Kind aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	235

INHOUD.

Vijftal verzuchtingen tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in moeilijke omstandigheden .	237
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart, vóór Haar Genadetroon in Hare Baziliek te Sittard .	238
Gebed vóór de Biecht tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	239
Gebed na de Biecht tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	240
Gebed vóór de H. Communie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	241
Gebed tot O. L. Vrouw van het H. Hart na de H. Communie	242
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart om een zalig stervensuur	243
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart, om door Haar 's morgens de werkzaamheden van den dag aan Jezus op te dragen	244
Gebed om zich des avonds door O. L. Vr. van het H. Hart eene veilige schuilplaats in Jezus' Hart te verzekeren	245
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart voor een goeden levensstaat	245
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart voor het welslagen der studiën	247
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart voor een zieke .	248
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart om de genade der bekeering voor iemand te verwerven .	249
Gebed van een Kind voor zijne ouders en oversten tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart .	250
Gebed tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, om in het goede tot den dood te volharden .	251
Geboden onder de H. Mis	253
In gezelschap van O. L. Vr. van het H. Hart, Oefening van den H. Kruisweg	266

IMPRIMATUR.

Ruræmundæ, 27 Martii 1884.

P. J. H. RUSSEL, *Can. et Prof.*,
ad hoc delegatus.

F. A. H. BOERMANS,
Episc. Ruræm^d.

De Aartsbroederschap ter eere van
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart
telt onder hare leden :

Z. H. PAUS LEO XIII,
die reeds als kardinaal deze schoone
devotie krachtadig heeft bevorderd.

Ook telt zij onder hare leden

Z. D. H. Mgr. F. A. H. BOERMANS,
Bisschop van Roermond, die er tevens
Hoofdbestuurder van is, en zijne hooge
goedkeuring heeft geschonken aan de
werkjes der Aartsbroederschap, welke
goedkeuring ook verleend is door:

Z. D. H. den Aartsbisschop van Utrecht.

" " " den Bisschop van Haarlem.

" " " den Bisschop van 's-Bosch.

" " " den Bisschop van Breda.

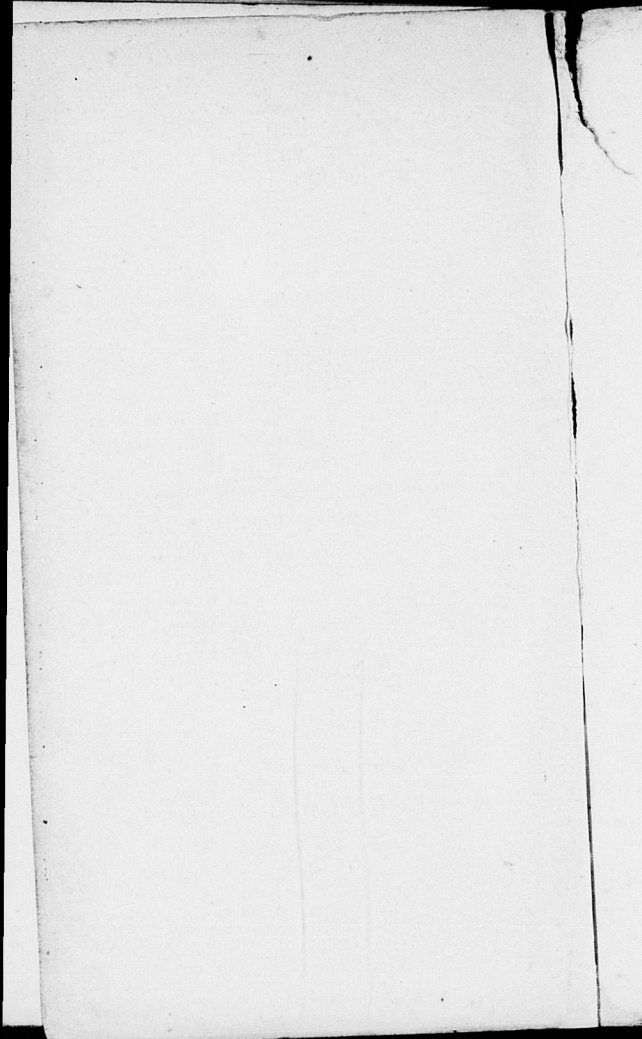
" " " den Aartsbisschop van Mechelen.

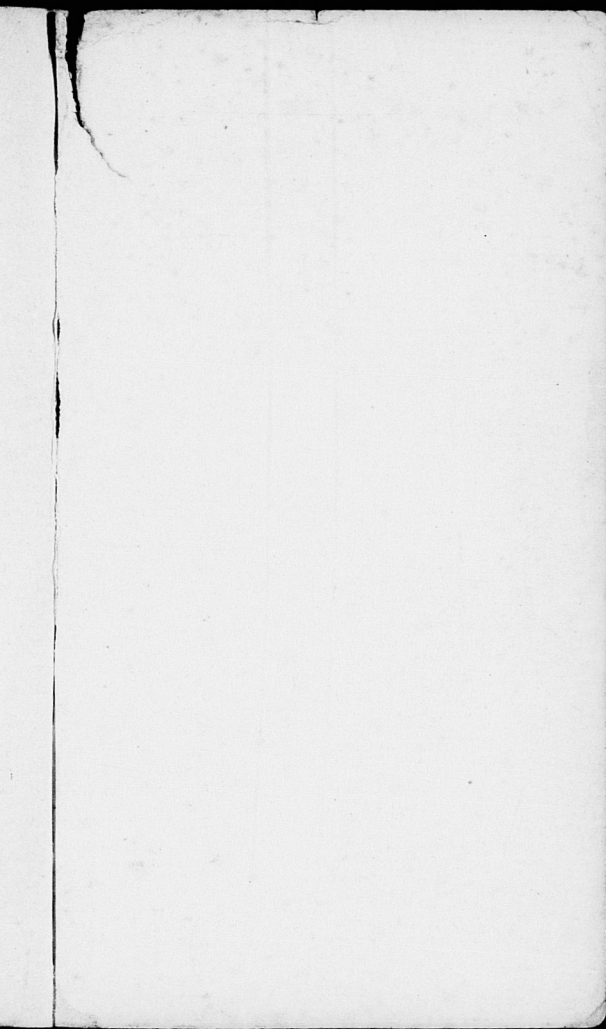
" " " den Aartsbiss. v. Westminster.

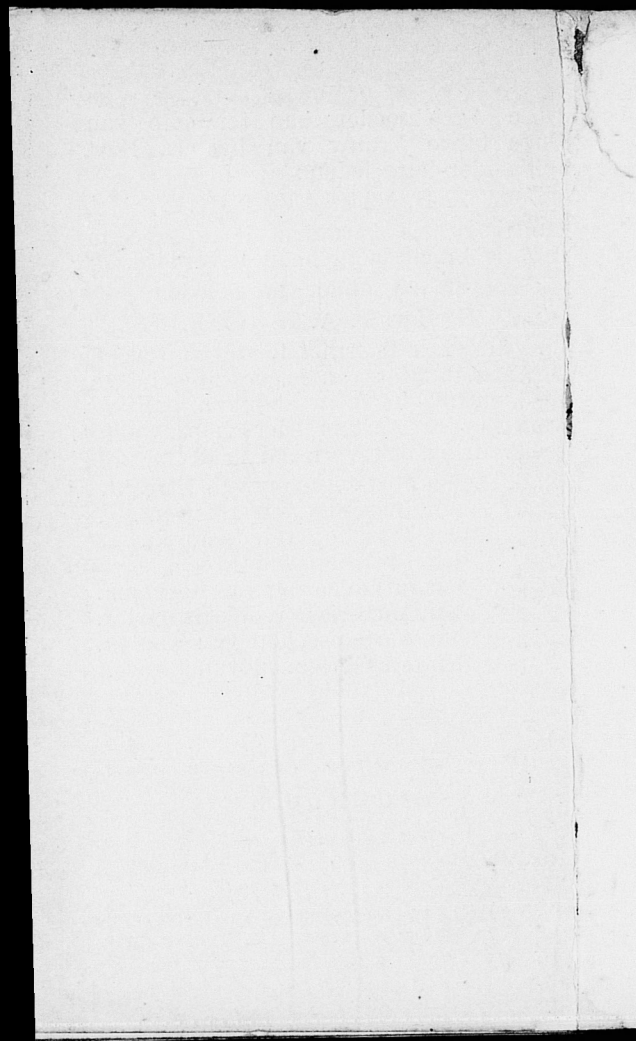
" " " den Aartsbisschop van Keulen.

" " " den Aartsbisschop van Sirace.

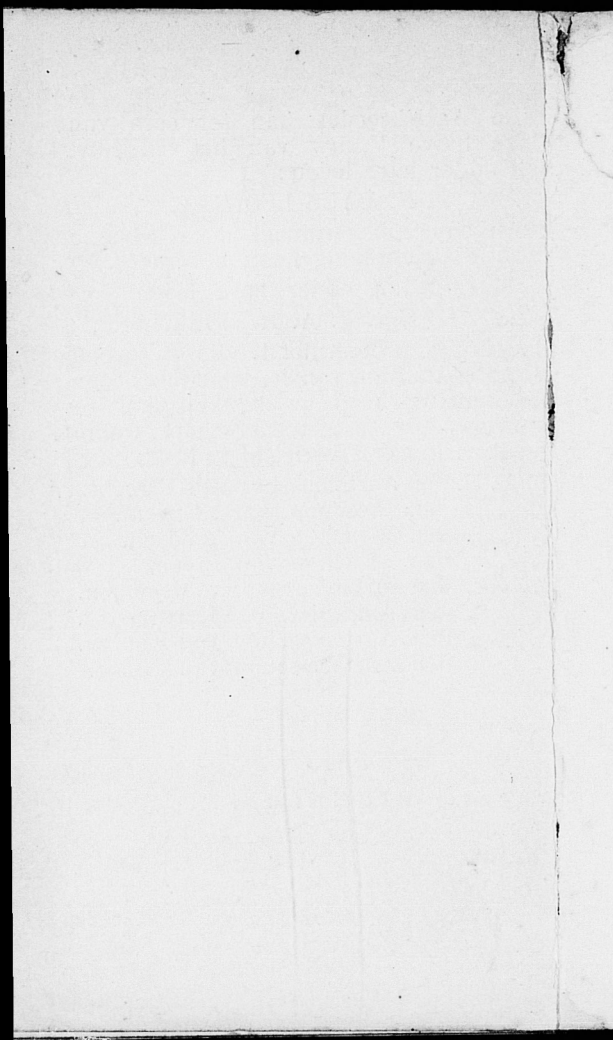

BASILIEK